

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Zagreb, 29. prosinca 2022.

PREDLAGATELJ: Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture

PREDMET: Nacrt prijedloga zakona o pomorskom dobru i morskim lukama

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O POMORSKOM DOBRU I MORSKIM LUKAMA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovog Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. i članku 52. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/2010 – pročišćeni tekst i 5/2014 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA, OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE PROISTEĆI DONOŠENJEM ZAKONA

a) Ocjena stanja

Zakon o pomorskom dobru i morskim lukama (Narodne novine, br. 158/2003, 100/2004, 141/2006, 38/2009, 123/2011 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 56/16 i 98/19) stupio je na snagu 15. listopada 2003. godine te su tijekom devetnaest godina primjene uočene određene nejasnoće glede dijela pitanja vezanih za njegov sadržaj i primjenu.

Tijekom svoje primjene, članak 87. Zakona brisan je odredbom članka 82. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o gradnji (Narodne novine, broj 100/2004), izmjenama i dopunama Zakona iz 2006. godine dio otvorenih pitanja preciznije je definiran, izmjenama iz 2009. godine Zakon je usklađen sa Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi (Narodne novine, broj 109/2007), Odlukom i Rješenjem Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-I-4445/2008 i U-I-2231/2009 od 4. listopada 2011. godine ukinuti su stavak 2. i dio stavka 3. članka 118. te su izmjenama Zakona iz 2016. godine izmijenjeni članak 19. stavak 3. i članak 26. U svrhu usklađenja s novim Zakonom o sustavu državne uprave 2019. godine izmijenjena je odredba iz članka 94. stavka 1. važećeg Zakona.

U primjeni važećeg Zakona utvrđeno je da je potrebno veliki broj pitanja drugačije regulirati, kako bi se modernizirao pristup upravljanju pomorskim dobrom i morskim lukama.

Nadalje, 22. srpnja 2017. godine stupio je na snagu novi Zakon o koncesijama (Narodne novine, broj: 69/2017, 107/20), kojim su unesene brojne novine vezane za postupak davanja koncesija, ugovore o koncesiji, prestanak koncesije, pravnu zaštitu u postupcima davanja koncesije i politiku koncesija u cijelosti. Budući da je upravo koncesija temeljni pravni institut na temelju kojega se gospodarski koristi pomorsko dobro, javila se potreba značajnijih izmjena važećeg Zakona, stoga se odlučilo izraditi novi Zakon kako ne bi došlo do nejasnoća u primjeni i pravne nesigurnosti.

Budući da važeći Zakon sadrži i odredbe kojima se uređuju prekršaji na pomorskom dobru, Zakon je potrebno uskladiti s Prekršajnim zakonom (Narodne novine, br. 107/2007, 39/2013 i 157/2013, 110/2015, 70/2017 i 118/2018).

Važeći Zakon o pomorskom dobru i morskim lukama nije uredio pitanje nasipavanja mora, propisujući da morska obala uključuje i dio kopna nastao nasipavanjem, u dijelu koji služi iskorištavanju mora, a što se u praksi pokazalo kao veliki problem. Naime, nasipavanje mora, poduzimalo se kroz dugi niz godina iz različitih razloga, sa ili bez dozvola. Na pojedinim nasipima izgrađeni su autobusni kolodvori, prometnice, trgovine. Velik broj nasipa nije katastarski evidentiran, što otežava redovno održavanje i korištenje istih, dok je dio upisan kao pomorsko dobro, iako više ne služi korištenju mora. Kako bi se riješilo ovo pitanje potrebno je postaviti jasne kriterije i jasne smjernice, koje važeći Zakon ne pruža, što u praksi može dovesti do nejednakog postupanja.

Nadalje, važeći Zakon predviđao je da se djelatnosti na pomorskom dobru koje ne ograničavaju opću upotrebu obavljaju temeljem koncesijskog odobrenja, koje se daje na zahtjev u upravnom postupku. Ovdje se pojavio problem konkurentnih zahtjeva za istu mikrokolaciju i posljedično velikog broja žalbi na rješenja kojima se daje koncesijsko odobrenje.

Naime, Zakon o općem upravnom postupku i Uredba o uredskom poslovanju propisuju da se o zahtjevima odlučuje redoslijedom zaprimanja te da je u slučaju nepotpunog zahtjeva potrebno podnositelja zaključkom pozvati da isti dopuni, pa se u praksi događalo da podnositelji zahtjeva dostavljaju nepotpune zahtjeve s ciljem da njihov zahtjev bude zaprimljen ranije.

Također, pojedini podnositelji zahtjeva su putovali do pošta koje rade 24 sata dnevno kako bi osigurali da njihov zahtjev bude zaprimljen ranije. Iznosi naknade za koncesijska odobrenja bili su fiksno propisani pa su za pojedine lokacije iznosi naknade bili značajno preniski dok su na drugim lokacijama bili previsoki. Također, taj sustav nije osigurao tržišno natjecanje niti gospodarsku valorizaciju pomorskog dobra, a opterećivao je tijelo nadležno za rješavanje po žalbama i Upravne sudove. Nadalje, kako su se koncesijska odobrenja davala, u pravilu, na jednu godinu, osobe koje bi pokrenule postupak po žalbi, odnosno pred Upravnim sudom, ne bi imale koristi o rješenja ili presude u njihovu korist, budući da bi sezona već prošla.

Sukladno navedenome, ovakav sustav nužno je izmijeniti kako bi se osigurala transparentnost u postupanju, tržišno natjecanje i bolja gospodarska valorizacija pomorskog dobra. Naime, samo putem natječaja moguće je osigurati tržišno natjecanje, veće prihode jedinicama lokalne samouprave, veća ulaganja u pomorsko dobro u općoj upotrebi.

Neovisno o činjenici da je važećim Zakonom dozvoljeno koncesijska odobrenja davati na rok do pet godina, ista su se u pravilu davala na rok od jedne godine pa nositelji koncesijskih odobrenja nisu znatnije ulagali u sredstva kojima su obavljali djelatnost.

Također, postojala je nesigurnost da li će i naredne godine ishoditi koncesijsko odobrenje pa je i to bilo od utjecaja na visinu ulaganja. Samo putem dužeg roka trajanja prava na obavljanje djelatnosti osigurat će se veća ulaganja u sredstva, budući da je vrijeme u kojem gospodarstvenik može amortizirati ulaganja duže. Kroz veća ulaganja svakako će se poboljšati turistička ponuda, a samim time i atraktivnost hrvatske obale stranim i domaćim gostima.

Važeći Zakon nije detaljno uredio pitanje plaža. Iste su bile manjim dijelom uređene podzakonskim propisom koji je tek uređivao postupak davanja koncesije za iste.

S obzirom na činjenicu da su plaže najvažniji dio turističke ponude na našoj obali uređenje pitanja plaža svakako zaslužuje biti bitan dio Zakona koji uređuje more i morsku obalu, odnosno pomorsko dobro.

Prvenstveno, u ovom dijelu uređeno je pitanje zadovoljavanja javnog interesa na način da se stupanj ograničenja opće upotrebe svede na minimum, kako bi plaže kao pomorsko dobro i opće dobro zaista bile dostupne svima pod jednakim uvjetima.

Važeći Zakon ne daje jasnu razliku između dohranjivanja i nasipavanja plaža, što u praksi može dovesti do značajnog nasipavanja mora pod krinkom dohrane. Isto tako Zakon ne regulira pitanje materijala kojim se plaže dohranjuju, odnosno nasipavaju, a isto je od velikog značaja za bioraznolikost Jadrana, očuvanje autohtonih vrsta te osobito zaštitu ugrožene vrste - Posedonije. Svjedočili smo brojnim nasipavanjima plaža koja su negativno utjecala na životinjski i biljni svijet pod morem, stoga uredenje ovog pitanja predstavlja obavezu, ali dužnost Republike Hrvatske.

Važeći Zakon, također je nedorečen po pitanju sidrišta i privezišta, koja su u podzakonskom propisu definirala sidrište i privezište kao luke nautičkog turizma, iako ona to, prema propisima koji uređuju prostorno uređenje i gradnju, nisu.

U odnosu na luke otvorene za javni promet, do sada važeći Zakon jednako je uređivao upravljanje i gospodarsko korištenje lukama od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku, županijskog i lokalnog značaja. Međutim, kroz praksu se pokazalo da, iako se radi o lukama koje su „javne“, potrebe koje luke otvorene za javni promet od državnog značaja trebaju zadovoljiti, sasvim su drugačije od potreba koje luke županijskog i lokalnog trebaju zadovoljiti, uz izuzetak obalnog linijskog pomorskog prometa, koji povezuje kopno s otocima i otoke međusobno. I dok je do sada važeći Zakon bio primjenjiv na luke od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku, kroz praksu se pokazalo da je sustav upravljanja i korištenja luka od županijskog i lokalnog značaja potrebno mijenjati, a sve kako bi se povećala učinkovitost i ulaganja u infrastrukturu, kroz veće prihode lučke uprave, koja tim lukama upravlja.

Do sada važeći Zakon jasno je propisivao nadležnost inspekcije uprave sigurnosti plovidbe, to jest, lučke kapetanije na pomorskom dobru, no kroz primjenu Zakona uočeno je kako je nadzor potrebno bitno ojačati, a sve na način da se poveća osoba koje nadzor provode. Također, uočena je potreba za propisivanjem većeg broja prekršaja na pomorskom dobru,

budući da je zbog jačanja gospodarske aktivnosti na obali potrebno češće intervenirati i nadzirati pomorsko dobro. Nadalje, visinu kazni bilo je potrebno povisiti, ali i propisati u eurima koji od 01. siječnja 2023. godine postaje službena valuta u Republici Hrvatskoj.

Jedan od bitnijih poticaja za izradu novog zakonskog teksta jest neusklađenost važećeg Zakona sa Zakonom o koncesijama, koji predstavlja krovni Zakon koji uređuje koncesije. Iako Zakon o koncesijama uređuje sva bitna pitanja vezana za koncesije, potrebno je posebitosti vezane za koncesije na pomorskom dobru dodatno urediti, kako bi se koncesijski sustav prilagodio specifičnostima gospodarskog korištenja pomorskog dobra.

b) Osnovna pitanja koja se uređuju Zakonom:

- mijenja se postupak za davanje koncesija na pomorskom dobru radi usklađenja sa Zakonom o koncesijama
- uvodi se institut koncesije na zahtjev
- uvodi se dužnost davatelja koncesije na provođenje prethodnih radnji, o kojima ovisi pokretanje pripremnih radnji za davanje koncesije sukladno postupcima i radnjama određenim Zakonom o koncesijama
- ukidaju se koncesijska odobrenja, a uvode dozvole, koje daje predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave na temelju javnog natječaja na rok od pet godina
- definiraju se morske plaže, sidrišta i privezišta
- utvrđuje se vremenska granica za uređivanje pitanja nasipavanja mora
- uvodi se pravo i dužnost sudjelovanja ministarstva nadležnog za poslove pomorstva u postupku izrade i donošenja svih dokumenata i akata prostornoga uređenja koji obuhvaćaju područje pomorskog dobra
- uvodi se dužnost županijske lučke uprave da sama obavlja lučke djelatnosti, dok se koncesija za obavljanje lučkih djelatnosti daje samo iznimno i to isključivo za gradnju i gospodarsko korištenje novih objekata podgradnje i nadgradnje, prihvat i predaju svih vrsta otpada s pomorskih objekata, opskrbu plovnih objekata gorivom, servisni dio i pomoćne lučke djelatnosti
- uvodi se jedinstvena lučka tarifa u lukama otvorenim za javni promet županijskog i lokalnog značaja koja objedinjava lučke pristojbe i lučke naknade
- uvode se lučki redari koji nadziru provedbu lučkog reda u lukama otvorenim za javni promet.

Pomorsko dobro kao iznimno vrijedan resurs zaslužuje i obvezuje nas da ga donošenjem ovog Zakona s jedne strane očuvamo za budućnost, a da ga s druge strane sustavnim mjerama i sa strateškim pristupom gospodarski koristimo.

c) Posljedice koje će proizaći donošenjem Zakona

Donošenjem novog Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama stvaraju se uvjeti za brži i uspješniji gospodarski razvitak Republike Hrvatske kao pomorske zemlje, stvaraju se uvjeti

za ulaganja na pomorskom dobru, a posebno u lučku suprastrukturu, sukladno strateškim odrednicama čime će se osigurati održivi razvoj, uz poštivanje i promicanje primjene najviših standarda ekološke zaštite pomorskog dobra.

Odgovarajuća sustavna i precizna pravna regulativa koja prati suvremena općeprihvaćena europska i svjetska dostignuća nužan je preduvjet toga razvijanja.

Ovaj Zakon daje odgovore na brojna pitanja koja su u važećem Zakonu nedorečena ili nedovoljno regulirana te za ciljeve jasno stavlja zaštitu pomorskog dobra, učinkovito i cijelovito upravljanje pomorskim dobrom, gospodarsku valorizaciju pomorskog dobra, zaštitu javnog interesa i transparentnost.

Kako bi se pomorsko dobro zaštitilo, prvenstveno se trebaju odrediti granice pomorskog dobra i pomorsko dobro kao takvo upisati u bazu zemljишnonjivih podataka. Pomorsko dobro postoji po samom Zakonu stoga je akt kojim se određuje pomorsko dobro deklaratornog karaktera. Donošenjem takvog akta, sukladno Zakonu o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, pravo vlasništva prestaje po samom Zakonu, stoga izvlaštenje nekretnine koja je izvan prometa nije moguće, no vlasnicima tih nekretnina, koji mogu dokazati valjni pravni temelj stjecanja istoga pripada pravo na naknadu kao da je provedeno izvlaštenje.

Jedna trećina teritorija Republike Hrvatske u statusu je pomorskog dobra, odnosno u općoj upotrebi.

Prijedlogom Zakona nastojalo se jasnije i preciznije definirati niz otvorenih pitanja koja su se pojavila u primjeni dosadašnjeg Zakona, a koji su imali i još imaju utjecaja na definiranje pomorskog dobra i njegovih granica i provedbu utvrđenog pomorskog dobra kao takvog u bazi zemljишnoknjivih podataka. Navedeno se prvenstveno odnosi na one dijelove kopna koji postoje u naravi, nastale umjetnim putem, a u službenim katastarskim i zemljishnoknjivim evidencijama nisu evidentirani odnosno nemaju svoje međe i brojeve, te su i dalje prikazani kao more. Neusklađenost propisanih kriterija u postupcima definiranja pomorskog dobra i njegovih granica sa drugim zakonskim propisima poglavito posebnim zakonskim propisom o cestama, rascjepkanost obalnih područja u veći broj zasebnih postupaka definiranja granica pomorskog dobra, odnosno pokretanja istih postupaka isključivo na zahtjev zainteresiranih trećih osoba, a ne sveobuhvatno temeljem i na osnovu planova upravljanja pomorskim dobrom.

Prijedlogom Zakona preciznije je definiran sam pojam što sve čini pomorsko dobro po samom zakonu, nastojao se razriješiti status nasipa kao onog dijela kopna koji je u najvećem broju slučajeva nastao umjetnim putem, odnosno ljudskim radnjama u smislu proširenja kopna u more, a na način uvodenja vremenske granice za definiranje daljnog statusa nasipa u postupcima određivanja granice pomorskog dobra, propisivanje smjernica nadležnim tijelima u postupcima određivanja ili mijenjanja prijedloga granice i granice pomorskog dobra i granice lučkog područja, te propisivanje obaveznog sadržaja akta koji se odnosi na iste postupke, propisivanje tko je sve stranka u istim postupcima i na koji način će u provedbi istih postupaka biti zadovoljen javni interes, te način upisa pomorskog dobra u zemljishnu

knjigu, okrupnjavanje područja za provođenje postupaka definiranja granice pomorskog dobra po službenoj dužnosti temeljem planova upravljanja pomorskim dobrom.

Kako je već navedeno, pitanje granica pomorskog dobra značajno je vezano i za nasipe. Naime, nasipi nastaju nasipavanjem mora koje je po samom Zakonu pomorsko dobro, no pojedini nasipi više ne predstavljaju pomorsko dobro kako je isto definirano Zakonom, stoga se ovim Zakonom želi riješiti ovo pitanje. Zakon tako uvodi vremensku granicu kao osnovu za rješavanje ovog pitanja. Dana 21. lipnja 2011. godine započelo je aerofotogrametrijsko snimanje Republike Hrvatske te je izrađena digitalna ortofoto karta u mjerilu 1:5000 i druge digitalne karte cijele Republike Hrvatske. Kako se radi o točnim i detaljnim kartama uprave ove karte odabrane su kao osnova za rješavanje pitanja nasipa.

Tako Zakon određuje da se nasip vidljiv na DOF-u 5/2011 ili do dana 21. lipnja 2011. godine evidentiran na katastarskom planu ili drugoj službenoj kartografskoj podlozi smatra prirastom pomorskog dobra i u cijelosti je pomorsko dobro ako je namijenjen općoj upotrebi i služi za namjene u vezi s korištenjem mora (primjerice plaža, šetnica, kupalište, plažni objekti i terase, samostalni infrastrukturni objekti i sl.). Također, kao i dio kopna koji se nalazi iza nasipa, te predstavlja izvornu morsku obalu i ima namjenu u vezi s korištenjem mora pomorsko je dobro u cijelosti. Iznimno ako ovakav nasip i dio kopna koji se nalazi iza nasipa, više nemaju namjenu u vezi s korištenjem mora u postupku određivanja granice pomorskog dobra, obuhvatit će se dio nasipa koji po svojem izgledu, prirodi i namjeni predstavlja pomorsko dobro, a preostali dio nasipa kao i dio kopna koji se nalazi iza nasipa, neće biti obuhvaćen u kopneni dio pomorskog dobra, već će se upisati kao vlasništvo Republike Hrvatske.

Nasip koji nije vidljiv na DOF-u 5/2011 ili do dana 21. lipnja 2011. godine nije evidentiran na katastarskom planu ili drugoj službenoj kartografskoj podlozi, a sagrađen je bez pravne osnove propisane ovim Zakonom i protivno propisima koji uređuju prostorno uređenje i gradnju, smatra se nezakonitim i ne može se evidentirati kao kopneni dio pomorskog dobra, te će se ukloniti na temelju izvršnog rješenja kojim se nalaže uklanjanje nasipa iz mora, na teret osobe koja je izvršila nasipavanje, a ako se ta osoba ne može utvrditi, tada solidarno o trošku jedinice lokalne samouprave i jedinice područne (regionalne) samouprave na čijem području se nasip nalazi, u okviru redovnog upravljanja pomorskim dobrom.

Zaključno nasip koji nije vidljiv na DOF-u 5/2011 niti je do dana 21. lipnja 2011. godine evidentiran na katastarskom planu ili drugoj službenoj kartografskoj podlozi, a u skladu je s prostornim planom i propisima koji uređuju prostorno uređenje i gradnju, smatra se u cijelosti pomorskim dobrom, kao i dio kopna koji se nalazi iza nasipa, a koji je u trenutku nasipavanja bio pomorsko dobro.

U cilju bolje zaštite pomorskog dobra Zakonom se predviđa znatno ojačavanje nadzora nad pomorskim dobrom te nadzora putem lučkih i komunalnih redara. Naime, zakon daje ovlaštenim službenicima jedinice lokalne samouprave (koji će u praksi najčešće biti

komunalni redari), određene ovlasti nadzora na pomorskom dobru u općoj upotrebi i ovlasti službeniku lučke uprave u održavanja reda u lukama otvorenim za javni promet. Kako bi se osiguralo da komunalni i lučki redari budu sposobljeni za svoje nove dužnosti, Ministarstvo će provoditi stručno osposobljavanje istih, te po usvajanju potrebnih znanja komunalni i lučki redari dobit će ovlaštenje za provođenje nadzora nad odredbama ovog Zakona. Uvažajući činjenicu da pojedine jedinice lokalne samouprave za to nemaju dovoljne kapacitete, Zakon dopušta da dvije jedinice lokalne samouprave imaju zajedničkog ovlaštenog službenika za provedbu nadzora na odredbama ovog Zakona.

Kako bi se osigurala zakonitost upravljanja pomorskim dobrom i lukama otvorenim za javni promet i bolji nadzor na postupanjem županijskih lučkih uprava i jedinica lokalne samouprave, Zakon predviđa da i jedinice područne (regionalne) samouprave provode upravni nadzor nad županijskim lučkim upravama i jedinicama lokalne samouprave.

Budući da novi Zakon značajno detaljnije uređuje pitanje gradnje i gospodarskog korištenja pomorskog dobra, a prvi put uređuje pitanje nasipavanja, povećan je broj prekršaja, a također su povećane i novčane kazne za prekršitelje kako bi se iste odvratilo od radnji koje su protivne Zakonu.

U cilju zaštite biljnog i životinjskog svijeta u moru, odnosno zaštite prirode i okoliša Zakonom se uređuje pravna osnova za dohranu, kao i materijal kojim se more smije dohranjivati.

Zaključno, Zakon uređuje pitanje dohrane plaža i to kako u dijelu materijala kojim se plaže smiju dohranjivati tako i u dijelu količine materijala koja se smije koristiti.

Kako bi upravljanje pomorskim dobrom bilo učinkovito i cijelovito Zakon propisuje obvezu Vlade Republike Hrvatske na donošenje Nacionalnog plana upravljanja i gospodarenja pomorskim dobrom i morskim lukama s kojim svi planovi upravljanja pomorskim dobrom moraju biti usklađeni. Također, Zakon jasno dijeli poslove upravljanja pomorskim dobrom između jedinica lokalne samouprave, jedinica područne (regionalne) samouprave i Ministarstva (ispred Vlade Republike Hrvatske).

U cilju bolje učinkovitosti upravljanja lukama otvorenim za javni promet od županijskog i lokalnog značaja Zakon propisuje da županijska lučka uprava samostalno obavlja lučke djelatnosti, a koncesije daje u iznimnim situacijama i to kada se radi o poslovima za koje ista nije registrirana (priklapanje otpada, servisni dio luke, opskrba plovnih objekata gorivom i pomoćne lučke djelatnosti poput ugostiteljstva) i za izgradnju nove lučke infrastrukture.

Naime, infrastruktura u lukama županijskog i lokalnog značaja gradi se sredstvima županije, države i fondova EU, stoga se radi o javnim sredstvima, te infrastrukturu izgrađenu javnim sredstvima ne bi trebalo dati na gospodarsko korištenje privatnim poduzetnicima. Nadalje, na nautičkom dijelu luke, koji je od velikog interesa za privatne poduzetnike, prihodi od lučkih

naknada su najviši čime se generira veći prihod županijskih lučkih uprava, koji prihod se može ulagati u operativni i komunalni dio luke, čime županijska lučka uprava ostvaruje svoju svrhu javne ustanove.

S tim u vezi, Zakon predviđa da se, ako za to postoji potreba, na lučkom području odredi ribarski, sportski i servisni dio luke kako bi se zadovoljili svi javni interesi.

Zakon, nadalje, teži gospodarskoj valorizaciji pomorskog dobra, ali uz poštivanje najviših standarda zaštite okoliša.

Koncesijska odobrenja zamjenjuju dozvole, koje se daju temeljem provedenog javnog prikupljanja ponuda na rok od 5 godina. Na ovaj način ovlaštenicima dozvola osigurat će se dovoljan vremenski period za povrat ulaganja s jedne strane, a s druge strane, veća ulaganja u sredstva kojima se koncesijska odobrenja obavljaju. Posljedica će svakako biti poboljšanje turističke ponude na obali i veći prihodi s naslova naknade za dozvole. Kako su sredstva ostvarena na pomorskom dobru namjenska sredstva koja je jedinica lokalne samouprave dužna uložiti u pomorsko dobro, očekuje se da će naša obala biti čišća i urednija, da će se graditi šetnice, koje će osigurati pristup pomorskem dobru, te tuševi i sanitarni čvorovi na plažama koje nisu u koncesiji.

Kroz bolje uređen sustav koncesioniranja osigurat će se uravnotežen odnos koncesionara i davatelja koncesije te, samim time, veći prihodi od koncesija. Zakon proširuje i jasno određuje predmete koncesije te uključuje davanje koncesije za korištenje snage mora za grijanje i/ili hlađenje, postavljanje i upotrebu solara na izgrađenim objektima, odnosno druga inovativna rješenja koja se odnose na energetsku učinkovitost.

Zakon omogućuje davanje koncesije na zahtjev, vodeći računa da se time ne narušava tržišno natjecanje te uvažavajući funkcionalnu, infrastrukturnu i prostornu povezanost dijela pomorskog dobra s objektima izvan pomorskog dobra. Nadalje, kao uvjet za dobivanje koncesije bez provođenja javnog prikupljanja ponuda propisuje da naknada za koncesiju ne može biti niža od dvostruke naknade postignute na natječaju za takav, odnosno sličan predmet koncesije, ali samo kada je riječ o gospodarskom korištenju plaže ili nautičkom sidrištu u godini koja prethodi godini podnošenja zahtjeva.

Zakon nadalje, uvažavajući Zakon o sportu, prilagođava način upravljanja sportskim lukama. Kako bi se osigurao razvoj sporta propisuje da koncesionar luke mora imati aktivne natjecatelje u najmanje tri uzrasne kategorije, a ostvareni prihod namjenski koristiti za razvoj sporta te održavanje i unaprjeđenje lučke suprastrukture i infrastrukture, bez ostvarivanja dobiti. S tim u vezi bitno je istaknuti kako se u lukama otvorenim za javni promet, ukoliko za to postoji potreba može odrediti sportski dio luke namijenjen za vez, dizanje i spuštanje brodica, te ostalih plovila za sportska natjecanja, a koja su u vlasništvu sportskih udruženja i članova sportske udruge, te korištenje suprastrukture za pohranjivane tih plovila i opreme za sport.

Nadalje, Zakonom se definiraju tri vrste privezišta i to privezište koje služi za privez brodica i jahti, servisno privezište i privremeno pontonsko privezište. Naime, Zakon je obuhvati sve pojavnosti na morskoj obali i uvažio sve potrebe ljudi koji žive i rade, te kroz Zakon omogućio da rade u skladu sa Zakonom.

Kako bi se osiguralo da se kroz koncesiju za privezište ne stvara nelojalna konkurenca lukama nautičkog turizma, odnosno brodogradilištima, privezišta su prostorno ograničena.

U odnosu na privremena pontonska privezišta, željelo se osigurati da ugostiteljski objekti koji su dobili minimalne tehničke uvjete i zakonito posluju, pristup kojima nije moguć izuzev morskim putem, a prostorni plan nije predvio nikakvu gradnju, mogu zakonito obavljati svoju djelatnost.

Zaštita javnog interesa prvenstveno je vezana za pitanje plaža, kao osnovnog i najznačajnijeg pitanja koje se postavlja vezano za opću upotrebu pomorskog dobra. Naime, većini zainteresirane javnosti upravo je pristupačnost plaža od interesa. Zakonom se želi pomiriti interesi privatnih poduzetnika i javnosti, ali na način da plaže budu svima dostupne pod istim uvjetima i na isti način, a sve u skladu s Zakonskom definicijom pomorskog dobra kao općeg dobra.

Jedan od važnih iskoraka ovog Zakona je svakako transparentnost i to prvenstveno kroz Jedinstvenu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske u koju se unose sve granice pomorskog dobra, podatci o koncesijama, posebnoj upotrebi, dozvolama, privremenom gospodarskom korištenju pomorskog dobra i koja će biti dostupna javnosti putem interneta. Ministarstvo već razvija ovu platformu, te su u tijeku nadogradnje koje će zainteresiranoj javnosti osigurati pristup svim relevantnim podatcima vezanim za pomorsko dobro.

III. POTREBNA SREDSTVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama bit će potrebno osigurati sredstva iz državnog proračuna Republike Hrvatske, na pozicijama Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, radi pripremanja budućih natječaja za koncesije sukladno novo utvrđenom postupku koji zahtjeva sredstva u cilju izrade natječajne dokumentacije, kao i izradu studije opravdanosti davanja koncesije na pomorskom dobru odnosno analize davanja koncesije. Također će biti potrebno osigurati sredstva za naknadu osobama, odnosno njihovim zakonskim nasljednicima, čije je pravo vlasništva na nekretnini, koja je pomorsko dobro, brisano iz zemljišne knjige.

**NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA
O POMORSKOM DOBRU I MORSKIM LUKAMA**

**DIO PRVI
UVODNE ODREDBE**

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuju pojam i pravni status pomorskog dobra, zaštita pomorskog dobra, određivanje njegovih granica, evidencija i upis pomorskog dobra u katastru i zemljišnoj knjizi, imovinskoopravna pitanja, upravljanje, upotreba pomorskog dobra, koncesije za gospodarsko korištenje pomorskog dobra, morske plaže, sidrišta i privezišta, pojam i razvrstaj morskih luka, lučko područje, lučke djelatnosti, luke otvorene za javni promet i osnivanje lučkih uprava, luke posebne namjene te nadzor nad provedbom ovog Zakona.

(2) Cilj ovog Zakona je uspostavljanje integralnog, kvalitetnog i transparentnog sustava zaštite, upravljanja i korištenja pomorskog dobra u Republici Hrvatskoj.

Članak 2.

(1) Pojedini izrazi u smislu ovog Zakona imaju sljedeće značenje:

1. **DOF 5/2011** je digitalna ortofoto karta u mjerilu 1:5000 Državne geodetske uprave izrađena na temelju aerofotogrametrijskog snimanja Republike Hrvatske započetog 21. lipnja 2011. godine i druga digitalna ortofoto karta Državne geodetske uprave izrađena na temelju aerofotogrametrijskog snimanja započetog 21. lipnja 2011. godine

2. **dozvola** je upravni akt kojim se ovlašteniku daje vremenski ograničeno pravo na obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru, kojom se ne ograničava niti isključuje opća upotreba pomorskog dobra, a za obavljanje djelatnosti može služiti isključivo jednostavna građevina, sukladno propisima koji uređuju jednostavne građevine i posebnim propisima koji uređuju zaštitu prirode

3. **Državna snimka iz zraka** je Državna snimka iz zraka učinjena prije 15. veljače 1968. ili druga odgovarajuća službena kartografska podloga Državne geodetske uprave izrađena na temelju iste

4. **infrastrukturne građevine** su ceste, pruge, mostovi, šetnice, vodovodna, kanalizacijska, energetska mreža, regulacijske i zaštitne vodne građevine i vodotoci, elektronička komunikacijska infrastruktura i sl. izgrađena na pomorskom dobru

5. **isključenje dijela pomorskog dobra** iz opće upotrebe jest korištenje pomorskog dobra na način koji potpuno isključuje opću upotrebu dijela pomorskog dobra

6. **izdvojeni lučki objekti** su infrastrukturne operativne obale (rive, gatovi, molovi i sl.) s odgovarajućim akvatorijem koje služe za prihvat plovnih objekata isključivo u svrhu

ukrcaja i iskrcaja putnika i tereta, a kojima upravlja lučka uprava

7. **koncesija na pomorskom dobru** (dalje u tekstu: koncesija) je pravo gospodarskog korištenja pomorskog dobra koje se stječe ugovorom o koncesiji

8. **koncesionar** je gospodarski subjekt s kojim je davatelj koncesije sklopio ugovor o koncesiji sukladno odredbama ovog Zakona

9. **lučka nadgradnja** (suprastruktura) su građevine izgrađene na lučkom području

10. **lučka podgradnja** (infrastruktura) su operativne obale i druge lučke kopnene površine, lukobrani i druge infrastrukturne građevine (npr. lučke cestovne i željezničke prometnice, vodovodna, kanalizacijska, energetska mreža, elektronička komunikacijska infrastruktura, objekti za sigurnost plovidbe u luci i sl.) izgrađene na lučkom području

11. **lučko područje** je područje morske luke, koje obuhvaća jedan ili više morskih i kopnenih prostora (lučki bazen), koje se koristi za obavljanje lučkih djelatnosti, a kojim upravlja lučka uprava, odnosno koncesionar ili tijelo državne uprave

12. **luka otvorena za javni promet** je morska luka koju, pod jednakim uvjetima, može upotrebljavati svaka fizička i pravna osoba sukladno njenoj namjeni i u granicama raspoloživih kapaciteta, sukladno ovom Zakonu, propisu kojim se uređuje sigurnost plovidbe i općima aktima nadležne lučke uprave

13. **luka posebne namjene** je morska luka koja je u posebnoj upotrebni ili je koncesionirana gospodarskom subjektu (luka nautičkog turizma, industrijska luka, brodogradilišna luka, ribarska luka, sportska luka i dr.) ili istom upravlja tijelo državne uprave (vojna luka)

14. **ministar** je ministar nadležan za poslove pomorstva

15. **Ministarstvo** je ministarstvo nadležno za poslove pomorstva

16. **morska luka** je morski i s morem neposredno povezani kopneni prostor na kojem su utvrđene granice lučkog područja i koji je razvrstan kao luka prema posebnom propisu kojeg donosi ministar, a sastoji se od izgrađenih i neizgrađenih obala, lukobrana, uređaja, postrojenja i drugih objekata namijenjenih pristajanju, sidrenju i zaštiti plovnih objekata, ukrcaju i iskrcaju putnika i tereta, uskladištenju i drugom manipuliranju teretom, proizvodnji, oplemenjivanju i doradi robe te obavljanju ostalih gospodarskih djelatnosti koje su s tim djelatnostima u međusobnoj ekonomskoj, prometnoj ili tehnološkoj svezi

17. **morska plaža** je prirodni ili izgrađeni i uređeni kopneni i pripadajući morski prostor pomorskog dobra koji služi za boravak i kupanje te s tim povezane aktivnosti

18. **nasip** je kopno nastalo nasipavanjem mora

19. **nasipavanje mora** je svaka prirodna ili ljudska radnja kojom se proširuje kopno u more

20. **nekretnina** je čestica zemljišne površine, zajedno sa svim što je sa zemljištem trajno spojeno na površini ili ispod nje

21. **odobrenje** je upravni akt kojim se ovlašteniku daje vremenski ograničeno pravo na obavljanje pomoćnih lučkih djelatnosti, odnosno privremeno gospodarsko korištenje dijela luke otvorene za javni promet

22. **opća upotreba pomorskog dobra** podrazumijeva da se svatko ima pravo služiti pomorskim dobrom sukladno njegovoj prirodi i namjeni

23. **ovlaštenik odobrenja** jest pravni subjekt kojem je izdano odobrenje sukladno

odredbama ovog Zakona

24. **ovlaštenik dozvole** je gospodarski subjekt kojem je izdana dozvola u skladu s odredbama ovog Zakona
25. **ovlaštenik prava na posebnu upotrebu** je pravni subjekt s kojim je sklopljen ugovor o posebnoj upotrebi pomorskog dobra u skladu s odredbama ovog Zakona
26. **posebna upotreba pomorskog dobra** je vremenski ograničeno pravo koje se stječe ugovorom o posebnoj upotrebi pomorskog dobra, na temelju kojeg se dio pomorskog dobra djelomično ili potpuno isključuje iz opće upotrebe i daje na posebnu upotrebu za obavljanje djelatnosti koje se ne obavljaju radi stjecanja dobiti
27. **prekrajnja oprema** su pojedinačni uređaji, strojevi, procesne instalacije, lučke dizalice i drugi proizvodi od kojih se sastoji postrojenje ili su samostalno ugrađeni u građevinu i služe tehnološkom procesu u luci i ne čine pomorsko dobro
28. **privezište** je izdvojeni i samostalni, infrastrukturni objekt (primjerice ponton, gat, mol, riva) duljine najviše 50 metara ukupno upotrebljive operativne obale i dio morskog akvatorija izvan lučkog područja
29. **sidrište** je dio morskog akvatorija namijenjen za sidrenje ili vez plovnih objekata
30. **sidrište luke otvorene za javni promet** je dio morskog akvatorija koji je označen na pomorskim kartama i služi u svrhu čekanja plovila radi obavljanja ukrcaja/iskrcaja u luci i čini dio lučkog područja
31. **tradicjsko brodogradilište** jest brodogradilište u kojem se grade tradicijska plovila odnosno replike plovila projektiranih prije 1950. godine uz korištenje pretežito izvornih materijala gradnje
32. **upravno tijelo** je upravno tijelo jedinici područne (regionalne) samouprave u čijem djelokrugu su poslovi pomorstva.
33. **žalo** je nakupina nekonsolidiranog materijala (kamena, pijeska, šljunka, njihove kombinacije i sl.) na morskoj plaži.

(2) Izrazi koji se koriste u ovom Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednakno na muški i ženski rod.

DIO DRUGI POMORSKO DOBRO

GLAVA I. OSNOVNE ODREDBE

Pravni status pomorskog dobra

Članak 3.

(1) Pomorsko dobro je opće dobro od interesa za Republiku Hrvatsku i ima njezinu osobitu zaštitu, a upotrebljava se i koristi pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom.

- (2) Nositelj upravljanja pomorskim dobrom je Republika Hrvatska.
- (3) Svatko ima pravo, pod jednakim uvjetima, služiti se pomorskim dobrom sukladno njegovojo prirodi i namjeni, osim kad je ovim Zakonom drugačije propisano.

Članak 4.

- (1) Pomorsko dobro je izvan pravnog prometa i na njemu se ne može steći pravo vlasništva niti druga stvarna prava po bilo kojoj osnovi, niti može biti predmet ugovora o zakupu niti ugovora o najmu.
- (2) Građevine i drugi objekti na pomorskom dobru koji su trajno povezani s pomorskim dobrom njegova su pripadnost.
- (3) Ne postupa u dobroj vjeri i ne može se pozivati na zaštitu povjerenja u zemljische knjige onaj tko to čini u odnosu na nekretninu koja je po samom zakonu pomorsko dobro iz članka 5. ovog Zakona.
- (4) Pravni poslovi sklopljeni suprotno stavku 1. ovog članka ništetni su.

Pomorsko dobro - pojam

Članak 5.

- (1) Pomorsko dobro u smislu ovoga Zakona čine:
- unutarnje morske vode i teritorijalno more, njihovo dno, podzemlje i podmorje
 - dio kopna koji je po svojoj prirodi namijenjen općoj upotrebi, odnosno određen takvim, kao i sve što je s tim dijelom kopna trajno spojeno na površini ili ispod nje i čine ga nekretnine koje su po izgledu, namjeni, položaju i načinu upotrebe: morska obala, morske plaže, sprudovi, rtovi, hridi, grebeni, žala, luke, lukobrani, rive, molovi, valobrani, nasipi, privezišta, gatovi, morske solane, ušća vodotoka koji se izljevaju u more i kanali spojeni s morem uključujući i građevine koje su trajno povezane s pomorskim dobrom i njegova su pripadnost.
- (2) Kopneni dio pomorskog dobra je pojas kopna uz more koji po svojoj prirodi ili namjeni služi neposrednom, odnosno uobičajenom korištenju i upotrebi mora neovisno o njegovojo širini, ali koji je širok najmanje šest metara od crte srednjih viših visokih voda.
- (3) Morska obala je dio kopna na čiji prirodni izgled utječe more, koji je položajno u neposrednoj odnosno funkcionalnoj vezi s morem, bilo prema svom položaju, izgledu i svrsi odnosno načinu upotrebe u naravi.
- (4) Sve nekretnine u obuhvatu lučkog područja su pomorsko dobro.

(5) Granica pomorskog dobra na moru je vanjska granica teritorijalnog mora Republike Hrvatske.

(6) Crtu srednjih viših visokih voda utvrđuje Hrvatski hidrografski institut.

Načela upravljanja, planiranja i zaštite pomorskog dobra

Članak 6.

(1) Upravljanje pomorskim dobrom mora biti cjelovito te zajedno s planiranjem prostora mora imati za cilj održivi razvoj očuvanje pomorskog dobra za buduće naraštaje.

(2) Prilikom upravljanja pomorskim dobrom Republika Hrvatska, jedinica lokalne samouprave i jedinica regionalne samouprave i lučka uprava dužni su poštivati načela javnosti, predvidljivosti, razmjernosti, učinkovitosti i odgovornosti, sve na način koji osigurava zaštitu javnog interesa i zaštitu pomorskog dobra.

(3) Upravljanje pomorskim dobrom uključuje cjeloviti koordinirani proces radnji i aktivnosti, koje se provode sukladno ovom Zakonu, u cilju osiguravanja opće upotrebe pomorskog dobra, pravne i stvarne zaštite i reda na pomorskom dobru, odgovornog planiranja uz održivi razvoj i sustavnog nadzora.

(4) Integralno upravljanje jest dinamički proces održivog upravljanja i korištenja pomorskog dobra, uzimajući istovremeno u obzir krhkost obalnih ekosustava i krajobraza, raznolikost aktivnosti i korištenja, njihovo međusobno djelovanje, pomorsku usmjerenost pojedinih aktivnost i korištenja te njihov utjecaj na morske i kopnene dijelove.

(5) Upravljanje pomorskim dobrom mora osigurati održivi razvoj, očuvanje prostora, okoliša, prirode, kulturne baštine te poštivati javni interes.

(6) Svatko tko na temelju ovlasti dane zakonom ili drugim propisom, odnosno, na temelju odluke nadležnog državnog tijela ili tijela jedinice lokalne samouprave ili jedinice područne (regionalne) samouprave odlučuje i upravlja pomorskim dobrom, kao i osoba koja se njime služi i koristi ga, dužan je to činiti u skladu s načelima iz ovog članka, javnim interesom te je kao dobar gospodarstvenik i dobar domaćin odgovoran za to.

(7) U upravljanju pomorskim dobrom posebno se mora voditi računa o:

1. vrednovanju biološkog bogatstva, prirodne dinamike i funkciranja područja pod plimom i osekom, kao i međuzavisnost prirode morskog i kopnenog dijela koje čine cjelinu na određenom području pomorskog dobra

2. prethodnoj promjeni procjene rizika povezanih s zahvatima u prostoru, djelatnostima i infrastrukturom kako bi se spriječio ili umanjio njihov negativni učinak na pomorsko dobro

3. sagledavanja na integralan način, svih elementa koji se odnose na hidrološke, geomorfološke, klimatske i kulturološke sustave kako se ne bi premašili prihvativi kapaciteti određenog dijela obale i kako bi se spriječili negativni učinci razvijanja u prostoru

4. primjene ekosustavnog pristupa pri planiranju prostora i upravljanju, uz održivi razvitak pomorskog dobra uz izbjegavanje nepotrebne koncentracije i nekontroliranog širenja gradnje na pomorskom dobru.

(8) U upravljanju pomorskim dobrom potrebno je prvenstveno osigurati slobodan pristup javnosti moru i obali, osigurati da briga za okoliš bude uključena u pravila upravljanja i korištenja pomorskog dobra te ograničiti linearno širenje urbanističkog razvoja i stvaranje nove prometne infrastrukture duž obale.

Upravljanje pomorskim dobrom

Članak 7.

(1) Pomorskim dobrom upravlja, o njemu vodi brigu i za isto odgovara Republika Hrvatska.

(2) U ime Republike Hrvatske poslove brige i upravljanja pomorskim dobrom izvršava Vlada Republike Hrvatske.

(3) Republika Hrvatska ovim Zakonom dio poslova upravljanja pomorskim dobrom te razmjerno s tim brigu o zaštiti i odgovornost, povjerava jedinicama područne (regionalne) samouprave i jedinicama lokalne samouprave te lučkim upravama, koje u njeno ime obavljaju pojedine poslove upravljanja pomorskim dobrom propisane ovim Zakonom.

(4) Republika Hrvatska, kao nositelj vlasti na pomorskom dobru ovlaštena je pokretati i poduzimati sve radnje radi zaštite pomorskog dobra, kao i podnosići tužbe radi utvrđivanja statusa pomorskog dobra, naknade štete ili stjecanja bez osnove, radi činidbe i dr. protiv osoba koje su koristile pomorsko dobro bez pravne osnove ili ga usurpirale, devastirale i sl. te svojim radnjama prouzročile štetu ili spriječile da se pomorsko dobro koristi sukladno njegovom statusu i namjeni.

(5) Republika Hrvatska ima položaj stranke, umješača ili zainteresirane osobe u svim upravnim i sudskim postupcima koji se tiču pomorskog dobra.

Određivanje i evidentiranje pomorskog dobra

Članak 8.

(1) Nekretnina je pomorsko dobro ako po svom položaju, izgledu, namjeni i načinu upotrebe odgovara definiciji pomorskog dobra iz članka 5. ovog Zakona.

(2) Odluka suda ili upravnog tijela kojom se identificiraju nekretnine koje jesu pomorsko dobro im a deklatorni karakter.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, odluka o određivanju granice lučkog područja ima konstitutivni karakter u slučaju proširenja kopnenog dijela pomorskog dobra na nekretnine koje nisu pomorsko dobro po samom Zakonu.

(4) Evidencija pomorskog dobra provodi se u zemljišnoj knjizi.

(5) Ako je granicom pomorskog dobra obuhvaćen pojas kopna širi od šest metara računajući od crte srednjih viših visokih voda, osoba koja je u bazi zemljišnoknjižnih podataka upisana kao vlasnik nekretnine, a koja može dokazati valjni pravni temelj stjecanja prava vlasništva sukladno posebnom propisu, ima pravo na naknadu kao da je proveden postupak izvlaštenja, u skladu s propisom koji uređuje postupak izvlaštenja i određivanja naknade, za onaj dio nekretnine koji se nalazi izvan pojasa od šest metara računajući od crte srednjih viših visokih voda.

(6) Iznimno od stavka 5. ovog članka nitko ne može dokazati valjni pravni temelj stjecanja prava vlasništva niti drugih stvarnih prava na nasipu.

(7) Evidentiranje pomorskog dobra u bazi zemljišnoknjižnih podataka preduvjet je za donošenje obavijesti o namjeri davanja koncesije i donošenje odluke o posebnoj upotrebi izuzev za namjene iz članka 48. stavka 1. podstavka 3. ovog Zakona.

Upotreba i gospodarsko korištenje pomorskog dobra

Članak 9.

(1) Upotreba pomorskog dobra može biti opća i posebna upotreba te gospodarsko korištenje.

(2) Opća upotreba pomorskog dobra podrazumijeva da svatko ima pravo služiti se pomorskim dobrom sukladno njegovoj prirodi i namjeni.

(3) Posebna upotreba pomorskog dobra je vremenski ograničeno pravo upotrebe pomorskog dobra u svrhu obavljanja djelatnosti koja se ne obavlja radi stjecanja dobiti, sa ili bez prava korištenja postojećih građevina i drugih objekata na pomorskom dobru te sa ili bez prava gradnje novih građevina i drugih objekata na pomorskom dobru.

(4) Gospodarsko korištenje pomorskog dobra je vremenski ograničeno pravo korištenja pomorskog dobra sa ili bez prava korištenja postojećih građevina i drugih objekata na pomorskom dobru te sa ili bez prava gradnje novih građevina i drugih objekata na pomorskom dobru.

Članak 10.

- (1) Nitko nema pravo bez pravne osnove propisane ovim Zakonom na:
1. posebnu i gospodarsku upotrebu pomorskog dobra
 2. obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru
 3. gradnju i/ili obavljanje drugih radova i/ili zahvata u prostoru pomorskog dobra
 4. nasipavanje mora
 5. ograničavanje ili isključivanje opće upotrebe pomorskog dobra
 6. zaposjedanje pomorskog dobra na bilo koji način za sebe ili drugoga.
- (2) Pravna i fizička osoba koja je, na temelju akta koji predstavlja valjanu pravnu osnovu određenu ovim Zakonom, stekla pravo posebne upotrebe i/ili gospodarskog korištenja pomorskog dobra, gradnje i/ili obavljanja drugih radova i zahvata u prostoru pomorskog dobra, nasipavanja mora, ograničenja ili isključenja dijela pomorskog dobra od opće upotrebe te drugog ovlaštenja stečenog na temelju odredbi ovog Zakona, dužna je to pravo koristiti na način, u obimu i granicama određenim aktom kojim je to pravo stekla te u skladu s odredbama ovog Zakona.

Opća upotreba pomorskog dobra i njeno ograničenje

Članak 11.

- (1) Na dijelu pomorskog dobra opća upotreba pomorskog dobra se može ograničiti, ili iznimno isključiti na određeno vrijeme na temelju koncesije, posebne upotrebe pomorskog dobra, davanjem prava na privremeno gospodarsko korištenje pomorskog dobra te davanjem luke otvorene za javni promet na upravljanje lučkoj upravi, sukladno prostornim planovima.
- (2) Stupanj i način ograničenja, odnosno isključenje pomorskog dobra iz opće upotrebe te svrha koja se time ostvaruje, utvrđuje se obaviješću o namjeri davanja koncesije, odlukom o davanju koncesije i odlukom o davanju posebne upotrebe.
- (3) Osobama u stanju neposredne ugroze po život, zdravlje ili imovinu nitko ne može zabraniti niti smije onemogućiti pristup bilo kojem dijelu pomorskog dobra, uključujući i one dijelove koji su isključeni od opće upotrebe ili čija je opća upotreba ograničena.

GLAVA II. SASTAVNICE I POJAVNOSTI POMORSKOGA DOBRA

Nasip

Članak 12.

- (1) Nasip je u cijelosti pomorsko dobro, ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.

- (2) Za područje na kojem se nalazi nasip uvijek se određuje granica pomorskog dobra.
- (3) Nasipavanje mora ljudskom radnjom nije dopušteno.
- (4) Iznimno od stavka 3. ovog članka, nasipavanje je dozvoljeno na temelju ugovora o koncesiji, ugovora o posebnoj upotrebi, te u okviru gradnje i upravljanja lukom otvorenom za javni promet.
- (5) Iznimno od stavka 3. ovog članka, nasipavanje je dozvoljeno u okviru redovnog upravljanja pomorskim dobrom, ukoliko je u skladu s važećim planom upravljanja pomorskim dobrom za tekuću godinu, prostornim planovima i propisima koji uređuju prostorno uređenje, gradnju te zaštitu okoliša i prirode, te u okviru izvanrednog upravljanja pomorskim dobrom.
- (6) Prije početka nasipavanja iz stavaka 4. i 5. ovog članka se mora izraditi projektna dokumentacija nasipavanja od strane ovlaštene osobe, a koja dokumentacija će biti usklađena s prostornim planovima i propisima koji uređuju zaštitu prirode i okoliša, a kojom će se odrediti obuhvat zahvata, način nasipavanja kao i vrsta materijala korištenog za nasipavanje te uvjeti održavanja nasipa.
- (7) Za nasipavanje mora iz stavaka 4. i 5. ovog članka mora se koristiti neonečišćeni geološki materijal prikladan za svrhu nasipavanja.

Članak 13.

- (1) Nasip vidljiv na DOF-u 5/2011 ili do dana 21. lipnja 2011. godine evidentiran na katastarskom planu ili drugoj službenoj kartografskoj podlozi, smatra se prirastom kopnenog dijela pomorskog dobra iz članka 5. ovog Zakona.
- (2) Ako je nasip iz stavka 1. ovog članka u cijelosti namijenjen općoj upotrebi i služi za namjene u vezi s korištenjem mora (primjerice plaža, šetnica, kupalište, plažni objekti i terase, samostalni infrastrukturni objekti i sl.) takav nasip je pomorsko dobro u cijelosti, kao i dio kopna koji se nalazi iza nasipa ako ima namjenu iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona.
- (3) Ako nasip iz stavka 1. ovog članka, kao i dio kopna koji se nalazi iza nasipa, više nemaju namjenu iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona, u postupku određivanja granice pomorskog dobra, obuhvatit će se dio nasipa koji po svojem izgledu, prirodi i namjeni predstavlja pomorsko dobro, a preostali dio nasipa kao i dio kopna koji se nalazi iza nasipa, neće biti obuhvaćen u kopneni dio pomorskog dobra.
- (4) Dio nasipa iz stavka 3. ovog članka, koji se u postupku određivanja granice pomorskog dobra ne utvrđi pomorskim dobrom, upisuje se kao vlasništvo Republike Hrvatske.

Članak 14.

(1) Nezakonit nasip je nasip koji nije vidljiv na DOF-u 5/2011 ili do dana 21. lipnja 2011. godine nije evidentiran na katastarskom planu ili drugoj službenoj kartografskoj podlozi, a sagrađen je bez pravne osnove propisane ovim Zakonom i protivno propisima koji uređuju prostorno uređenje i gradnju.

(2) Nasip iz stavka 1. ovog članka ne smatra se prirastom kopnenog dijela pomorskog dobra, ne može se evidentirati kao kopneni dio pomorskog dobra, već se u cijelosti smatra morem.

(3) Nasip iz stavka 1. ovog članka uklonit će se na temelju izvršnog rješenja kojim se nalaže uklanjanje nasipa iz mora, na teret osobe koja je izvršila nasipavanje, a ako se ta osoba ne može utvrditi, tada solidarno o trošku jedinice lokalne samouprave i jedinice područne (regionalne) samouprave na čijem području se nasip nalazi, u okviru redovnog upravljanja pomorskim dobrom.

(4) Žalba protiv rješenja iz stavka 3. ovog članka nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom.

(5) Nasip koji nije vidljiv na DOF-u 5/2011 niti je do dana 21. lipnja 2011. godine evidentiran na katastarskom planu ili drugoj službenoj kartografskoj podlozi, a u skladu je s prostornim planom i propisima koji uređuju prostorno uređenje i gradnju, smatra se u cijelosti pomorskim dobrom.

(6) U slučaju iz stavka 5. ovog članka pomorsko dobro uključuje i dio kopna koji se nalazi iza nasipa, a koji je u trenutku nasipavanja bio pomorsko dobro.

(1) Nasip koji nije vidljiv na DOF-u 5/2011 niti je do dana 21. lipnja 2011. godine evidentiran na katastarskom planu ili drugoj službenoj kartografskoj podlozi, a u skladu je s prostornim planom i propisima koji uređuju prostorno uređenje i gradnju, smatra se u cijelosti pomorskim dobrom.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovog članka pomorsko dobro uključuje i dio kopna koji se nalazi iza nasipa, a koji je u trenutku nasipavanja bio pomorsko dobro.

Vojna područja na pomorskom dobru

Članak 15.

(1) Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog ministra nadležnog za poslove obrane, odlukom utvrđuje vojna područja na pomorskom dobru.

(2) Vojnim područjima na pomorskom dobru upravlja ministarstvo nadležno za poslove obrane.

(3) Vojna područja utvrđena odlukom iz stavka 1. ovog članka isključuju se iz opće upotrebe.

Svjetionici

Članak 16.

(1) Svjetionici koje se nalaze na pomorskom dobru, njegov su sastavni dio i imaju status pomorskog dobra.

(2) Svjetionicima iz stavka 1. ovog Zakona upravlja pravna osoba osnovana posebnim propisom kojim se uređuje osnivanje društva za upravljanje svjetionicima te je ista ovlaštena svjetionike koji su pomorsko dobro gospodarski koristiti sukladno tom posebnom propisu

Gradenje na pomorskom dobru

Članak 17.

(1) Građenje i drugi zahvati u prostoru na pomorskom dobru nisu dozvoljeni.

(2) Iznimno od stavka 1. ovog članka na pomorskom dobru dopušteno je građenje na temelju akta koji predstavlja valjanu pravnu osnovu određenu odredbama ovog Zakona i propisa koji su na temelju njega doneseni, ako je tim aktom dano takvo ovlaštenje te u skladu s propisima kojima se uređuje prostorno uređenje, gradnja i zaštita prirode.

(3) Dokazom o pravu na građenje na pomorskom dobru smatraju se ugovor o koncesiji, ugovor o posebnoj upotrebi, plan upravljanja pomorskim dobrom i odluka o osnivanju lučke uprave koja daje pravo određenom tijelu ili pravnoj osobi na upravljanje tim dijelom pomorskog dobra, odnosno na izvođenje radova ako pravo obuhvaća gradnju na pomorskom dobru.

(4) Jedinica lokalne samouprave ili jedinica područne (regionalne) samouprave svoj pravni interes za sanaciju, rekonstrukciju, odnosno gradnju infrastrukture u općoj upotrebi ili gradnju jednostavnih građevina namijenjenih općoj upotrebi na pomorskom dobru, dokazuju važećim planom upravljanja pomorskim dobrom za tekuću godinu ili odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave ili jedinice područne (regionalne) samouprave.

(5) Za održavanje građevina na pomorskom dobru u općoj upotrebi potrebno je izraditi projektnu dokumentaciju i dostaviti nadležnoj lučkoj kapetaniji.

(6) Nadležna lučka kapetanija dužna je pregledati pomorsko dobro i sastaviti zapisnik o zatečenom stanju.

(7) Na temelju zapisnika iz stavka 6. ovog članka odluku o održavanju građevina na pomorskom dobru u općoj upotrebi donosi izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave ili jedinice područne (regionalne) samouprave.

Prostorno uređenje i gradnja

Članak 18.

(1) Ministarstvo sudjeluje u postupku izrade i donošenja prostornih planova koji obuhvaćaju područje pomorskog dobra, na način utvrđen propisom koji uređuje prostorno uređenje.

(2) Na dijelu pomorskog dobra danog u koncesiju, za vrijeme trajanja koncesije, nije dozvoljeno prostornim planovima promijeniti ili ograničiti namjenu područja bez prethodne suglasnosti davatelja koncesije.

(3) Za zahvate, koji su sukladno dokumentima prostornoga, lokalnog i županijskog značaja na pomorskom dobru, za koje se izdaju dozvole prema propisima koji uređuju prostorno uređenje i gradnju, teritorijalno nadležna lučka kapetanija i upravno tijelo utvrđuju posebne uvjete, odnosno sudjeluju u postupku na način utvrđen posebnim propisima.

(4) Za zahvate, koji su sukladno dokumentima prostornoga, uređenja državnog značaja na pomorskom dobru za koje se izdaju dozvole prema propisima koji uređuju prostorno uređenje i gradnju, Ministarstvo utvrđuje posebne uvjete, odnosno sudjeluje u postupku na način utvrđen posebnim propisima.

(5) Za građenje jednostavnih i drugih građevina i radove na pomorskom dobru, za koje nije potrebno ishoditi dozvole sukladno propisima kojima se uređuje prostorno uređenje i gradnja, investitor je dužan prije započinjanja radova izraditi dokumentaciju sukladno propisu kojim uređuje gradnju i prostorno uređenje.

(6) Dokazom prava na gradnju i izvođenje radova iz stavka 5. ovog članka smatra se plan upravljanja pomorskim dobrom, te ugovor o koncesiji koji uključuje pravo građenja i izvođenje radova iz stavka 5. ovog članka, ugovor o posebnoj upotrebi koji uključuje pravo građenja i izvođenje radova iz stavka 5. ovog članka i dozvola iz članka 74. ovog Zakona koja uključuje pravo građenja i izvođenje radova iz stavka 5. ovog članka.

GLAVA III. ODREĐIVANJE GRANICE POMORSKOG DOBRA

Svrha i cilj određivanja granice pomorskog dobra

Članak 19.

- (1) Svrha i cilj određivanja granice pomorskog dobra je utvrditi koji dio kopna jest pomorsko dobro sukladno članku 5. ovog Zakona.
- (2) Granica pomorskog dobra je crta koja razgraničuje pojas kopna koji je pomorsko dobro od kopna u stvarnopravnom režimu.
- (3) Granica lučkog područja je crta kojom se definira pojas kopna i mora koji čini luku.
- (4) U slučaju kada je prostornim planom planirana izgradnja luke posebne namjene prvo se određuje granica pomorskog dobra, a nakon toga se određuje granica lučkog područja.

Članak 20.

- (1) Granicu pomorskog dobra i granicu lučkog područja luka posebne namjene u upravnom postupku rješenjem određuje i mijenja Ministarstvo na prijedlog Županijskog povjerenstva za granice pomorskog dobra.
- (2) Županijsko povjerenstvo za granice pomorskog dobra ima predsjednika i četiri člana, a imenuje ga izvršno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave odlukom.
- (3) Predsjednik Županijskog povjerenstva za granice pomorskog dobra iz stavka 2. ovog članka je predstavnik upravnog tijela županije nadležnog za poslove pomorstva, a članovi su predstavnik županijskog upravnog tijela nadležnog za poslove prostornoga uređenja i gradnje, predstavnik područnog ureda za katastar, predstavnik mjesno nadležnog zemljiskognjižnog suda, dok su promjenjivi članovi predstavnik jedinice lokalne samouprave na čijem se području određuje, odnosno mijenja granica pomorskog dobra i granica lučkog područja i predstavnik Hrvatskih voda kada se određuje granica pomorskog dobra na područjima koja predstavljaju ušća vodotoka koji se ulijevaju u mora i ili kanale spojene s morem.
- (4) Predstavnik jedinice lokalne samouprave iz stavka 3. ovoga članka imenuje izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave.
- (5) Stranke u postupku određivanja granice pomorskog dobra, odnosno lučkog područja su Županijsko povjerenstvo za granice i nadležno državno odvjetništvo.

Članak 21.

- (1) Prijedlog granice pomorskog dobra i granice lučkog područja luke posebne namjene izrađuje se po službenoj dužnosti.

(2) Prijedlog granice pomorskog dobra izrađen po službenoj dužnosti mora obuhvatiti cijeli obalni pojas katastarske općine.

(3) Iznimno od stavka 2. ovog članka prijedlog granice pomorskog dobra može se izraditi za dio obalnog pojasa katastarske općine uz prethodnu suglasnost Ministarstva, a radi stavljanja pomorskog dobra u gospodarsku funkciju.

(4) Prijedlog granice pomorskog dobra i granice lučkog područja luke posebne namjene mora biti izrađen u skladu s smjernicama propisanim člancima 22., 23. i 25. ovog Zakona.

(5) Prijedlog granice pomorskog dobra i granice lučkog područja luke posebne namjene sastoji se od tekstualnog dijela s obrazloženjem i priloga.

(6) Tekstualni dio prijedloga granice pomorskog dobra i granice lučkog područja luke posebne namjene mora sadržavati:

1. opis granice
2. popis koordinata svih lomnih točaka predložene granice u važećem državnom koordinatnom sustavu
3. podatke o eventualno određenoj granici na osnovu prijašnjih zakonskih propisa
4. podatke o nasipavanju ili eroziji kopna
5. podatke o konfiguraciji i postojećem stanju u prostoru
6. razloge koji uvjetuju prijedlog granice.

(7) Prilozi prijedloga granice pomorskog dobra i granice lučkog područja luke posebne namjene su:

1. kopija katastarskog plana
2. geodetski snimak područja i digitalni ortofoto plan s preklonom katastarskog plana, legendom, ovjerom od strane Povjerenstva te ucrtanom crtom srednjih viših visokih voda, crtom šest metara udaljenoj od crte srednjih viših visokih voda te linijom prijedloga granice pomorskog dobra
3. izvod iz dokumentacije prostornog uređenja
4. izvod iz baze zemljišnoknjižnih podataka (zemljišna knjiga i katastar nekretnina)
5. fotografije područja za koji se predlaže granica pomorskog dobra s označenom linijom prijedloga granice pomorskog dobra
6. elektronski oblik zapisa predložene granice pomorskog dobra s tekstualnim dijelom, obrazloženjem i prilozima.

(8) Na zahtjev tijela državne uprave za izradu prijedloga granice pomorskog dobra, odnosno lučkog područja Županijsko povjerenstvo za granice dužno izraditi prijedlog granice pomorskog dobra, odnosno lučkog područja u roku od 30 dana od dana dostave zahtjeva te isti dostaviti Ministarstvu.

Smjernice za određivanje granice pomorskog dobra

Članak 22.

(1) Granicom pomorskog dobra obuhvaća se pojas kopna uz more širine najmanje 6 metara računajući od crte srednjih viših visokih voda, a koji pojas predstavlja onaj dio kopna koji prema članku 5. ovog Zakona čini pomorsko dobro.

(2) Prilikom određivanja granice pomorskog dobra iz stavka 1. ovog članka Povjerenstvo iz članka 20. stavka 2. ovog Zakona je dužno voditi računa o prirodnim i umjetnim zakonitim preprekama u prostoru.

(3) Prirodnim preprekama iz stavka 2. ovog članka smatraju se:

1. kopneni rub strme obale (klif, stijena i sl.) ukoliko ista čini kopno namijenjeno općoj upotrebi ili je u funkcionalnoj vezi s morem ili korištenjem mora
2. morski rub strmine, odnosno kosine ukoliko ista čini kopno koje nije namijenjeno općoj upotrebi niti je u funkcionalnoj vezi s morem ili korištenjem mora
3. linija vegetacije (nisko raslinje, makija, šuma i sl.) ukoliko područje vegetacije ne čini kopno namijenjeno općoj upotrebi niti je u funkcionalnoj vezi s morem ili korištenjem mora.

(4) Umjetnim zakonitim preprekama iz stavka 2. ovog članka smatraju se:

1. morski rub ceste s pripadajućim zemljишtem i površinama definirane kao takve posebnim propisom kojim se uređuju ceste
2. kopneni rub šetnice i ostale pješačke površine
3. morski rub ograda, zida ili potpornog zida čija je funkcija ogradaživanje i zaštita dijela kopna
4. morski rub građevine i sastavnih dijelova iste.

(5) Prepreke iz stavka 2. ovog članka ne smatraju se preprekama u naravi ukoliko se nalaze na dijelu kopna iz članka 5., članka 14. stavka 1. i stavka 5. ovog Zakona.

(6) Iznimno, ako su kriteriji iz stavka 2., 3. i 4. ovog članka neprimjenjivi, granica pomorskog dobra iz stavka 1. ovog članka može se odrediti na način da slijedi katastarsku među.

(7) Iznimno, ako su kriteriji iz stavka 2., 3., 4. i 6. ovog članka neprimjenjivi, granica pomorskog dobra iz stavka 1. ovog članka može se odrediti na način da slijedi crtu koja je udaljena šest metara od crte srednjih viših visokih voda.

(8) Za građevine vidljive na DOF-u 5/2011 koje su jednim dijelom ili u cijelosti izgrađene na pomorskom dobru iz članka 5. ovog Zakona i za građevine na nasipu iz članka 217. stavka 1. ovog Zakona, granica pomorskog dobra može se odrediti sukladno ovom članku, a izuzeti dio nekretnine postaje vlasništvo Republike Hrvatske.

Članak 23.

(1) Iznimno od članka 22. ovog Zakona, granica pomorskog dobra može se odrediti i na način da obuhvaća pojas kopna uz more u širini manjoj od šest metara računajući od crte srednjih viših visokih voda.

(2) Prilikom određivanja granice pomorskog dobra iz stavka 1. ovog članka Povjerenstvo iz članka 20. stavka 2. ovog Zakona je dužno voditi računa o prirodnim i umjetnim zakonitim preprekama u prostoru.

(3) Prirodnom preprekom iz stavka 2. ovog članka smatra se morski rub klifa.

(4) Umjetnim zakonitim preprekama iz stavka 2. ovog članka smatraju se:

1. morski rub ceste s pripadajućim zemljištem i površinama definirane kao takve posebnim propisom kojim se uređuju ceste

2. morski rub suhozida ili zida koji je vidljiv na Državnoj snimci iz zraka

3. morski rub građevine i sastavni dijelovi iste koja je vidljiva na Državnoj snimci iz zraka, a koja nije namijenjena općoj upotrebi niti je u funkcionalnoj vezi s morem ili korištenjem mora

4. morski rub građevine i sastavni dijelovi iste koja prema obilježjima, vremenu, načinu i svrsi gradnje predstavlja povijesnu, kulturnu ili vjersku građevinu.

(5) Za građevine vidljive na DOF-u 5/2011 koje su jednim dijelom izgrađene na pomorskom dobru iz članka 5. ovog Zakona, granica pomorskog dobra može se odrediti sukladno ovom članku, a izuzeti dio nekretnine na kojem je izgrađen dio građevine postaje vlasništvo Republike Hrvatske.

Smjernice za mijenjanje granice pomorskog dobra

Članak 24.

(1) Iznimno, određena granica pomorskog dobra može se izmijeniti sukladno smjernicama iz članka 22. i 23. ovog Zakona u slučaju izmjena nastalih prirodnim pojавama ili pojavama koje su rezultat ljudske radnje, to jest, činjenja, nečinjenja ili propuštanja.

(2) Ako se rješenjem mijenja granica pomorskog dobra nekretnine koje prestaju biti u obuhvatu granice pomorskog dobra, gube pravni status pomorskog dobra i postaju vlasništvo Republike Hrvatske.

Smjernice za određivanje i mijenjanje granice lučkog područja luke posebne namjene

Članak 25.

(1) Granica lučkog područja luke posebne namjene obuhvaća pojas kopna uz more i dio morskog prostora, planiranog kao luka.

(2) Granica lučkog područja luke posebne namjene određuje se sukladno dokumentima prostornoga uređenja.

(3) Granicom lučkog područja luke posebne namjene na kopnu obuhvaća se prostor potreban za obavljanje lučkih djelatnosti te ostalih pratećih sadržaja.

(4) Granica lučkog područja luke posebne namjene na moru obuhvaća morski prostor koji omogućava siguran manevar plovnih objekata za koje je luka namijenjena.

(5) U slučaju izmijene dokumenata prostornog uređenja nadležno tijelo iz članka 20. stavka 2. ovog Zakona, na prijedlog tijela iz članka 20. stavka 4. ovog Zakona može donijeti Rješenje o izmjeni granice lučkog područja.

(6) Ukoliko se izmijene dokumenti prostornog uređenja na način da luka više nije planirana, onaj dio dosadašnjeg lučkog područja, koji ne predstavlja pomorsko dobro iz članka 5. ovog Zakona, upisat će se kao vlasništvo Republike Hrvatske.

Sadržaj rješenja o određivanju granice pomorskog dobra i granice lučkog područja luke posebne namjene

Članak 26.

(1) Rješenje o određivanju granice pomorskog dobra, odnosno lučkog područja mora sadržavati:

- naziv katastarske općine za koju se provodi postupak
- mikrolokaciju za koju se provodi postupak
- oznaku katastarske čestice, prema podacima iz katastra i zemljишne knjige, koje su obuhvaćene određenom granicom u pojas pomorskog dobra, odnosno lučkog područja
- popis točaka i njihovih koordinatnih vrijednosti granice pomorskog dobra, odnosno lučkog područja
- obvezu izrade geodetskog elaborata u svrhu provedbe rješenja o određivanju granice pomorskog dobra, odnosno lučkog područja luke posebne namjene.

(2) Sastavni dio rješenja iz stavka 1. ovog članka je geodetski grafički prikaz s ucertanom granicom pomorskog dobra, odnosno lučkog područja luke posebne namjene s preklopom katastarskog plana, crtom srednjih viših visokih voda i crtom šest metara udaljenoj od crte srednjih viših visokih voda.

Sadržaj rješenja o izmjeni granice pomorskog dobra i granice lučkog područja luke posebne namjene

Članak 27.

Ako se prijedlogom rješenja o granici pomorskog dobra sužava kopneni dio pomorskog dobra iz članka 5. stavka 2. ovog Zakona u istom mora biti navedeno, osim sastojaka iz članka 26. ovog Zakona, kojim nekretninama, odnosno, njihovim dijelovima prestaje pravni status pomorskog dobra, kao i da iste postaju vlasništvo Republike Hrvatske, a u obrazloženju navesti koji su zakonski razlozi za izvršenu promjenu.

Zadovoljenje javnog interesa

Članak 28.

Tijelo iz članka 20. stavka 2. ovog Zakona dužno je po izvršnosti rješenja iz članka 26. i članka 27. ovog Zakona isto objaviti na službenim mrežnim stranicama Ministarstva.

Troškovi postupka

Članak 29.

Troškove izrade prijedloga granice pomorskog dobra, odnosno lučkog područja i izrade geodetskog elaborata na temelju izvršnog rješenja kojim je određena granica pomorskog dobra, odnosno lučkog područja snosi nadležna jedinica područne (regionalne) samouprave.

GLAVA IV. KATASTARSKA EVIDENCIJA I UPIS POMORSKOG DOBRA U ZEMLJIŠNOJ KNJIZI

Članak 30.

(1) Nekretnine koje su pomorsko dobro evidentiraju se po propisima koji uređuju državnu izmjeru i katastar nekretnina.

(2) Županijsko povjerenstvo za granice pomorskog dobra će izvršno rješenje o granici pomorskog dobra, odnosno lučkog područja zajedno s parcelacijskim, odnosno geodetskim elaboratom s ucertanom granicom pomorskog dobra, odnosno lučkog područja dostaviti nadležnom uredu za katastar i državnom odvjetništvu.

(3) Na temelju rješenja i geodetskog elaborata iz stavka 2. ovog članka nadležni ured za katastar izvršit će grafičko i numeričko evidentiranje pomorskog dobra u katastru i po službenoj dužnosti izraditi prijavni list koji će dostaviti nadležnom državnom odvjetništvu u

svrhu davanja prijedloga zemljišnoknjižnom sudu za evidentiranjem pomorskog dobra u bazi zemljišnonjižnih podataka.

(4) Na temelju rješenja iz stavka 2. ovog članka osoba čije je pravo vlasništva bilo upisano može zatražiti pokretanje postupka određivanja naknade kao da je provedeno izvlaštenje pod uvjetima iz članka 8. stavka 5. ovog Zakona.

(5) U postupcima iz stavka 4. ovog članka Republiku Hrvatsku zastupa nadležno državno odvjetništvo.

Članak 31.

Ministar pravilnikom propisuje način evidencije i obilježavanja pomorskog dobra.

Članak 32.

(1) Županijsko povjerenstvo za granice pomorskog dobra dužno je, na područjima na kojima se provodi postupak katastarske izmjere, izraditi prijedlog granice pomorskog dobra.

(2) Nova katastarska izmjera ne može se provesti dok granica pomorskog dobra nije određena sukladno odredbama ovog Zakona.

Članak 33.

Suglasnosti na geodetske elaborate čija provedba je posredno ili neposredno vezana za pomorsko dobro, za nekretnine koje su u službenim evidencijama katastra i zemljišnih knjiga upisane kao pomorsko dobro te za sve nekretnine koje predstavljaju pomorsko dobro prema članku 5. ovog Zakona, a još nisu kao takve upisane kao pomorsko dobro, daje Ministarstvo.

Nacin upisa u zemljišnu knjigu

Članak 34.

Pomorsko dobro upisuje se u zemljišnu knjigu:

- u posjedovnicu (list "A") zemljišnoknjižnog uloška namjena korištenja kako je definirana člankom 5. ovog Zakona
- u vlastovnicu (list "B") upisuje se oznaka "pomorsko dobro"
- u teretovnicu (list "C") upisuju se zabilježbe postupka određivanje granice pomorskog dobra, koncesija i posebna upotreba i dr..

Članak 35.

Pomorsko dobro određeno sukladno odredbama ovog Zakona, upisat će se u zemljišnu knjigu bez tereta i bez obzira na postojeće upise u zemljišnoj knjizi na temelju akta kojim je granica pomorskog dobra, odnosno lučkog područja određena i prijavnog lista potvrđenog od strane nadležnog tijela za katastar s ucrtanom granicom pomorskog dobra.

Članak 36.

Republika Hrvatska, jedinica područne (regionalne) i jedinica lokalne samouprave, kao i pravne osobe u vlasništvu istih nemaju pravo na isplatu naknade kao da je provedeno izvlaštenje te su dužne dati tabularnu izjavu za upis pomorskog dobra.

GLAVA V. UPRAVLJANJE POMORSKIM DOBROM

Članak 37.

(1) Upravljanje pomorskim dobrom temelji se na načelima propisanim člankom 6. ovog Zakona.

(2) Upravljanje pomorskim dobrom temelji se na Strateškom planu upravljanja i gospodarenja pomorskim dobrom i morskim lukama, koji donosi Vlada Republike Hrvatske, a s kojim svi planovi upravljanja pomorskim dobrom moraju biti usklađeni.

(3) Nacionalni plan iz stavka 2. ovog članka osnovni je dokument kojim se, sukladno načelima iz stavka 1. ovog članka, srednjoročno određuju nacionalni interesi i upravljanje pomorskim dobrom, definira se dugoročna strategija razvoja turističke infrastrukture na pomorskom dobru (plaže, šetnice, biciklističke staze i sl.), definiraju osnovni koncepti povećanja kapaciteta plaža u urbanim i nenaseljenim područjima, definiraju smjernice za izgradnju obalne pješačke i biciklističke prometne infrastrukture s ciljem disperzije turističkog pritiska, sve u cilju osiguravanja opće upotrebe pomorskog dobra, reda na pomorskom dobru, održivog gospodarskog korištenja, posebne upotrebe i zaštite pomorskog dobra.

(4) Nacionalni plan iz stavka 2. ovog članka osnovni je dokument kojim se dugoročno određuju nacionalni interesi razvoja i upravljanja lukama u Republici Hrvatskoj, što pretpostavlja planiranje potreba ulaganja u izgradnju novih luka, razvoja i modernizacije postojećih luka, ocjenu uloge pojedine luke na prometnom pravcu, analizu postojećih kapaciteta luka i planiranje njihova proširenja, planiranje gospodarskih učinaka izgradnje novih luka ili proširenja postojećih, odnosno utjecaj modernizacije na pojedine gospodarske grane.

Redovno i izvanredno upravljanje pomorskim dobrom

Članak 38.

- (1) Poslovi upravljanja pomorskim dobrom su redovni i izvanredni.
- (2) Redovno upravljanje pomorskim dobrom osobito uključuje:
- redovno održavanje i unaprjeđivanje pomorskog dobra
 - brigu o zaštiti i osiguravanju prava na opću upotrebu pomorskog dobra
 - gradnju infrastrukture i jednostavnih građevina na pomorskom dobru u funkciji opće upotrebe (šetnice, potporni zidovi i sl.)
 - nadzor nad pomorskim dobrom u općoj upotrebi
 - davanje dozvola za obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru
 - unos podataka o dozvolama u Jedinstvenu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske
 - nadzor nad izvršavanjem preuzetih obveza na temelju dozvola
 - održavanje reda na pomorskom dobru.
- (3) Izvanredno upravljanje pomorskim dobrom osobito uključuje:
- održavanje pomorskog dobra u smislu otklanjanja posljedica izvanrednih događaja i više sile, koja nije uzrokovana nedostatkom redovnog održavanja pomorskog dobra
 - izrađivanje prijedloga granica pomorskog dobra i lučkog područja
 - davanje pomorskog dobra na gospodarsko korištenje
 - davanje posebne upotrebe
 - nadzor nad izvršavanjem preuzetih obveza na temelju koncesija, posebne upotrebe i dozvole
 - unos podataka o koncesiji, posebnoj upotrebi, dozvoli i granici pomorskog dobra u Jedinstvenu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske
 - unos podataka o koncesijama i posebnoj upotrebi u Upisnik koncesija
 - provođenje upravnog nadzora
 - koordiniranje i implementiranje mjera u cilju otklanjanja posljedica iznenadnog onečišćenja pomorskog dobra te plavljenja obalnog područja kao posljedice podizanja razine mora i ekstremnih vremenskih uvjeta.
- (4) O redovnom upravljanju pomorskim dobrom vode brigu jedinice lokalne samouprave, a o izvanrednom upravljanju jedinice područje (regionalne) samouprave

Red na pomorskom dobru

Članak 39.

- (1) Red na pomorskom dobru je cjelovit sustav mjera i radnji kojima se osigurava zaštita i održavanje pomorskog dobra u općoj upotrebi.
- (2) Održavanje reda na pomorskom dobru financira se iz sredstva za upravljanje pomorskim dobrom, koja su prihod jedinice lokalne samouprave i vlastitih sredstava jedinice lokalne samouprave.

(3) U svrhu održavanja reda na pomorskom dobru na prijedlog izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave, predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donosi odluku o redu na pomorskom dobru.

(4) Odlukom o redu na pomorskom dobru propisuje:

1. mjere nadzora u svrhu zaštite opće upotrebe pomorskog dobra
2. mjere nadzora opće upotrebe pomorskog dobra
3. mjere nadzora dozvola
4. mjere nadzora koncesija i posebne upotrebe, ako ih je dala jedinica lokalne samouprave
5. mjere za održavanje čistoće pomorskog dobra u općoj upotrebi
6. osiguranje nesmetanog prolaska duž pomorskog dobra.

(5) Poslove provedbe reda na pomorskom dobru obavlja upravno tijelo jedinice lokalne samouprave određeno općim aktom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o ustroju upravnih tijela

(6) Upravno tijelo u provedbi odluke o komunalnom redu obavlja poslove:

1. nadzora nad obavljanjem djelatnosti temeljem dozvole
2. nadzora nad obavljanjem djelatnosti temeljem koncesija i posebne upotrebe, ako ih je dala jedinica lokalne samouprave
3. nadzora nad provedbom reda na pomorskom dobru
4. osiguravanja nesmetanog prolaska duž pomorskog dobra
5. sprječavanja svake samovlasne devastacije, onečišćenja ili uništenja obale i podmorja odnosno mora, te svakog samovlasnog uništavanja izvornog izgleda i strukture mora i morske obale te devastacije eko-sustava
6. sprečavanja radnji kojima se onečišćuje pomorsko dobro, a osobito odlaganje krutog i tekućeg materijala, objekata i drugih predmeta na pomorskom dobru
7. druge poslove određene Odlukom o redu na pomorskom dobru.

(7) Poslove nadzora koje na temelju ovoga Zakona obavlja upravno tijelo jedinice lokalne samouprave iz stavka 7. ovoga članka provode ovlašteni službenici tog tijela (u daljem tekstu: komunalni redari).

(8) Komunalni redari imaju ovlasti obavljanja nadzora propisane ovim Zakonom i odlukom o redu na pomorskom dobru.

Prava i obveze jedinice lokalne samouprave

Članak 40.

(1) Jedinice lokalne samouprave redovno upravljaju i održavaju pomorsko dobro u općoj upotrebi sukladno Planu upravljanja pomorskim dobrom te provode gradnju infrastrukture i jednostavnih građevina u općoj upotrebi na pomorskom dobru, koja nije posljedica izvanrednih događaja (građenje novih građevina, održavanje, rekonstrukcija ili uklanjanje postojećih građevina).

(2) Na pomorskom dobru iz stavka 1. ovog članka mogu se graditi isključivo građevine koje trajno služe općoj upotrebi (potporni i zaštitni zidovi, šetnice, odmorišta i sl.) izvan područja danog u koncesiju i lučkog područja.

(3) Jedinice lokalne samouprave dužne su štititi pravo na opću upotrebu pomorskog dobra te su dužne postupati u slučaju nezakonitog postupanja, samovlasnog zauzeća, devastacije pomorskog dobra i nezakonitog nasipavanja.

(4) Sredstva od naplate novčanih kazni prema odredbama ovog Zakona prihod su jedinice lokalne samouprave i namjenski se koriste za redovno održavanje i zaštitu pomorskog dobra u općoj upotrebi.

Prava i obveze jedinice područne (regionalne) samouprave

Članak 41.

(1) Jedinice područne (regionalne) samouprave na svom području vode brigu o izvanrednom upravljanju pomorskim dobrom.

(2) U okviru izvanrednog upravljanja pomorskim dobrom iz stavka 1. ovog članka jedinica područne (regionalne) samouprave je dužna osigurati provedbu intervencije kod iznenadnih onečišćenja mora u skladu s posebnim propisima te otklanjanje posljedica plavljenja obalnog područja kao posljedice podizanja razine mora i ekstremnih vremenskih uvjeta.

Prava i obveze Ministarstva

Članak 42.

Ministarstvo:

- predlaže donošenje zakonskih i podzakonskih, te drugih akata o pomorskom dobru i morskim lukama
- priprema, izrađuje i vodi Jedinstvenu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske i Upisnik koncesija
- sudjeluje u izradi prostornih planova državnog značaja u segmentu prostornog planiranja uređenja pomorskog dobra
- sudjeluje u postupcima izdavanja lokacijskih i građevinskih dozvola za zahvate državnog značaja
- prati i analizira stanje na pomorskom dobru
- priprema prijedlog Strateškog plana upravljanja i razvoja pomorskog dobra i morskih luka koje donosi Vlada Republike Hrvatske
- nadzire planove upravljanja pomorskim dobrom jedinica područne (regionalne) samouprave i dostavljene objedinjene planove upravljanja pomorskim dobrom jedinica lokalne samouprave

- kontinuirano nadzire rad koncesionara, ovlaštenika dozvola i odobrenja u izvršavanju preuzetih obveza kao i postupanje davatelja koncesija, dozvola i odobrenja
- provodi upravni nadzor
- provodi inspekcijski nadzor
- koordinaciju između državne, regionalne i lokalne vlasti kako bi se izbjegli sektorski pristupi i osigurali cjeloviti strateški interesi Republike Hrvatske na pomorskom dobru
- pregledava i potvrđuje Elaborate i druge odgovarajuće akte koji se odnose na pomorsko dobro
- daje suglasnosti i očitovanja na akte čija je provedba neposredno ili posredno vezana za pomorsko dobro
- priprema prijedlog odluka o davanju koncesija ili odobrenja za posebnu upotrebu koje daje Vlada Republike Hrvatske
- vodi javne evidencije i baze podataka o pomorskom dobru
- osigurava sredstva za sufinanciranje zaštite pomorskog dobra od onečišćenja i sanaciju u slučaju prekograničnog onečišćenja
- osigurava sredstva za sufinanciranje projekata upravljanja pomorskim dobrom u općoj upotrebi
- osigurava sredstva za sufinanciranje projekata izgradnje infrastrukture na pomorskom dobru u lukama otvorenim za javni promet od županijskog i lokalnog značaja
- osigurava sredstva za sufinanciranje projekata čiji je cilj zaštita od plavljenja obalnog područja zbog podizanja razine mora i ekstremnih vremenskih uvjeta, kao i otklanjanje posljedica plavljenja
- obavlja i druge poslove propisane ovim Zakonom.

Plan upravljanja pomorskim dobrom

Članak 43.

(1) Plan upravljanja pomorskim dobrom za jedinicu područne (regionalne) samouprave donosi predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave na prijedlog izvršnog tijela jedinice područne (regionalne) samouprave.

(2) Izvršno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave dužno je dostaviti Ministarstvu prijedlog Plana upravljanja pomorskim dobrom koji objedinjuje sve planove jedinica lokalne samouprave na prethodnu suglasnost, najkasnije do 1. studenoga tekuće godine za naredno razdoblje.

(3) Plan upravljanja pomorskim dobrom za jedinicu lokalne samouprave donosi predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave na prijedlog izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave.

(4) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je dostaviti jedinici područne (regionalne) samouprave i nadležnoj lučkoj kapetaniji prijedlog Plana upravljanja pomorskim dobrrom na prethodnu suglasnost do 1. rujna tekuće godine za naredno razdoblje.

(5) Lučka kapetanija daje prethodnu suglasnost na Plan iz stavka 3. ovog članka s naslova sigurnosti plovidbe sukladno posebnom propisu.

(6) Planovi iz stavaka 1. i 3. ovog članka moraju biti usuglašeni sa Strateškim planom upravljanja i gospodarenja pomorskim dobrrom i morskim lukama nakon njegovog donošenja.

(7) Plan iz stavka 1. ovog članka sadrži planirane aktivnosti na pomorskom dobru i prioritete njihove realizacije, izvore sredstava za njihovu realizaciju, plan održavanja i građenja na pomorskom dobru plan davanja koncesija i posebne upotrebe, plan nadzora koncesionara, ovlaštenika dozvola i ovlaštenika posebne upotrebe.

(8) Plan iz stavka 3. ovog članka sadrži planirane aktivnosti na pomorskom dobru i prioritete njihove realizacije, izvore sredstava za njihovu realizaciju, plan održavanja, dohranjivanja i građenja na pomorskom dobru, uvjete i smjernice održavanja reda na pomorskom dobru, plan davanja dozvola te plan nadzora ovlaštenika dozvola za obavljanje gospodarske djelatnosti na pomorskom dobru.

(9) Plan iz stavka 3. ovog članka mora definirati vrste morskih plaža sukladno članku 79. ovog Zakona, funkciju i model upravljanja uređenim morskim plažama sukladno članku 82. ovog Zakona.

(10) Plan upravljanja pomorskim dobrrom iz stavka 11. ovog članka mora biti usuglašen sa Nacionalnim planom upravljanja i gospodarenja pomorskim dobrrom i morskim lukama te sadržavati sve elemente propisane stavkom 9. ovog članka.

(11) Planovi iz stavaka 1. i 3. ovog članka donose se za razdoblje od četiri godine na obrascu propisanog sadržaja, izrađenog na temelju pravilnika kojim će uređivati način upravljanja pomorskim dobrrom, a koji donosi ministar.

Članak 44.

(1) Sredstva za upravljanje pomorskim dobrrom jesu:

1. sredstva od naknada za koncesije
2. sredstva od naknada za posebnu upotrebu
3. sredstva od naknada za dozvole
4. sredstva od naknade koju za upotrebu pomorskog dobra plaćaju vlasnici brodica i jahti upisanih u Upisnik brodova
5. sredstva koja se osiguravaju u državnom proračunu i proračunu jedinica područne (regionalne) i lokalne samouprave.

(2) Sredstva iz stavka 1. ovog članka koja se uplaćuju u proračun jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave su sredstva namijenjena isključivo poslovima redovnog, odnosno izvanrednog upravljanja pomorskim dobrom.

Raspodjela sredstava

Članak 45.

(1) Naknada za koncesije i za posebnu upotrebu izvan luka i za luke posebne namjene se uplaćuje:

- 30 posto u korist državnog proračuna
- 40 posto u korist proračuna jedinice područne (regionalne) samouprave
- 30 posto u korist proračuna jedinice lokalne samouprave.

(2) Naknada za dozvole na pomorskom dobru se uplaćuje:

- 70 posto u korist proračuna jedinice lokalne samouprave
- 30 posto u korist proračuna jedinice područne (regionalne) samouprave.

(3) U slučaju iz članka 7. stavka 4. ovog Zakona za dozvole na pomorskom dobru se uplaćuje:

- 70 posto u korist proračuna javne ustanove koja upravlja zaštićenim područjem
- 30 posto u korist proračuna jedinice lokalne samouprave.

(4) Naknada iz članka 44. stavka 1. točke 4. uplaćuje se u korist proračuna jedinice područne (regionalne) samouprave.

(5) Jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave dužne su prihode iz stavaka 1. i 2. ovog članka namjenski koristiti za upravljanje pomorskim dobrom i financiranje, odnosno sufinanciranje, projekata na pomorskom dobru i aktivnosti koje imaju za cilj unapređenje pomorskog dobra.

(6) Ministar Pravilnikom propisuje visinu naknade i način plaćanja naknade iz članka 44. stavka 1. točke 4. ovog Zakona.

(7) Način uplaćivanja naknada za koncesiju i posebnu upotrebu na pomorskom dobru propisuje ministar nadležan za poslove financija naputkom o uplaćivanju prihoda proračuna, obveznih doprinosa te prihodi za financiranje drugih javnih potreba.

Savjet za pomorsko dobro i morske luke

Članak 46.

(1) Savjet za pomorsko dobro i morske luke je međuresorno stručno savjetodavno tijelo za integralno upravljanje pomorskim dobrom, koje imenuje Vlada Republike Hrvatske odlukom.

(2) Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra imenuje članove Savjeta iz stavka 1. ovog članka i to dva predstavnika Ministarstva i po jednog predstavnika:

- ministarstva nadležnog za poslove prostornoga uređenja, gradnje i državne imovine
- ministarstva nadležnog za poslove turizma
- ministarstva nadležnog za poslove financija
- ministarstva nadležnog za poslove zaštite okoliša i prirode
- ministarstva nadležnog za poslove gospodarstva
- ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa
- ministarstva nadležnog za poslove ribarstva i akvakulture
- ministarstva nadležnog za poslove kulture
- ministarstva nadležnog za poslove obrane
- Državne geodetske uprave
- Hrvatske zajednice županija
- Hrvatska zajednica općina
- Hrvatska zajednica gradova
- Hrvatske gospodarske komore
- Hrvatske obrtničke komore
- Hrvatskog hidrografskog instituta
- Zajednice lučkih uprava
- Zajednice županijskih lučkih uprava.

(3) Savjet iz stavka 1. ovog članka će u rad uključiti stručnjake iz područja o kojima Savjet raspravlja ovisno o predmetu rasprave.

(4) Zadaci Savjeta iz stavka 1. ovog članka su:

- predlaganje stručnih rješenja i davanje mišljenja u postupku usklađivanja zakonskih i provedbenih propisa o pomorskom dobru
- predlaganje rješenja i davanje mišljenja u postupku realizacije investicija na pomorskom dobru kao i rješenja u cilju zaštite pomorskog dobra
- davanje stručnih mišljenja i prijedloga o strateškim pitanjima vezanim uz pomorsko dobro i morske luke
- izrada okvira za integralno upravljanje pomorskim dobrom.

(5) Savjet iz stavka 1. ovog članka saziva i njegovim radom rukovodi ministar.

DIO TREĆI **UPOTREBA I GOSPODARSKO KORIŠTENJE POMORSKOG DOBRA**

GLAVA I.

Instituti raspolaganja pomorskim dobrom

Članak 47.

Instituti raspolaganja pomorskim dobrom jesu:

1. Posebna upotreba pomorskog dobra
2. Koncesija za gospodarsko korištenje pomorskog dobra.

POSEBNA UPOTREBA POMORSKOG DOBRA

Članak 48.

(1) Posebna upotreba je:

- upotreba pomorskog dobra koja može uključivati gradnju građevina na pomorskom dobru namijenjenih djelatnosti koja se ne obavlja radi stjecanja dobiti (za ustanove iz područja kulture, socijalne skrbi, odgoja i obrazovanja, znanosti, sporta, javnog zdravstva osnovane od strane Republike Hrvatske, jedinice područne (regionalne) samouprave i lokalne samouprave)
- upotreba pomorskog dobra koja može uključivati gradnju građevina na pomorskom dobru za potrebe tijela državne uprave ili pravnih osoba koje imaju javne ovlasti (potrebe obrane, unutarnjih poslova, sigurnosti plovidbe, zaštite od štetnog djelovanja vode, zaštitu prirode i okoliša i drugih sličnih potreba)
- infrastrukturu, koja se dijelom nalazi na pomorskom dobru i čija izgradnja je uređena posebnim propisom, a može se graditi na pomorskom dobru i lučkom području (nerazvrstane ceste, pruge, mostovi, vodovodna, kanalizacijska, energetska, elektronička komunikacijska infrastruktura i dr.).

(2) Donositelji odluke o posebnoj upotrebi dužni su prije donošenja odluke o posebnoj upotrebi utvrditi postojanje konkurencije za obavljanje predmetne djelatnosti iz stavka 1. alineje 1. i 2. ovog članka.

(3) Ako se utvrdi postojanje konkurencije na tržištu, iz stavka 2. ovoga članka, provede će se postupak dodjele koncesije u skladu s odredbama ovog Zakona i propisa kojim se uređuju koncesije.

(4) Ovlaštenje za posebnu upotrebu pomorskog dobra stječe se ugovorom o posebnoj upotrebi na temelju odluke o posebnoj upotrebi.

(5) Odluka o posebnoj upotrebi donosi se na zahtjev u upravnom postupku.

(6) Ako posebna upotreba uključuje gradnju nadležno tijelo iz članka 55. stavka 7. ovog Zakona ovlastit će podnositelja zahtjeva na ishođenje lokacijske dozvole.

(7) Vlada Republike Hrvatske donosi odluku o posebnoj upotrebi i/ili gradnji na pomorskom dobru za objekte od interesa i značaja za Republiku Hrvatsku u trajanju do 50 godina.

(8) Odluku o posebnoj upotrebi i/ili gradnji na pomorskom dobru za objekte od područnog i lokalnog značaja na svom području donosi predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave, u trajanju do 20 godina.

(9) Odluku o posebnoj upotrebi i/ili gradnji na lučkom području luka otvorenih za javni promet donosi Upravno vijeće nadležne lučke uprave u trajanju do 10 godina.

(10) Žalba protiv odluke iz stavka 5. ovog članka nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom.

(11) Protiv odluke iz stavaka 6. i 7. ovog članka može se podnijeti žalba Ministarstvu.

(12) Na temelju odluke o posebnoj upotrebi zaključuje se ugovor o posebnoj upotrebi, kojim se detaljno uređuju odnosi između stranaka ugovora.

Članak 49.

(1) Naknada za posebnu upotrebu pomorskog dobra ovisi o opsegu ograničenja opće upotrebe pomorskog dobra i značaju objekta, odnosno djelatnosti za koju se daje pravo posebne upotrebe.

(2) Naknada za posebnu upotrebu utvrđuje se prema metrima četvornim dodijeljenog pomorskog dobra (kopneni i morski dio).

(3) Vlada Republike Hrvatske Uredbom propisuje način određivanja visine naknade za posebnu upotrebu pomorskog dobra, sadržaj zahtjeva i potrebnu dokumentaciju.

GLAVA II. GOSPODARSKO KORIŠTENJE POMORSKOG DOBRA

Koncesija na pomorskom dobru

Članak 50.

(1) Koncesija na pomorskom dobru, u smislu ovog Zakona, jest koncesija za gospodarsko korištenje općeg dobra.

(2) Koncesija na pomorskom dobru je vremenski ograničeno pravo gospodarskog korištenja pomorskog dobra, sa ili bez prava gradnje, a koje se stječe ugovorom o koncesiji.

(3) Koncesija na pomorskom dobru daje se na temelju javnog prikupljanja ponuda u postupku davanja koncesije na pomorskom dobru.

(4) Iznimno od stavka 3. ovog članka koncesija se može dati na zahtjev u slučajevima uređenim člankom 65. ovog Zakona.

(5) Koncesionar je ovlašten podnosići tužbe u vezi s pomorskim dobrom koje mu je dano u koncesiju, kao i podnosići tužbe radi naknade štete, radi činidbe i dr. protiv osoba koje mu ometaju nesmetani posjed pomorskog dobra koje je predmet koncesije.

Članak 51.

Na sva pitanja vezana za pripremne radnje, postupak davanja koncesije, ugovor o koncesiji, izmjenu ugovora o koncesiji, prestanak koncesije, prijenos koncesije, pravnu zaštitu u postupcima davanja koncesije, politiku koncesija i nadzor nad izvršavanjem obveza u skladu s ugovorom o koncesiji i posebnim popisima primjenjuje se odredbe propisa kojima se uređuju koncesije.

Predmet koncesije na pomorskom dobru

Članak 52.

(1) Koncesija na pomorskom dobru daje se za namjene planirane prostornim planom kako slijedi:

1. luku posebne namjene
2. nautičko sidrište
3. privezište
4. zahvaćanje mora (npr. punjenje bazena morskom vodom, eksploatacija mora za medicinske proizvode, desalinizatori, za uzgoj ribe i drugih morskih organizama i sl.)
5. korištenje snage mora za grijanje i/ili hlađenje, postavljanje i upotrebu solara, odnosno druga inovativna rješenja koja se odnose na energetsku učinkovitost
6. obavljanje proizvodnih i uslužnih djelatnosti (npr. vjetroelektrana, morska solana, ugostiteljski objekt, objekt za proizvode ribarstva i akvakulture, uključujući žive školjkaše, i dr.)
7. objekt prometne infrastrukture i suprastrukture (autobusni kolodvor, hidrograd, heliodrom i sl.)
8. gospodarsko korištenje morske plaže
9. pomorski servis, poslovni i/ili zabavni centar, izgrađeni plažni ili bazenski objekt
10. uzgoj ribe i drugih morskih organizama, s potrebnom popratnom infrastrukturom, koja uključuje i plutajuće objekte koji su postavljeni na lokaciji koncesije i koriste se za djelatnost akvakulture
11. i drugu namjenu.

(2) Koncesija iz stavka 1. može se dati za već izgrađene i/ili postavljene građevine odnosno zahvate u prostoru koji se ne smatraju građenjem, a može uključivati gradnju i gospodarsko korištenje građevina na pomorskom dobru, te postavljanje i gospodarsko korištenje drugih objekata, sukladno prostornim planovima.

Prethodne radnje

Članak 53.

(1) Prije pokretanja pripremnih radnji za davanje koncesija pokreću se prethodne radnje za davanje koncesija.

(2) Prethodnim radnjama smatraju se sve radnje koje provodi davatelj koncesije s ciljem utvrđivanja potreba i interesa za provođenje postupka dodjele koncesije, prvenstveno na zadovoljenje potrebe za određenom uslugom, razvojem privatnih investicijskih projekata, finansijskim učincima davanja koncesije i drugim potrebnim potrebama.

(3) Prethodne radnje može samostalno pokrenuti nadležno tijelo iz članka 55. stavka 7. ovoga Zakona ili se isti pokreće na osnovu iskaza interesa zainteresiranog gospodarskog subjekta.

(4) Zainteresirani gospodarski subjekt iz stavka 3. ovog članka dostavlja dokumentaciju kojom iskazuje interes za planiranjem dodjele nove koncesije.

(5) Dokumentacija iz stavka 4. ovog članka sadrži podatke koji se odnose na usklađenost davanja koncesije s prostornim planovima, finansijskim učincima i udovoljenjima načelima upravljanja pomorskim dobrom kao i sve druge podatke potrebne za donošenje odluke o pokretanju pripremnih radnji s ciljem provedbe postupka davanja koncesije.

(6) Davatelj koncesije može zatražiti dopunu dokumentacije iz stavka 4. ovog članka ako je ista potrebna za donošenje odluke o opravdanosti davanja koncesije i pokretanje pripremnih radnji za davanje koncesije.

(7) Nadležno tijelo po provedbi radnji iz stavka 2. ovog članka na temelju zaprimljenog iskaza interesa zainteresiranog gospodarskog subjekta iz stavka 3. ovog članka provjerava jesu li ispunjene pretpostavke za pokretanje pripremnih radnji, a osobito:

1. ako koncesija obuhvaća gradnju ili postavljanje, da je zahvat u prostoru, koji je predmet koncesije, u skladu s dokumentima prostornoga uređenja
2. usuglašenost predmeta koncesije s planom davanja koncesija
3. je li određena granica pomorskog dobra i/ili pomorsko dobro upisano u zemljišnu knjigu.

(8) Na temelju zaprimljenog iskaza interesa iz stavka 2. ovog članka nadležno tijelo iz članka 55. stavka 7. nije dužno pokrenuti pripremne radnje za davanja koncesije.

Stručno povjerenstvo za koncesije

Članak 54.

(1) Davatelj koncesije osniva Stručno povjerenstvo za koncesije koje se sastoji se od stalnih i promjenjivih članova.

(2) Stručno povjerenstvo imenuje se na rok od 4 (četiri) godine, a ista osoba može biti ponovno imenovana.

(3) Stalni članovi Stručnog povjerenstva iz stavka 1. ovog članka su stručnjaci iz područja pomorstva, graditeljstva, gospodarstva i financija, a promjenjivi iz područja turizma, poljoprivrede, zaštite okoliša i kulture.

(4) Promjenjivi članovi Stručnog povjerenstva iz stavka 1. ovog članka sudjeluju u radu Stručnog povjerenstva s obzirom na posebnosti predmeta koncesije.

(5) O sudjelovanju promjenjivih članova odlučuje Predsjednik Stručnog povjerenstva.

(6) Kada je davatelj koncesije Vlada Republike Hrvatske, Stručno povjerenstvo za koncesije imenuje Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra.

(7) Kada je davatelj koncesije jedinica područne (regionalne) samouprave, Stručno povjerenstvo za koncesije imenuje predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave na prijedlog izvršnog tijela jedinice područne (regionalne) samouprave.

(8) Jedinica područne (regionalne) samouprave je dužna od Ministarstva zatražiti prijedlog jednog člana stručnog povjerenstva za koncesije, a Ministarstvo može predložiti jednog člana u roku 15 dana od dana zaprimanja zahtjeva.

(9) Kada je davatelj koncesije jedinica lokalne samouprave, sukladno članku 56. ovoga Zakona Stručno povjerenstvo za koncesije imenuje predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave na prijedlog izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave, s time da jedan član stručnog povjerenstva mora biti predstavnik jedinice područne (regionalne) samouprave.

Nadležnost i rokovi za davanje koncesija izvan luka otvorenih za javni promet

Članak 55.

(1) Davatelji koncesija jesu:

1. Vlada Republike Hrvatske

2. jedinica područne (regionalne) samouprave.

(2) Davatelj koncesije dužan je izraditi Studiju opravdanosti davanja koncesije, sukladno općem propisu koji uređuje koncesije, kojom se utvrđuje rok na koji se daje koncesija, posebno vodeći računa da taj rok ne ograničava tržišno natjecanje, način plaćanja naknade za koncesiju koji se određuje ovisno o predmetu koncesije, procijenjenoj vrijednosti koncesije, roku trajanja koncesije, rizicima i troškovima koje koncesionar preuzima i očekivanoj dobiti, opremljenosti i vrijednosti imovine, te površini pomorskog dobra koje se daje u koncesiju.

(3) Vlada Republike Hrvatske odlukom daje koncesiju iz članka 50. ovog Zakona za predmete koncesije iz članka 52. ovog Zakona od interesa i značaja za Republiku Hrvatsku i koncesije u zakonom zaštićenim dijelovima prirode proglašenim od strane Hrvatskoga sabora, na rok do 50 godina.

(4) Kada postoje opravdani gospodarski interesi i koncesija obuhvaća i gradnju novih građevina uz ulaganja koja se ne mogu amortizirati u roku iz stavka 2. ovog članka, te se ukupni gospodarski učinci ne mogu, sukladno Studiji opravdanosti davanja koncesije, ostvariti u roku iz stavka 2. ovog članka, Vlada Republike Hrvatske može dati koncesiju na rok preko 50 godina uz prethodnu suglasnost Hrvatskoga sabora na obavijest o namjeri davanja koncesije.

(5) Jedinica područne (regionalne) samouprave daje koncesiju iz članka 50. ovog Zakona za predmete koncesije iz članka 52. ovog Zakona, koji su od interesa i značaja za jedinicu područne (regionalne) samouprave i koncesije u ostalim zaštićenim dijelovima prirode na rok do 20 godina.

(6) U ime jedinice područne (regionalne) samouprave odluku o koncesiji donosi predstavničko tijelo.

(7) Pripremne radnje za davanje koncesije iz stavka 3. ovog Zakona provodi Ministarstvo, a za davanje koncesija iz stavka 5. ovog članka, provodi nadležno upravno tijelo.

(8) Iznimno od odredaba ovog članka, ako je određeni projekt od interesa za Republiku Hrvatsku ili radi zaštite pomorskog dobra (prirode, ekosustava, krajolika i sl.), Vlada Republike Hrvatske uvijek može odlukom dati koncesiju ili preuzeti ugovor o koncesiji na način da stupi u pravni položaj drugog davatelja koncesije, neovisno od nadležnostima propisanim ovim člankom ili zabraniti davanje koncesije za osobito vrijedne ili osjetljive dijelove pomorskog dobra.

(9) Jedinica lokalne samouprave može biti davatelj koncesije pod uvjetima propisanim u članku 56. ovog Zakona.

(10) Tijelo državne uprave nadležno za poslove zaštite prirode i okoliša daje posebne uvjete u postupku donošenja obavijesti o namjeri davanja koncesije, izuzev u slučaju donošenja obavijesti o namjeri davanja koncesije koja se temelji na izvršnoj lokacijskoj dozvoli.

(11) Odluku o davanju koncesije, kao i sve njezine izmjene i dopune davatelj dužno je objaviti u Narodnim novinama, službenog glasniku Republike Hrvatske, odnosno službenom glasniku jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave.

(12) Protiv odluke Vlade Republike Hrvatske o davanju koncesije žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom.

(13) Davatelj koncesije dužan je obavijest o namjeri davanja koncesije objaviti na službenim mrežnim stranicama, nakon objave u Elektroničkom oglasniku javne nabave.

Članak 56.

(1) Predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave na prijedlog izvršnog tijela jedinice (područne) regionalne samouprave, a na zahtjev jedinice lokalne samouprave može ovlaštenje za davanje pojedine ili svih koncesija na području te jedinice lokalne samouprave povjeriti jedinici lokalne samouprave do kraja tekućeg mandatnog razdoblja.

(2) Predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave može oduzeti ovlast iz stavka 1. ovog članka u slučaju nepoštivanja odredaba ovog Zakona ili propisa kojim se uređuju koncesije.

(3) Odluku o davanju koncesije iz stavka 1. ovog članka donosi predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave.

Članak 57.

(1) Davatelj koncesije određuje rok na koji se daje koncesija u skladu s odredbama ovoga Zakona, a na temelju finansijskih podataka i pokazatelja iz Studije opravdanosti davanja koncesije koju je izradilo tijelo iz članka 55. stavka 7. ovog Zakona.

(2) Koncesija se daje na način da rok ne ograničava tržišno natjecanje više nego što je to nužno kako bi se osigurala amortizacija stvarne vrijednosti ulaganja koncesionara i razuman povrat uloženog kapitala, istodobno uzimajući u obzir troškove i rizike koje koncesionar preuzima za vrijeme trajanja koncesije.

Posebne pretpostavke za koncesionara

Članak 58.

(1) Posebne prepostavke za dobivanje koncesije na pomorskom dobru koje gospodarski subjekt mora ispunjavati jesu:

1. da je registriran za obavljanje gospodarske djelatnosti za koju traži koncesiju
2. da su do dana podnošenja ponude, odnosno zahtjeva podmirene sve obveze iz ranijih koncesija
3. da u pet godina koje prethode danu podnošenja ponude, odnosno zahtjeva nije oduzimana koncesija za gospodarsko korištenje pomorskog dobra
4. da nije prekršio odredbe ovog Zakona i podzakonskih akata donesenih na temelju njega
5. nepostojanja razloga isključenja ponuditelja iz postupka javnog prikupljanja ponuda propisanih posebnim propisom kojim su uređene koncesije.
6. posebne prepostavke koje propisuje opći propis koji uređuje koncesije.

(2) Iz postupka davanja koncesije isključuje se ponuda gospodarskog subjekta koji je koristio pomorsko dobro bez valjane pravne osnove i/ili uzrokovao štetu na pomorskom dobru.

Dokumentacija za zahvate u prostoru

Članak 59.

(1) Davatelj koncesije dužan je, ukoliko koncesija na pomorskom dobru uključuje provedbu zahvata u prostoru, sukladno propisima koji uređuju prostorno uređenje, do dana slanja obavijesti o namjeri davanja koncesije na pomorskom dobru ishoditi lokacijsku dozvolu.

(2) Iznimno, nadležno tijelo iz članka 55. stavka 7. ovog Zakona može odlukom ovlastiti osobu, koja je dala inicijativu za pokretanje prethodnih radnji za davanje koncesije koja zahtjeva provedbu zahvata u prostoru, sukladno propisima koji uređuju prostorno uređenje, da ishodi lokacijsku dozvolu.

(3) Ukoliko osoba iz stavaka 2. ovog članka, koja je ishodila lokacijsku dozvolu na temelju odluke iz stavka 2. ovog članka, nije izabrana za koncesionara ima pravo na povrat stvarnih troškova izrade dokumentacije od izabranog koncesionara, a koji troškovi ne mogu prelaziti 3% procijenjene vrijednosti investicije, a informacija o pravu na povrat i uvjetima ostvarenja mora biti dio natječajne dokumentacije.

(4) Ukoliko osoba iz stavka 2. ovog članka nije predala urednu ponudu na raspisanoj obavijest o namjeri davanja koncesije na temelju lokacijske dozvole koju je ishodila, nema pravo na naknadu stvarnih troškova izrade lokacijske dozvole.

Naknada za koncesiju

Članak 60.

- (1) Naknada za koncesiju za gospodarsko korištenje pomorskog dobra sastoji se od stalnog i promjenjivog dijela.
- (2) Stalni dio naknade za koncesiju utvrđuje se prema površini pomorskog dobra (kopnenog i morskog dijela) danog u koncesiju.
- (3) Promjenjivi dio naknade za koncesiju utvrđuje se u postotku prihoda ostvarenog obavljanjem djelatnosti za koju je koncesija dana, s time da godišnji iznos promjenjivog dijela naknade za koncesiju za sve godine korištenja ne može biti manji od iznosa ponuđenog studijom gospodarske opravdanosti.
- (4) Početni iznosi naknade za koncesiju kod raspisa javnog prikupljanja ponuda određuju se na temelju izračuna i analiza iz Studije opravdanosti davanja koncesije, u skladu s propisom iz stavka 6. ovog članka i općim propisom koji uređuje koncesije.
- (5) Iznimno od stavka 1. ovog članka, a ukoliko davatelj koncesije ocijeni opravdanim studijom opravdanosti davanja koncesije, koncesijska naknada može se odrediti isključivo u stalnom dijelu.
- (6) Vlada Republike Hrvatske donijet će uredbu kojom će se utvrditi početne iznose naknade za koncesiju u ovisnosti o namjeni koncesije, da li koncesija obuhvaća gradnju ili samo gospodarsko korištenje, zonama, stupnju isključenja opće upotrebe te minimalnom sadržaju ponude i minimalnim kriterijima za ocjenjivanje ponuda.

Izmjene ugovora o koncesiji

Članak 61.

- (1) Pored odredbi posebnog propisa kojim se uređuju koncesije, koncesionar može zatražiti od davatelja koncesije izmjenu ugovora o koncesiji bez pokretanja novog postupka davanja koncesije:
1. Ukoliko koncesionar radi izmjene dokumenata prostornog uređenja i/ili akta za provedbu dokumenata prostornog uređenja zatraži promjenu obuhvata koncesije
 2. Za investicije koje nisu bile predviđene dokumentacijom za nadmetanje, a koje su nužne zbog događaja koji su posljedica više sile ili zbog prilagodbe novim tehnološkim uvjetima poslovanja.

(2) Koncesionar može za vrijeme trajanja koncesije podnijeti obrazloženi zahtjev za izmjenom ugovora o koncesiji, kojem se prilaže studija gospodarske opravdanosti izmjene ugovora.

(3) Davatelj koncesije će donijeti odluku kojom dopušta izmjenu ili odbija zahtjev.

(4) Ako davatelj koncesije odbije zahtjev za izmjenom produženjem roka, ali dopusti investiciju iz stavka 1. točke 2. ovog članka, na povrat dijela investicije koja se, sukladno studiji gospodarske opravdanosti, ne može amortizirati u preostalom ugovorenom roku trajanja koncesije, će obvezati novog koncesionara, odnosno sam nadoknaditi.

(5) Ako je davatelj koncesije jedinica područne (regionalne) samouprave ili jedinica lokalne samouprave, na odluku iz stavka 3. ovog članka, prethodnu suglasnost daje Vlada Republike Hrvatske.

Potkoncesija

Članak 62.

(1) Potkoncesija je pravni odnos koji nastaje između koncesionara i treće osobe u svrhu gospodarskog korištenja dijela pomorskog dobra obuhvaćenog koncesijom, a radi čije provedbe se zahtjeva izgradnja građevina radi obavljanja srodnih djelatnosti onima za koje je koncesija dodijeljena, a koje sam koncesionar ne može obavljati ili smatra da bi obavljanje takvih djelatnosti na koncesioniranom području bilo učinkovitije davanjem prava na gradnju i obavljanje istih od strane treće osobe.

(2) Ugovor o potkoncesiji može biti zaključen samo na temelju prethodne suglasnosti davatelja koncesije.

(3) Potkoncesionar mora ispunjavati uvjete iz članka 58. ovog Zakona.

(4) Koncesionar je dužan ugovor o potkoncesiji dostaviti davatelju koncesije u roku od 30 dana od dana zaključenja istoga.

(5) Mogućnost davanja potkoncesije mora biti predviđena ugovorom o koncesiji.

(6) Ne može se dati potkoncesija za glavnu djelatnost koncesije, kako je određena na temelju podatka iz studije opravdanosti davanja koncesije i svih ostalih relevantnih saznanja o glavnoj djelatnosti koncesije.

(7) Na sve odnose u obavljanju djelatnosti iz potkoncesije primjenjuju se odredbe zakona kojim su uređene koncesije.

Sporedna djelatnost

Članak 63.

(1) Sporedna djelatnost je djelatnost iz područja usluga koja se obavlja na koncesioniranom području od strane pravnih osoba ili obrtnika kao dopunska i srodnna osnovnoj namjeni koncesije koja ne zahtjeva izgradnju građevina, a uređuje se ugovorom o poslovnoj suradnji.

(2) Koncesionar je dužan ugovor o poslovnoj suradnji, zajedno s dokazom da ne postoje razlozi isključenja gospodarskog subjekta iz postupka dodjele koncesije, dostaviti tijelu iz članka 55. stavka 7. ovog Zakona radi davanja suglasnosti.

(3) Ugovor iz stavka 2. ovog Zakona stupa na snagu danom ishođenja suglasnosti tijela iz članka 55. stavka 7. ovog Zakona.

(4) Obavljanje sporednih djelatnosti ne može se povjeriti gospodarskom subjektu koji ima nepodmirena dospjela dugovanja prema Republici Hrvatskoj.

Prestanak koncesije

Članak 64.

(1) Najkasnije 12 mjeseci prije isteka roka koncesije koncesionar je ovlašten podnijeti zahtjev davatelju koncesije za procjenom izvršene neamortizirane građevinske vrijednosti objekata, gradnju kojih je davatelj koncesije dopustio sukladno članku 61. stavku 4. ovoga Zakona, a nije bila predviđena studijom gospodarske opravdanosti koncesionara.

(2) Procjena neamortizirane građevinske vrijednosti objekata obavlja se putem ovlaštenog sudskog vještaka.

(3) Na povrat neamortizirane građevinske vrijednosti objekata, sukladno nalazu ovlaštenog sudskog vještaka, davatelj koncesije će obvezati novog koncesionara, odnosno sam nadoknaditi.

(4) Nakon prestanka koncesije, koncesionar ima pravo u roku od 3 mjeseca uzeti pripadke stvari koje je izgradio ako one nisu trajno povezane s pomorskim dobrom, ako je to moguće po prirodi stvari i bez štete za pomorsko dobro te ako nisu obuhvaćeni procjenom iz stavka 2. ovog članka.

(5) Ako nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 4. ovog članka, odnosno istekom roka iz stavka 1. ovog članka pripadci iz prethodnog stavka se smatraju pripadnošću pomorskog dobra.

Koncesije na zahtjev

Članak 65.

(1) Zahtjev za ishođenjem koncesije može se podnijeti za:

1. već ishođenu koncesiju prema posebnom propisu za taj dio pomorskog dobra (solane, iskorištanje mineralnih i rudnih bogatstava, obavljanje linijskog obalnog putničkog pomorskog prometa i sl.)
2. gospodarsko korištenje plaže iz članka 84. ovog Zakona i/ili privezišta koje po svom položaju čini neodvojivu funkcionalnu, infrastrukturnu i prostornu cjelinu s jednim ugostiteljskim objektom u građevinskom području ugostiteljsko turističke namjene
3. gospodarsko korištenje plaže koja po svom položaju čini neodvojivu funkcionalnu, infrastrukturnu i prostornu cjelinu sa samo jednom ustanovom iz područja javnog zdravstva
4. privremeno pontonsko privezište koje po svom položaju čini neodvojivu funkcionalnu, infrastrukturnu i prostornu cjelinu sa samo jednim ugostiteljskim objektom do kojeg pristup nije moguć na drugi način osim morskim putem ili cestovnim putem nije moguća opskrba objekta niti pristup gostiju
5. industrijsku luku, koja po svom položaju čini neodvojivu funkcionalnu, infrastrukturnu i prostornu cjelinu sa samo jednim postrojenjem
6. ribarsku luku, koja po svom položaju čini neodvojivu funkcionalnu, infrastrukturnu i prostornu cjelinu sa samo jednim postrojenjem
7. tradicijsko brodogradilište
8. zahvaćanje mora za punjenje bazena morskom vodom i desalinizator
9. korištenje snage mora za grijanje i/ili hlađenje
10. sportsku luku u sustavu vrhunskog sporta.

(2) Zahtjev kojem, pored dokumentacije propisane općim propisom koji uređuje koncesije, prileži studija gospodarske opravdanosti, a kojom podnositelj zahtjeva dokazuje gospodarsku opravdanost, odnosno rentabilnost i profitabilnosti gospodarskog korištenja pomorskog dobra, predlaže visinu stalnog i promjenjivog dijela naknade za koncesiju za gospodarsko korištenje pomorskog dobra, iznos predloženog ukupnog investicijskog ulaganja uključujući ulaganje u zaštitu okoliša, te poslovni i financijski plan podnosi se tijelu koje provodi pripremne radnje za davanje koncesije.

(3) Na temelju zahtjeva iz stavka 2. ovog članka, tijelo koje provodi pripremne radnje za davanje koncesije izradit će Studiju opravdanosti davanja koncesije te, sukladno podatcima iz iste, može zahtjev prihvati u cijelosti ili djelomično, a može odlukom zahtjev odbiti kao neosnovan uz obrazloženje.

(4) Ako tijelo koje provodi pripremne radnje za davanje koncesije prihvati zahtjev nadležno tijelo donijet će odluku o koncesiji i s podnositeljem zahtjeva sklopiti ugovor o koncesiji.

(5) Visina naknade za koncesiju iz stavka 1. ovog članka utvrđuje se studijom opravdanosti davanja koncesije, s time da naknada za koncesiju iz stavka 1. točaka 2. i 4. ne

može biti niža od dvostrukе naknade postignute na natječaju za takav, odnosno sličan predmet koncesije u godini podnošenja zahtjeva.

(6) Na nadležnost za davanje koncesija na zahtjev, trajanje koncesije i vođenje postupka odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 55. ovog Zakona.

Založno pravo na koncesiji

Članak 66.

Na koncesiji se može osnovati založno pravo radi osiguranja tražbine nastale na temelju ugovora o kreditu kojeg je koncesionar kao dužnik zaključio s finansijskom institucijom kao vjerovnikom radi pribavljanja finansijskih sredstava isključivo u svrhu provedbe ugovora o koncesiji.

Članak 67.

Založno pravo na koncesiji stječe se upisom u Upisnik koncesija, a prestaje brisanjem iz Upisnika ili prestankom koncesije.

Članak 68.

(1) Sporazum o osnivanju založnog prava na koncesiji mora biti sklopljen u pisanim oblicima, u obliku ovršne isprave, koju mora solemnizirati javni bilježnik.

(2) U sporazumu o osnivanju založnog prava, kojeg sklapaju koncesionar i založni vjerovnik, mora biti određeno navedena tražbina vjerovnika, koja se osigurava i vrijeme njezina dospijeća, utvrđena vrijednost koncesije te istom mora biti priložena izjava koncesionara o pristanku na osnivanje i upis založnog prava upisom založnog prava na koncesiju u Upisnik i izjava koncesionara da je založni vjerovnik na temelju sporazuma, radi naplate zalogom osigurane tražbine, u skladu s odredbama posebnog propisa koji uređuje koncesije, ovlašten zatražiti prijenos koncesije, a nakon što javni bilježnik potvrdi njegovu ovršnost u skladu s propisima koji uređuju javno bilježništvo.

Članak 69.

(1) Prijedlog za upis, prijenos ili brisanje založnog prava na koncesiji iz Upisnika ovlašteni su podnijeti koncesionar i založni vjerovnik.

(2) Uz prijedlog za upis u Upisnik treba biti priložen solemniziran sporazum u izvorniku ili ovjerovljenom prijepisu, koji je pravni temelj za upis, prijenos ili brisanje založnog prava na koncesiju.

(3) Založni dužnik je ovlašten, bez pristanka založnog vjerovnika, založenu koncesiju opteretiti novim založnim pravom u korist nekog drugog vjerovnika pod uvjetima propisanim ovim Zakonom i odredbama sporazuma o osnivanju založnog prava.

(4) Prvenstveni red upisa založnog prava u istom ulošku Upisnika određuje se prema vremenu kada je služba koja vodi Upisnik provela prijedlog za upis, a upisi se provode prema vremenu zaprimanja zahtjeva.

Prava založnog vjerovnika u slučaju zakašnjenja koncesionara

Članak 70.

(1) Ako koncesionar zalogom osiguranu tražbinu ne ispunи do dana njezina dospijeća, založni vjerovnik je ovlašten predložiti davatelju koncesije prijenos ugovora o koncesiji na način da sam stupi na mjesto koncesionara, ukoliko sam ispunjava uvjete za koncesionara, odnosno prijenos ugovora o koncesiji na treću osobu koja iste uvjete ispunjava.

(2) Uz prijedlog iz stavka 1. ovog članka založni vjerovnik dužan je dostaviti sporazum o zasnivanju založnog prava s potvrdom ovršnosti.

(3) Prije donošenja odluke o davanju suglasnosti na prijenos ugovora o koncesiji založni vjerovnik dužan je zatražiti procjenu vrijednosti koncesije u vrijeme ostvarivanja prava na namirenje osigurane tražbine, a koja se provodi odgovarajućom primjenom propisa kojim su uređene koncesije.

(4) Davatelj koncesije odlukom će uskratiti suglasnost na prijenos ugovora o koncesiji i oduzeti koncesiju ako založni vjerovnik, odnosno treća osoba ne ispunjava uvjete sposobnosti određene za koncesionara u dokumentaciji za nadmetanje, obavijesti o namjeri davanja koncesije, ovim Zakonom i posebnim propisom koji uređuje koncesije.

(5) Založni vjerovnik može predložiti davatelju koncesije prijenos ugovora o koncesiji na način da sam stupi na mjesto koncesionara, ukoliko sam ispunjava uvjete koncesionara, odnosno prijenos ugovora o koncesiji na treću osobu koja iste uvjete ispunjava i prije dospijeća osigurane tražbine, ako založni dužnik koristi koncesiju na način koji može dovesti do raskida ugovora o koncesiji ili kojim značajno umanjuje vrijednost koncesije.

(6) O prijedlogu iz stavka 5. ovog članka davatelj koncesije donosi odluku o davanju suglasnosti na prijenos ugovora o koncesiji na temelju raspoloživih dokaza.

Članak 71.

(1) Na temelju odluke o davanju suglasnosti na prijenos ugovora o koncesiji iz članka 70. stavka 6. ovog Zakona ugovor o prijenosu koncesije u pisanim oblicima sklapaju davatelj

koncesije, založni dužnik i založni vjerovnik, odnosno treća osoba na koju se prenosi koncesija.

(2) Založni dužnik je dužan predati založnom vjerovniku svu dokumentaciju o poslovanju koja je bitna za nastavak korištenja koncesije od strane stjecatelja na koga je prenesena.

(3) Novi koncesionar je ovlašten na temelju ugovora o prijenosu koncesije tražiti ovrhu radi predaje u posjed nekretnina koje su predmet koncesije i poduzimanje drugih radnji potrebnih za stjecanje ovlaštenja na korištenje koncesije.

(4) Na stjecatelja koncesije prelaze prava i obveze iz ugovora o koncesiji nastale od dana njegova upisa u Upisnik koncesija.

(5) Prijenosom koncesije na stjecatelja koncesije ne prelaze prava i obveze po ugovorima što ih je založni dužnik sklopio s trećim osobama na temelju koncesije, osim ukoliko se založni dužnik i novi koncesionar drugačije pisanim putem ne sporazume.

(6) O prijenosu koncesije na novog koncesionara založni dužnik je dužan obavijestiti založne vjerovnike koji su stekli založno pravo na koncesiji sukladno ovom Zakonu.

Članak 72.

(1) Ako je koncesija opterećena s više založnih prava, prednost pri namirivanju ima tražbina koja ima prvenstveni red upisa u Upisniku.

(2) Ako založni dužnik u roku ispunji svoju obvezu prema založnom vjerovniku, ili ako osigurana tražbina prestane na bilo koji drugi način, osim tako što je založni vjerovnik prenio založenu koncesiju na treću osobu, založni vjerovnik dužan je bez odgode založnom dužniku predati pisani javnobilježničku izjavu kojom bezuvjetno dozvoljava brisanje založnog prava u Upisniku koncesija.

Članak 73.

Na pitanja pravnog odnosa nastalog sklapanjem sporazuma o osnivanju zaloga na koncesiji koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se odgovarajuće odredbe propisa kojima se uređuju koncesije i založno pravo.

Dozvole na pomorskom dobru

Članak 74.

(1) Na temelju plana upravljanja pomorskim dobrom iz članka 43. stavka 3. ovog Zakona izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je do 1. veljače tekuće godine objaviti javni

natječaj za dodjelu dozvola u službenom glasilu, na oglasnoj ploči, na službenoj internetskoj stranici jedinice lokalne samouprave i najmanje u jednim dnevnim novinama.

(2) Na temelju zaprimljenih ponuda na javnom natječaju, temeljem odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave, rješenje o davanju dozvole najpovoljnijem ponuditelju donosi izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave.

(3) Rješenje o davanju dozvole je upravni akt na temelju kojeg gospodarski subjekt stječe pravo na obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru, a kojom se ne ograničava opća upotreba.

(4) Dozvole se daju na rok od pet godina.

(5) Iznimno, dozvola se može dati na zahtjev na rok do 20 dana za obavljanje privremene ili prigodne djelatnosti, samo jednom u kalendarskoj godini, (kulturne, komercijalne, sportske priredbe, snimanje komercijalnog programa i sl.) uz mogućnost ograničenja opće upotrebe u smislu ogradijanja i naplate ulaska.

(6) Protiv rješenja o davanju i ukidanju dozvole može se izjaviti žalba Ministarstvu.

Članak 75.

(1) Ovlaštenik dozvole može obavljati djelatnost na pomorskom dobru samo u opsegu i pod uvjetima utvrđenim u dozvoli.

(2) Ovlaštenik dozvole nema pravo sklapati ugovore s trećim osobama na temelju kojih bi treće osobe obavljale djelatnost ili dio djelatnosti iz dozvole, niti ga davatelj dozvole može na to ovlastiti.

(3) Zabранa iz stavka 2. ovog članka ne odnosi se na najam, posudbu i sl. samih sredstava kojima se obavlja djelatnost iz dozvole.

(4) Davatelj dozvole dužan je brinuti da se pomorsko dobro koristi u opsegu i granicama utvrđenim u dozvoli.

(5) Davatelj dozvole dužan je osigurati da ovlaštenik dozvole ne ograničava opću upotrebu pomorskog dobra.

(6) Ako utvrdi da se pomorsko dobro koristi izvan opsega i uvjeta utvrđenih u dozvoli, odnosno da ovlaštenik dozvole ograničava opću upotrebu, davatelj dozvole dužan je donijeti rješenje o ukidanju dozvole.

(7) Dozvola se ne može dati ponuditelju koji je prethodno koristio pomorsko dobro protivno odredbama ovog Zakona.

(8) Vlada Republike Hrvatske Uredbom propisuje vrste djelatnosti, visinu minimalne naknade za dodjelu dozvola na pomorskom dobru.

Upisnik koncesija

Članak 76.

(1) Ministarstvo je dužno ustrojiti i voditi jedinstveni Upisnik koncesija, koji čini zaseban dio Jedinstvene nacionalne baze podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske, u koji su svi davatelji koncesija i odobrenja dužni redovno upisivati sve koncesije, potkoncesije na pomorskom dobru, sva odobrenja i posebne upotrebe pomorskog dobra, kao i sve promjene vezane uz iste, a u roku ne dužem od 30 dana od dana nastupa okolnosti.

(2) Upisnik se vodi kao javna knjiga u elektroničkom obliku.

(3) Davatelj koncesije nakon sklapanja ugovora o koncesiji dužan je dostaviti ministarstvu nadležnom za financije ugovor o koncesiji, kao i sve izmjene istog.

(4) Ministar pravilnikom propisuje sadržaj i način vođenja Upisnika koncesija.

Jedinstvena nacionalna baza podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske

Članak 77.

(1) Ministarstvo je dužno ustrojiti i voditi Jedinstvenu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske.

(2) U Jedinstvenu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske unose se podatci o koncesijama, posebnoj upotrebi, dozvolama, odobrenjima i privremenom gospodarskom korištenju pomorskog dobra.

(3) Jedinstvena nacionalna baza podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske se vodi u elektroničkom obliku.

(4) Svi davatelji koncesija, posebne upotrebe i dozvola dužni su u roku ne dužem od 30 dana od nastupa okolnosti unijeti sve podatke o danim koncesijama, odobrenjima i dozvolama u Jedinstvenu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra, koncesija, odobrenja za posebnu upotrebu i dozvola.

(5) Ministarstvo je dužno unositi podatke, dokumente i grafičke podloge svih određenih granica pomorskog dobra i lučkog područja u Jedinstvenu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske.

(6) Ministar pravilnikom propisuje sadržaj, način vođenja i način unosa podataka u Jedinstvenu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske.

Privremeno gospodarsko korištenje pomorskog dobra

Članak 78.

(1) Vlada Republike Hrvatske može u slučaju izvanrednih okolnosti, koje se nisu mogle predvidjeti izbjegći i otkloniti, u cilju brige o javnom interesu, neovisno o značaju zahvata sukladno dokumentima prostornoga uređenja, brige o pomorskom dobru ili radi sprečavanja nastanka štete (npr. nije dovršen postupak dodjele nove koncesije, dosadašnji koncesionar je umro ili prestao postojati, istekao rok koncesije, a nisu ispunjene pretpostavke za dodjelu nove koncesije, luka se nezakonito koristi) donijeti odluku o davanju na privremeno gospodarsko korištenje pomorskog dobra, kojom će se urediti prava i obveze korisnika.

(2) Privremeno gospodarsko korištenje može se dati pravnoj osobi, odnosno fizičkoj osobi vlasniku obrta, koja je do tada imala koncesiju na pomorskem dobru i koja je uredno ispunjavala svoje obveze, odnosno lučkoj upravi kada se radi o izgrađenoj luci.

(3) Odluka iz stavka 1. ovog članka, donosi se na zahtjev pravne osobe, odnosno fizičke osobe vlasnika obrta iz stavka 2. ovoga članka ili po službenoj dužnosti, na rok do jedne godine.

(4) Ako se u roku iz stavka 3. ovog članka ne ispune zakonski uvjeti za davanje koncesije, pomorsko dobro se stavlja u opću upotrebu.

(5) Za privremeno gospodarsko korištenje postojećih objekata izgrađenih na pomorskem dobru pravna osoba, odnosno fizička osoba vlasnik obrta iz stavka 2. ovoga članka je dužan plaćati naknadu za privremeno korištenje pomorskog dobra.

(6) Žalba protiv odluke iz stavka 1. ovog članka nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom.

(7) Vlada Republike Hrvatske Uredbom propisuje način davanja i visinu naknade za privremeno gospodarsko korištenje pomorskog dobra.

DIO ČETVRTI MORSKE PLAŽE

Morske plaže

Članak 79.

- (1) Morske plaže dijele se na prirodne i uređene.
- (2) Jedinica lokalne samouprave odnosno koncesionar, kao osoba koja upravlja plažom dužna je plažu štititi i održavati te osigurati zadovoljenje javnog interesa za korištenjem.
- (3) Osoba koja upravlja plažom može dohranjivati plažu na način da se ne mijenja prosječna godišnja pozicija obalne crte niti izgled plaže i njene karakteristike.
- (4) Morske plaže moraju biti dostupne svima pod istim uvjetima.

Prirodna morska plaža

Članak 80.

- (1) Prirodna morska plaža jest plaža koja se nalazi unutar ili izvan naselja, infrastrukturno neopremljena, potpuno očuvanih prirodnih obilježja čiji kopneni dio obuhvaća prostor prirodnog materijala (kamena, pjeska, šljunka, njihove kombinacije i sl.).
- (2) Na prirodnoj morskoj plaži gospodarske djelatnosti obavljaju se, u pravilu, na osnovi dozvola.
- (3) Zabranjeno je dohranjivati i ograđivati prirodne plaže.

Uređena morska plaža

Članak 81.

- (1) Uređena morska plaža jest morska plaža koja se nalazi unutar ili izvan naselja i koja je pristupačna svima pod jednakim uvjetima, uključivo i osobama smanjene pokretljivosti, većim dijelom uređenog i izmijenjenog prirodnog obilježja te infrastrukturno i sadržajno uređen kopneni prostor neposredno povezan s morem, označen i zaštićen s morske strane.
- (2) Na uređenoj morskoj plaži gospodarske djelatnosti obavljaju se, u pravilu, na osnovi koncesije.
- (3) Ako uređena morska plaža nije dana u koncesiju istu je dužna održavati jedinica lokalne samouprave.
- (4) Osoba koja upravlja plažom dužna je na morskoj plaži iz stavka 1. ovog članka na vidljivim mjestima istaknuti informativnu ploču s podacima o kakvoći mora za kupanje, morskom i kopnenom dijelu plaže i informacijama o mogućim izvanrednim događajima na

morskoj plaži, a u skladu s važećim provedbenim propisima tijela državne uprave nadležnog za zaštitu okoliša i prirode.

(5) Dohranjivanje plaže je dopremanje i razastiranje kamenog materijala i morskog biljnog materijala (lažine), pijeska ili šljunka na površinu žala, bez prisustva veće količine praha i/ili gline, sa svrhom nadomještanja količine materijala koja je trajno izgubljena uslijed prirodnih procesa, a izvodi se sukladno važećem Planu iz članka 43. stavka 4. ovog Zakona koji mora sadržavati plan dohrane.

(6) Nije dozvoljeno godišnje dohranjivanje plaže s većom količinom od 0,35 metara kubnih po metru dužnom obale plaže.

Članak 82.

S obzirom na funkciju i model upravljanja uređene morske plaže su:

- javna morska plaža
- morska plaža ispred hotela, kampa i turističkog naselja
- morska plaža za posebne namjene.

Javna morska plaža

Članak 83.

(1) Javna morska plaža je samostalna, uređena morska plaža, infrastrukturno opremljena, a služi većem broju ugostiteljsko - turističkih objekata i građana.

(2) Davatelj koncesije ne može isključiti opću upotrebu plaže iz stavka 1. ovog članka.

(3) Plaža iz stavka 1. ovog članka ne smije se ogradići.

Morska plaža ispred hotela, kampa i turističkog naselja

Članak 84.

(1) Morska plaža ispred hotela, kampa i turističkog naselja je uređena morska plaža u turističkoj zoni, koja je s turističkim sadržajima izgrađenim izvan granice pomorskog dobra povezana u funkcionalnu, infrastrukturnu i prostornu cjelinu.

(2) Davatelj koncesije na temelju dokumenata prostornog uređenja i plana upravljanja pomorskim dobrom iz članka 43. stavka 3. ovoga Zakona utvrđuje funkcionalnu gospodarsku cjelinu iz stavka 1. ovog članka ovisno o kapacitetu, kategoriji i vrsti objekata s kojima plaža čini funkcionalnu cjelinu.

(3) Plaža iz stavka 1. ovoga članka ne mijе se ogradići.

Morska plaža za posebne namjene

Članak 85.

- (1) Morska plaža za posebne namjene je uređena morska plaža, koja udovoljava zahtjevima i potrebama posebnih grupa korisnika i njihovim specifičnim potrebama.
- (2) Morska plaža za posebnu namjenu se gospodarski koristi na temelju koncesije.

Načelo zadovoljavanja javnog interesa

Članak 86.

- (1) Davatelj koncesije dužan je u svim postupcima davanja koncesije za gospodarsko korištenje morske plaže, prilikom odlučivanja o stupnju ograničenja opće upotrebe, osigurati i štititi javni interes korištenja plaže.
- (2) Koncesija uređene plaže u turističkoj zoni neizgrađenog naselja mora se davati na način da najviše 70% kopnenog i 50% morskog dijela plaže koncesionar može koristiti za obavljanje gospodarske djelatnosti za koje mu je koncesija dana, a ostali dio plaže mora ostati dostupan svima za korištenje sukladno namjeni.
- (3) Koncesija uređene plaže u turističkoj zoni unutar izgrađenog naselja mora se davati na način da najviše 50% kopnenog i 30% morskog dijela plaže koncesionar može koristiti za obavljanje gospodarske djelatnosti za koje mu je koncesija dana, a ostali dio plaže mora ostati dostupan svima za korištenje sukladno namjeni.

DIO PETI MORSKE LUKE

GLAVA I. RAZVRSTAJ MORSKIH LUKA

Članak 87.

Luke se razvrstavaju prema namjeni na:

1. luke otvorene za javni promet
2. luke posebne namjene.

Članak 88.

- (1) Luke otvorene za javni promet razvrstavaju se prema značaju na:
1. luke od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku
 2. luke županijskog značaja
 3. luke lokalnog značaja.
- (2) Razvrstaj luka sukladno stavku 1. ovog članka obavlja se s obzirom na opseg lučkih djelatnosti, operativnu opremljenost luke, duljinu operativne obale, broj vezova te planirani razvoji luke i njen prometni i gospodarski značaj.
- (3) Vlada Republike Hrvatske uredbom određuje mjerila za razvrstaj luka.
- (4) Vlada Republike Hrvatske donosi uredbu kojom uređuje uvjete kojima mora udovoljavati luka, privezište i sidrište.
- (5) Ministar donosi Odluku o razvrstaju luka u skladu s mjerilima iz stavka 3. ovog članka.

Članak 89.

Nadležne lučke uprave koje upravljaju lukama otvorenim za javni promet dužne su pratiti promjenu svih kriterija koji su određeni mjerilima za razvrstaj luke iz članka 88. stavka 3. ovog Zakona te ukoliko pojedina luka tri uzastopne godine ispunjava uvjete za drugačiji razvrstaj o istome izvijestiti Ministarstvo da bi se uskladila Naredba o razvrstaju luka otvorenih za javni promet županijskog i lokalnog značaja.

Članak 90.

- (1) Luke posebne namjene razvrstavaju se prema značaju na:
1. luke državnog značaja
 2. luke županijskog značaja.
- (2) Luka posebne namjene državnog značaja je luka čija je ukupna površina lučkog područja veća od 5 hektara i vojna luka.
- (3) Luka posebne namjene županijskog značaja je luka čija je ukupna površina lučkog područja manja od 5 hektara, osim vojnih luka.

GLAVA II.

LUKE OTVORENE ZA JAVNI PROMET

Osnovne odredbe

Članak 91.

(1) Luke otvorene za javni promet su luke u kojima je svakom pod jednakim uvjetima omogućena upotreba operativnih obala, lukobrana, sidrišta i drugih objekata u luci u skladu s njihovom namjenom i u granicama raspoloživih kapaciteta, te u skladu s ovim Zakonom i općim aktima nadležne lučke uprave.

(2) Namjenu i obuhvat pojedinih dijelova luke određuje nadležna lučka uprava pravilnikom o redu u luci.

(3) Luka može obuhvaćati jedan ili više lučkih bazena, sidrišta luke i izdvojene lučke objekte.

Utvrđivanje obuhvata lučkog područja luke otvorene za javni promet

Članak 92.

(1) Obuhvat lučkog područja luke otvorene za javni promet utvrđuje i mijenja osnivač uredbom, odnosno odlukom o osnivanju lučke uprave.

(2) Obuhvat lučkog područja luke otvorene za javni promet utvrđuje se na način da nije u suprotnosti s prostornim planovima.

(3) Lučka uprava dužna je predložiti osnivaču izmjenu obuhvata lučkog područja kada to zahtijevaju razvojni, gospodarski, administrativni, prostorno – planski ili drugi razlozi.

(4) Lučko područje luke od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku može se nalaziti na području više jedinica lokalne samouprave i jedinica područne (regionalne) samouprave.

(5) Lučko područje luke otvorene za javni promet od županijskog i lokalnog značaja utvrđuje se na način da obuhvati sva područja, koja se u stvarnosti koriste kao lučka područja, a izvan su lučkog sustava.

(6) Na temelju odluke o osnivanju kojom je utvrđen, odnosno izmijenjen obuhvat lučkog područja luke otvorene za javni promet nadležna lučka uprava dužna je izraditi geodetski elaborat u svrhu uknjižbe utvrđenog pomorskog dobra – lučkog područja kao takvog u katastru i zemljišnoj knjizi.

Tijela lučke uprave

Članak 93.

(1) Tijela lučke uprave su Upravno vijeće i ravnatelj.

(2) Unutarnje ustrojstvo lučke uprave uređuje se statutom lučke uprave, u skladu s ovim Zakonom i aktom o osnivanju.

GLAVA III.

LUKE OTVORENE ZA JAVNI PROMET OD OSOBITOG (MEĐUNARODNOG) GOSPODARSKOG INTERESA ZA REPUBLIKU HRVATSKU

Lučka uprava

Članak 94.

(1) Radi upravljanja i korištenja luke otvorene za javni promet koja je od osobitog (međunarodnoga) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku, osniva se lučka uprava.

(2) Osnivač lučke uprave je Republika Hrvatska, a osnivačka prava u ime Republike Hrvatske izvršava Vlada Republike Hrvatske.

(3) Vlada Republike Hrvatske donosi uredbu o osnivanju lučke uprave.

(4) Lučka uprava je javna ustanova čije je osnivanje, ustrojstvo i djelokrug rada propisano ovim Zakonom.

(5) Lučka uprava je upravljačko tijelo luke.

(6) Ako ovim Zakonom nije što drugčije propisano, na lučku upravu se primjenjuju propisi koji uređuju ustanove.

Djelatnost lučke uprave

Članak 95.

Djelatnost lučke uprave je upravljanje i korištenje luke otvorene za javni promet od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku, a obavlja se kao javna služba.

Poslovi lučke uprave

Članak 96.

- (1) Lučka uprava obavlja sljedeće poslove:
1. osigurava strateški razvoj i konkurentnosti luke
 2. osigurava gradnju i održavanje lučke podgradnje

3. stručni nadzor nad građenjem, održavanjem, upravljanjem i zaštitom lučkog područja (lučke podgradnje i nadgradnje)
4. osigurava trajno i nesmetano obavljanje lučkog prometa, tehničko-tehnološkog jedinstva i sigurnosti lučkog područja za plovidbu i održavanje reda u luci
5. osigurava prihvat otpada s plovnih objekata i predaju otpada osobi koja obavlja djelatnost gospodarenja otpadom, sukladno propisu kojim se uređuje gospodarenje otpadom
6. usklađivanja i nadziranja rada koncesionara i ovlaštenika odobrenja na lučkom području
7. daje koncesiju, posebnu upotrebu i odobrenje
8. druge poslove utvrđene Zakonom.

(2) Poslove iz stavka 1 točke 7. ovog članka lučka uprava obavlja kao javna ovlast.

(3) Poslove iz stavka 1. točke 5. ovog članka lučka uprava može putem koncesije za gospodarsko korištenje povjeriti trećim osobama.

Upravno vijeće

Članak 97.

- (1) Upravno vijeće upravlja lučkom upravom.
- (2) Upravno vijeće:
 1. donosi statut lučke uprave i odlučuje o njegovim promjenama
 2. donosi četverogodišnji plan razvoja luke kojim se postavljaju ciljevi u skladu s kojima se definiraju godišnji plan rada luke i finansijski plan
 3. donosi godišnji plan rada luke sa finansijskim planom
 4. prihvaca izvještaj o ostvarenju godišnjeg programa i plana te finansijski izvještaj
 5. donosi lučke tarife
 6. daje koncesije za gospodarsko korištenje
 7. donosi odluku o posebnoj upotrebi
 8. daje odobrenja
 9. imenuje i razrješava ravnatelja
 10. donosi opće akte lučke uprave
 11. osniva stručno povjerenstvo za koncesije
 12. osniva radna tijela za obavljanje i praćenje poslova iz njegova djelokruga rada, te imenuje i razrješava njihove članove
 13. obavlja i druge poslove u skladu s ovim Zakonom i statutom lučke uprave.
- (3) Upravno vijeće donosi statut lučke uprave uz prethodnu suglasnost Vlade Republike Hrvatske.

(4) Upravno vijeće donosi četverogodišnji plan razvoja luke, na temelju Strateškog plana iz članka 37. stavka 3. ovog Zakona.

Članak 98.

(1) Upravno vijeće ima Predsjednika i šest članova koje imenuje i razrješava Vlada Republike Hrvatske.

(2) Predsjednika i četiri člana Vlada Republike Hrvatske imenuje i razrješava na prijedlog ministra te po jednog člana na prijedlog izvršnog tijela jedinice područne (regionalne) samouprave i izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave u kojima je sjedište lučke uprave.

(3) Iznimno, ako lučko područje lučke uprave obuhvaća gradove, odnosno općine dviju ili više županija u upravno vijeće se uz članove iz stavka 2. ovog članka imenuje jedan predstavnik na prijedlog izvršnog tijela jedinice područne (regionalne) samouprave na čijem području se ne nalazi sjedište lučke uprave.

(4) Mandat predsjednika i članova Upravnog vijeća je četiri godine i ista osoba može biti ponovno imenovana.

(5) Prava i obveze predsjednika i članova Upravnog vijeća, način njihova rada i donošenja odluka propisuju se statutom i općim aktima lučke uprave.

(6) Radom Upravnog vijeća rukovodi predsjednik Upravnog vijeća.

(7) Upravno vijeće sastaje se po potrebi, a najmanje jednom u tri mjeseca, a odluke donosi većinom glasova svih članova Upravnog vijeća.

(8) Upravno vijeće može osnivati privremena ili stalna radna tijela za stručnu obradu i praćenje pojedinih zadataka iz svoje nadležnosti.

Ravnatelj

Članak 99.

(1) Ravnatelj je poslovodni i stručni voditelj lučke uprave.

(2) Ravnatelj organizira i vodi poslovanje lučke uprave, predstavlja i zastupa lučku upravu te odgovara za zakonitost rada lučke uprave.

(3) Ravnatelj je za svoj rad odgovoran Upravnom vijeću i ministru.

Članak 100.

(1) Ravnatelja na temelju provedenog javnog natječaja, na prijedlog stručne komisije, imenuje Upravno vijeće.

(2) Za ravnatelja se može imenovati osoba koja ispunjava uvjete propisane statutom lučke uprave, a ima najmanje visoku stručnu spremu i pet godina radnog iskustva na rukovodećim poslovima, dok se ostali uvjeti koje mora ispunjavati osoba koja se imenuje za ravnatelja uređuju statutom lučke uprave.

(3) Mandat ravnatelja je četiri godine.

(4) Ista osoba može se ponovno imenovati za ravnatelja.

Članak 101.

(1) Ravnatelj s predsjednikom Upravnog vijeća lučke uprave zaključuje ugovor o radu.

(2) Dužnosti ravnatelja su:

1. izvršava opće akte i druge odluke Upravnog vijeća te prati njihovu provedbu
2. predlaže Upravnom vijeću opće akte
3. predlaže Upravnom vijeću četverogodišnji plan razvoja luke
4. predlaže Upravnom vijeću godišnji plan rada luke
5. predlaže Upravnom vijeću finansijski plan lučke uprave i podnosi mu godišnji izvještaj
6. predlaže Upravnom vijeću lučke uprave ustroj, potreban broj i sastav stručno-tehničkog osoblja, te raspis javnog natječaja za zapošljavanje
7. odlučuje o zasnivanju i prestanku radnog odnosa te zaključuje ugovore o radu stručno-tehničkog osoblja, a na temelju provedenog javnog natječaja
8. redovito izvješćuje Upravno vijeće o stanju u luci, lučkim kapacitetima, stanju podgradnje i nadgradnje
9. usklađuje rad koncesionara na lučkom području
10. obavlja druge poslove u skladu s ovim Zakonom, statutom i općim aktima lučke uprave.

Članak 102.

(1) Ravnatelj može biti razriješen prije isteka vremena na koje je imenovan.

(2) Upravno vijeće dužno je razriješiti ravnatelja:

1. ako ravnatelj sam zatraži razriješenje u skladu s ugovorom o radu
2. ako nastanu takvi razlozi koji po posebnim propisima ili propisima kojima se uređuju radni odnosi dovode do prestanka ugovora o radu

3. ako ravnatelj ne postupa po propisima ili općim aktima lučke uprave ili neosnovano ne izvršava odluke Upravnog vijeća ili postupa protivno njima
4. ako ravnatelj svojim radom prouzroči lučkoj upravi štetu ili ako zanemaruje ili nesavjesno obavlja svoje dužnosti tako da su nastale ili mogu nastati veće smetnje u obavljanju poslova i djelatnosti lučke uprave.

(3) Prije donošenja odluke o razrješenju, ravnatelju se mora dati mogućnost da se izjasni o razlozima za razrješenje.

Financiranje lučke uprave

Članak 103.

- (1) Prihodi lučke uprave su:
 1. lučke pristojbe
 2. naknada od koncesija na lučkom području
 3. naknada za posebnu upotrebu na lučkom području
 4. naknada za privremeno gospodarsko korištenje lučkog područja
 5. naknada za odobrenje na lučkom području
 6. sredstva iz državnog proračuna
 7. ostali prihodi u skladu sa Zakonom i općim aktima lučke uprave
 8. bespovratne potpore iz strukturnih fondova Europske Unije.
- (2) Sredstvima osiguranim u državnom proračunu, kao i sredstvima zajma za koje je jamstvo dala Republika Hrvatska, lučka uprava može financirati samo izgradnju i održavanje lučke podgradnje i nadgradnje, te opremanje luke za zaštitu mora od onečišćenja.
- (3) Ostala sredstva iz stavka 1. ovog članka pripadaju u cijelosti lučkoj upravi na čijem području se ubiru i namijenjena su za:
 1. izgradnju i održavanje lučke nadgradnje i podgradnje
 2. opremanje luke opremom za zaštitu mora od onečišćenja s brodova
 3. održavanje dubine u luci i na sidrištu luke
 4. troškove poslovanja lučke uprave.
- (4) Financiranje lučke uprave mora biti u skladu s posebnim propisom kojim je uređena uspostava okvira za pružanje lučkih usluga i zajedničkih pravila o finansijskoj transparentnosti luka.

Lučke tarife

Članak 104.

- (1) Lučkim tarifama određuju se iznosi lučkih pristojbi i najviši iznosi lučkih naknada.

(2) Lučke tarife javno se objavljaju na oglasnoj ploči i internetskim stranicama nadležne lučke uprave, u skladu s njenim općim aktima.

(3) Lučke tarife stupaju na snagu istekom osmoga dana od dana objave u skladu sa stavkom 2. ovog članka.

Lučke pristojbe

Članak 105.

(1) Lučke pristojbe plaćaju korisnici luka otvorenih za javni promet za upotrebu lučke infrastrukture.

(2) Lučke pristojbe su:

1. pristojba za upotrebu obale
2. brodska ležarina
3. pristojba za vez
4. sigurnosne pristojbe.

(3) Lučke pristojbe ne plaćaju hrvatski ratni brodovi i brodice te hrvatski javni brodovi i brodice.

Članak 106.

(1) Pristojba za upotrebu obale plaća se za korištenje luke u svrhu ukrcaja i iskrcaja tereta, putnika i vozila s uređenih lučkih površina.

(2) Pristojba za upotrebu obale može se odrediti s obzirom na količinu i vrstu tereta, odnosno broj putnika i vozila ili duljinu obale, odnosno plovног objekta.

(3) Obveznik plaćanja pristojbe iz stavka 1. ovog članka je vlasnik broda ili brodar koji koristi luku.

Članak 107.

(1) Brodska ležarina plaća se za korištenje luke u bilo koju drugu svrhu osim radi ukrcaja i iskrcaja tereta, putnika i vozila s uređenih lučkih površina i upotrebu veza.

(2) Brodska ležarina može se odrediti samo s obzirom na vrijeme tijekom kojeg brod koristi luku i s obzirom na duljinu i namjenu broda.

(3) Brodska ležarina ne plaća se za vrijeme korištenja luke za vrijeme za koje se plaća pristojba za upotrebu obale.

(4) Obveznik plaćanja pristojbe iz stavka 1. ovog članka je vlasnik broda ili brodar koji koristi luku.

(5) Iznimno, brodsku ležarinu ne plaćaju vlasnici brodova ili brodari dok obavljaju javni prijevoz u linijskom putničkom obalnom pomorskom prometu.

Članak 108.

(1) Pristojba za vez plaća se za upotrebu veza u luci.

(2) Pristojba za vez može se odrediti samo s obzirom na vrijeme tijekom kojeg plovni objekt koristi luku i s obzirom na duljinu i namjenu istoga.

(3) Obveznik plaćanja pristojbe iz stavka 1. ovog članka je vlasnik ili brodar koji koristi luku.

Sigurnosna pristojba

Članak 109.

(1) Sigurnosna pristojba plaća se za obavljanje poslova sigurnosne zaštite.

(2) Pristojba iz stavka 1. ovog članka se može odrediti samo za vrijeme tijekom kojeg brod, na koji se primjenjuju odredbe sigurnosne zaštite pomorskih brodova i luka propisane posebnim propisom, koristi luku.

(3) Obveznik plaćanja pristojbe iz stavka 1. ovog članka je vlasnik ili brodar koji koristi luku.

Članak 110.

(1) Lučke pristojbe plaćaju se na temelju naloga za plaćanje lučke pristojbe.

(2) Nalog za plaćanje lučke pristojbe je ovršna isprava, koja sadrži nalog obvezniku plaćanja lučke pristojbe da utvrđeni iznos pristojbe u određenom roku uplati na račun lučke uprave, kao i nalog Financijskoj agenciji za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima obveznika plaćanja lučke pristojbe sa svih njegovih računa i oročenih novčanih sredstava prema odredbama propisa koji uređuje provedbu ovrhe na novčanim sredstvima, u slučaju ako obveznik ne plati dužnu tarifu.

(3) Ministar pravilnikom propisuje sadržaj i obrazac naloga za plaćanje lučke pristojbe.

Lučke naknade

Članak 111.

- (1) Lučke naknade su pristojbe za lučke usluge, koje korisnici usluga plaćaju koncesionaru odnosno ovlašteniku odobrenja za usluge koje im koncesionar odnosno ovlaštenik odobrenja stvarno isporuči.
- (2) Lučke naknade plaćaju se za obavljene usluge lučkih djelatnosti koje se obavljaju na temelju koncesije odnosno odobrenja.
- (3) Najviše iznose lučkih naknada posebno za svaku od lučkih djelatnosti koje su predmet koncesije odnosno odobrenja utvrđuje nadležna lučka uprava.
- (4) Lučke naknade donosi koncesionar samostalno, te je dužan iznose istih određivati do visine najviših iznosa što ih je odredila nadležna lučka uprava, te o tome obavijestiti nadležnu lučku upravu.
- (5) Ugovorom o koncesiji odnosno ugovorom o odobrenju mora se predvidjeti način i rokovi izmjene najviših iznosa lučkih naknada.

Lučke djelatnosti

Članak 112.

- (1) Lučke djelatnosti su osnovne lučke djelatnosti i pomoćne lučke djelatnosti.
- (2) Osnovne lučke djelatnosti su:
 1. privez i odvez plovnih i plutajućih objekata i hidroaviona
 2. ukrcaj i iskrcaj te prekrcaj i prijenos tereta i njegovo skladištenje
 3. ukrcaj i iskrcaj putnika uz upotrebu lučke prekrcajne opreme
 4. ukrcaj i iskrcaj motornih vozila uz upotrebu lučke prekrcajne opreme
 5. lučko tegljenje i potiskivanje
 6. opskrba plovnih objekata robama i uslugama
 7. pružanje usluga putnicima (osiguranje sanitarnog čvora, prostora za čekanje, garderobe, ugostiteljskih usluga, prostora za kupnju karata i sl.)
 8. prihvat i predaju svih vrsta otpada s pomorskih objekata osobi koja obavlja djelatnost gospodarenja otpadom, sukladno propisu kojim se uređuje gospodarenje otpadom
 9. opskrba plovnih objekata gorivom
 10. opskrba plovnih objekata vodom i energijom.
- (3) Pomoćne lučke djelatnosti su:
 1. gospodarske djelatnosti koje se obavljaju u lukama i koje su neposredno u funkciji obavljanja osnovnih lučkih djelatnosti i s njima su u logističkoj, tehnološkoj ili ekonomskoj

vezi (fumigacija i deratizacija, pranje brodske robe, pomorske agencije, otpreme (špedicije), zastupanja u carinskim i poreznim postupcima, poslovi kontrole količine i kakvoće robe te ostale djelatnosti isporuke dobara i pružanja usluga manjeg opsega)

2. gospodarske djelatnosti koje se obavljaju u lukama, a nisu neposredno u funkciji obavljanja osnovnih lučkih djelatnosti.

(4) Pomoćne lučke djelatnosti iz stavka 3. točke 2. ovog članka ne mogu se obavljati u lukama ako se time isključuje ili ograničava obavljanje osnovnih lučkih djelatnosti.

(5) Lučka uprava je dužna utvrditi tehničke standarde obavljanja pojedinih osnovnih pomoćnih i ostalih gospodarskih djelatnosti.

Članak 113.

(1) Pravo na obavljanje osnovnih lučkih djelatnosti iz članka 112. stavka 2. ovog Zakona pružatelj lučke usluge stječe na temelju koncesije, u skladu s posebnim propisom kojim je uređena uspostava okvira za pružanje lučkih usluga i zajedničkih pravila o finansijskoj transparentnosti luka.

(2) Koncesija za obavljanje osnovnih lučkih djelatnosti iz članka 112. stavka 2. ovog Zakona koja obuhvaća pravo isključivog korištenja izgradene lučke podgradnje i nadgradnje i/ili pravo na gradnju nove lučke podgradnje i nadgradnje stječe se na temelju provedenog postupka dodjele koncesije na pomorskom dobru, sukladno članku 50. stavku 3. ovog Zakona.

(3) Koncesija za obavljanje osnovnih lučkih djelatnosti iz članka 112. stavka 2. ovog Zakona koja ne zahtijeva isključivo korištenja izgrađene lučke podgradnje i nadgradnje niti gradnju nove lučke podgradnje i nadgradnje stječe se na temelju provedenog postupka dodjele koncesije na pomorskom dobru, a daje se u postupku propisanom člankom 65. ovog Zakona.

(4) Pravo na obavljanje pomoćnih lučkih djelatnosti iz članka 112. stavka 3. točke 1. ovog Zakona pružatelj lučke usluge stječe na temelju odobrenja.

(5) Pravo na obavljanje pomoćnih lučkih djelatnosti iz članka 112. stavka 3. točke 2. ovog Zakona, koje zahtijevaju gradnju i/ili korištenje novih objekata lučke podgradnje i nadgradnje, stječe se na temelju provedenog postupka dodjele koncesije na pomorskom dobru, sukladno članku 50. stavku 3. ovog Zakona.

(6) Pravo na obavljanje ostalih gospodarskih djelatnosti iz članka 112. stavka 3. točke 2. ovog Zakona, koje ne zahtijevaju gradnju i/ili korištenje novih objekata lučke podgradnje i nadgradnje i čiji broj nije ograničen, stječe se na temelju odobrenja.

(7) Iznimno od stavka 5. ovog članka Upravno vijeće može odlučiti raspisati pravo na obavljanje ostalih gospodarskih djelatnosti iz članka 112. stavka 3. točke 2. ovog Zakona,

koje ne zahtijevaju gradnju i/ili korištenje novih objekata lučke podgradnje i nadgradnje i čiji broj nije ograničen dodijeliti, sukladno članku 50. stavku 3. ovog Zakona.

(8) Ugovor o pružanju lučke usluge je ugovor o koncesiji ili odobrenje za obavljanje pomoćnih lučkih djelatnosti.

Članak 114.

(1) Koncesija za obavljanje lučkih djelatnosti daje se, u pravilu, za obavljanje jedne lučke djelatnosti.

(2) Iznimno, ako ne postoji gospodarski interes ili gospodarska opravdanost za obavljanje jedne lučke djelatnosti, lučka uprava će povezivanjem više djelatnosti u jednoj koncesiji osigurati gospodarsku opravdanost i pružanje usluga od javnog interesa.

(3) Za jednu lučku djelatnost može se dati više koncesija.

Članak 115.

(1) Davatelj koncesije na području luke otvorene za javni promet je lučka uprava.

(2) U ime lučke uprave odluku o davanju koncesije donosi Upravno vijeće lučke uprave.

(3) Upravno vijeće lučke uprave daje koncesiju na lučkom području, sukladno ovom Zakonu i posebnom propisu kojim se uređuju koncesije.

(4) Ako obavljanje djelatnosti na lučkom području zahtjeva gradnju objekata podgradnje i nadgradnje koncesija iz stavka 1. ovog članka daje se na razdoblje do 30 godina.

(5) Ako obavljanje djelatnosti na lučkom području ne zahtjeva gradnju objekata nadgradnje koncesija iz stavka 1. ovog članka daje se na razdoblje do 10 godina.

(6) Kada postoje opravdani gospodarski interesi i koncesija obuhvaća i gradnju novih građevina uz ulaganja koja se ne mogu amortizirati u roku iz stavka 3. ovog članka, te se ukupni gospodarski učinci ne mogu, sukladno Studiji opravdanosti davanja koncesije, ostvariti u roku iz stavka 3. ovog članka, lučka uprava može dati koncesiju na rok do 60 godina uz prethodnu suglasnost ministra na obavijest o namjeri davanja koncesije.

(7) Odlukom o koncesiji lučka uprava dužna je predvidjeti način i rokove izmjene tarifa lučkih naknada.

Odobrenje

Članak 116.

(1) Odobrenje za obavljanje pomoćnih lučkih djelatnosti i privremeno gospodarsko korištenje dijela luke otvorene za javni promet daje odlukom Upravno vijeće na zahtjev.

(2) Odobrenje se daje na rok do 10 godina.

(3) Na temelju odluke iz stavka 1. ovog članka zaključuje se ugovor o odobrenju kojom se detaljno uređuju uvjeti obavljanja djelatnosti, visina i način plaćanja naknade za odobrenje, jamstva za dobro izvršenje ugovora o odobrenju, te druga prava i obveze lučke uprave i ovlaštenika odobrenja.

(4) Protiv odluke o odobrenju može se izjaviti žalba Ministarstvu.

Posebna upotreba dijela luke otvorene za javni promet

Članak 117.

Na lučkom području lučka uprava daje posebnu upotrebu za:

1. gradnju i/ili upotrebu građevina za potrebe tijela državne uprave i pravnih osoba s javnim ovlastima, čija je djelatnost u neposrednoj svezi s lučkim područjem ili sa sigurnošću plovidbe, održavanjem objekata sigurnosti plovidbe i radijske službe na pomorskim plovnim putovima, a koje se obavljaju u javnom interesu
2. gradnju i/ili održavanje infrastrukture, koja se dijelom nalaze na lučkom području i čija izgradnja je uređena posebnim propisom, a može se graditi na pomorskom dobru i lučkom području (nerazvrstane ceste, pruge, mostovi, vodovodna, kanalizacijska, energetska, elektronička komunikacijska infrastruktura i dr.).

Članak 118.

(1) Odluka o posebnoj upotrebi donosi se na zahtjev.

(2) Ovlaštenje na posebnu upotrebu pomorskog dobra stječe se ugovorom o posebnoj upotrebi na temelju odluke o posebnoj upotrebi koju donosi Upravno vijeće.

(3) Ako posebna upotreba uključuje gradnju ravnatelj će ovlastiti podnositelja zahtjeva na ishodjenje lokacijske dozvole.

(4) Protiv odluke o posebnoj upotrebi koju je donijelo tijelo iz članka 97. ovoga Zakona može se podnijeti žalba ministarstvu.

(5) Protiv odluke o posebnoj upotrebi koju je donijelo tijelo iz članka 123. ovoga Zakona može se podnijeti žalba Ministarstvu.

Privremeno gospodarsko korištenje dijela luke otvorene za javni promet

Članak 119.

- (1) Za održavanje kulturnih manifestacija, sajmova, ribarske večeri i sl. na dijelu lučkog područja lučka uprava može dati odobrenje na rok ne duži od jednog mjeseca u jednoj godini.
- (2) Obavljanje djelatnosti iz stavka 1. ovog članka ne smije ometati niti ugrožavati obavljanje osnovnih lučkih djelatnosti.

Članak 120.

Na sva pitanja koja se odnose na koncesije u lukama otvorenim za javni promet od osobitoga (međunarodnoga) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku, koja nisu uređena u ovom poglavlju, odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovog Zakona.

GLAVA IV. LUKE ŽUPANIJSKOG I LOKALNOG ZNAČAJA

Županijska lučka uprava

Članak 121.

- (1) U jedinici područne (regionalne) samouprave radi upravljanja i korištenja luka otvorenih za javni promet koje su od županijskog i lokalnog značaja osniva se županijska lučka uprava.
- (2) Osnivač županijske lučke uprave jedinica područne (regionalne) samouprave, a odluku o osnivanju lučke uprave donosi predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave, koja ima osnivačka prava.
- (3) Odluku o osnivanju županijske lučke uprave, kao i sve izmjene iste tijelo iz stavka 2. ovog članka dužno je dostaviti Ministarstvu u roku od 15 dana od dana donošenja.
- (4) Županijska lučka uprava je pravna osoba s javnim ovlastima čije je osnivanje, ustrojstvo i djelokrug rada propisano ovim Zakonom.
- (5) Ako ovim Zakonom nije što drukčije propisano, na županijsku lučku upravu se primjenjuju propisi koji uređuju ustanove.
- (6) Županijska lučka uprava stječe svojstvo pravne osobe upisom u sudski registar, a gubi svojstvo pravne osobe brisanjem iz toga registra.
- (7) Županijska lučka uprava može u pravnom prometu stjecati prava i preuzimati obveze.

Djelatnosti županijske lučke uprave

Članak 122.

- (1) Djelatnost lučke uprave je upravljanje i korištenje luka otvorenih za javni promet od županijskog i lokalnog značaja, a obavlja se kao javna služba.
- (2) Djelatnosti županijske lučke uprave su:
1. građenje, održavanje, upravljanje, zaštita i unaprjeđenje lučkog područja
 2. građenje i održavanje lučke podgradnje i nadgradnje
 3. osiguravanje trajnog i nesmetanog obavljanja lučkog prometa, tehničko-tehnološkog jedinstva i sigurnosti lučkog područja za plovidbu
 4. provođenje reda u luci, pored ostalog uključuje ukrcaj i iskrcaj putnika i vozila
 5. pružanje osnovnih lučkih djelatnosti i to:
 - a) privez i odvez plovnih i plutajućih objekata
 - b) ukrcaj i iskrcaj tereta
 - c) opskrba plovnih objekata vodom i energijom
 - d) usluga dizanja i spuštanja plovnih objekata u more
 6. osiguravanje prihvata i predaje svih vrsta otpada s pomorskih objekata osobi koja obavlja djelatnost gospodarenja otpadom, sukladno propisu kojim se uređuje gospodarenje otpadom
 7. osiguravanje opskrbe plovnih objekata gorivom
 8. usklađivanje i nadzor rada koncesionara na lučkom području
 9. davanje koncesija, posebne upotrebe i odobrenja
 10. obavljanje drugih poslova utvrđenih ovim Zakonom.
- (3) Lučka uprava dužna je osigurati uslugu priveza i odveza plovnih i plutajućih objekata u svim lukama u kojima postoji operativni dio luke i nautički dio luke.

Upravno vijeće

Članak 123.

- (1) Upravno vijeće upravlja županijskom lučkom upravom.
- (2) Upravno vijeće:
1. donosi statut lučke uprave i odlučuje o njegovim promjenama
 2. donosi četverogodišnji plan rada luka na lučkom području lučke uprave kojim se postavljaju ciljevi u skladu s kojima se definiraju godišnji plan rada luke i finansijski plan
 3. donosi godišnji plan rada s finansijskim planom
 4. prihvaca izvješće o ostvarenju godišnjeg plana rada s finansijskim planom te ga dostavlja ministru radi donošenja odluke o davanju suglasnosti

5. donosi lučke tarife
6. daje koncesiju za obavljanje lučkih djelatnosti
7. donosi odluku o posebnoj upotrebi
8. daje odobrenje
9. imenuje i razrješava ravnatelja
10. donosi opće akte županijske lučke uprave
11. osniva stručno povjerenstvo za koncesije
12. osniva radna tijela za obavljanje i praćenje poslova iz njegova djelokruga rada, te imenuje i razrješava njihove članove
13. obavlja i druge poslove u skladu sa ovim Zakonom i statutom lučke uprave.

(3) Upravno vijeće donosi statut lučke uprave iz stavka 2. točke 1. ovog članka uz prethodnu suglasnost osnivača.

(4) Upravno vijeće donosi četverogodišnji plan rada luka iz stavka 2. točke 2. ovog članka uz prethodnu suglasnost osnivača.

Članak 124.

(1) Upravno vijeće županijske lučke uprave ima Predsjednika i četiri člana koje imenuje i razrješava izvršno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave, s time da predsjednika i tri člana izvršno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave imenuje samostalno, a jednog člana na prijedlog Ministarstva.

(2) Prava i obveze članova Upravnog vijeća, način njihova rada i donošenja odluka uređuju se statutom i općim aktima županijske lučke uprave.

(3) Predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave može raspustiti Upravno vijeće lučke uprave:

1. ako ne doneše četverogodišnji program i plana razvoja luke
2. ako godišnji plan i program rada i razvoja luke ne budu prihvaćeni ili se ne ostvaruju
3. u drugim naročito opravdanim slučajevima.

Ravnatelj

Članak 125.

(1) Ravnatelj je poslovodni i stručni voditelj županijske lučke uprave.

(2) Ravnatelj organizira i vodi poslovanje lučke uprave, predstavlja i zastupa županijsku lučku upravu te je odgovoran za zakonitost rada županijske lučke uprave.

Članak 126.

(1) Ravnatelja na temelju javnog natječaja, na prijedlog stručne komisije, imenuje Upravno vijeće.

(2) Uvjeti koje mora ispunjavati osoba koja se imenuje za ravnatelja uređuju se statutom lučke uprave.

(3) Mandat ravnatelja je četiri godine.

(4) Ista osoba može se ponovno imenovati za ravnatelja.

(5) Postupak imenovanja ravnatelja podrobnije se utvrđuje statutom lučke uprave.

(6) Ravnatelj može imati pomoćnika.

(7) Ravnatelj je za svoj rad odgovoran Upravnom vijeću i izvršnom tijelu jedinice područne (regionalne) samouprave.

Članak 127.

(1) Ravnatelj s predsjednikom Upravnog vijeća lučke uprave zaključuje ugovor o radu.

(2) Dužnosti ravnatelja su:

1. izvršava opće akte i druge odluke Upravnog vijeća te prati njihovu provedbu
2. predlaže Upravnom vijeću opće akte
3. predlaže Upravnom vijeću četverogodišnji plan razvoja luke
4. predlaže Upravnom vijeću godišnji plan rada luke
5. predlaže Upravnom vijeću finansijski plan lučke uprave i podnosi mu godišnji izvještaj
6. predlaže Upravnom vijeću lučke uprave ustroj, potreban broj i sastav stručno-tehničkog osoblja, te raspis javnog natječaja za zapošljavanje
7. odlučuje o zasnivanju i prestanku radnog odnosa te zaključuje ugovore o radu stručno-tehničkog osoblja, a na temelju provedenog javnog natječaja
8. redovito izvješćuje Upravno vijeće o stanju u luci, lučkim kapacitetima, stanju podgradnje i nadgradnje
9. usklađuje rad koncesionara na lučkom području
10. obavlja druge poslove u skladu s ovim Zakonom, statutom i općim aktima lučke uprave.

Članak 128.

(1) Ravnatelj može biti razriješen prije isteka vremena na koje je imenovan.

- (2) Upravno vijeće dužno je razriješiti ravnatelja:
1. ako ravnatelj sam zatraži razrješenje u skladu s ugovorom o radu
 2. ako nastanu takvi razlozi koji po posebnim propisima ili propisima kojima se uređuju radni odnosi dovode do prestanka ugovora o radu
 3. ako ravnatelj ne postupa po propisima ili općim aktima lučke uprave, ili neosnovano ne izvršava odluke Upravnog vijeća ili postupa protivno njima
 4. ako ravnatelj svojim radom prouzroči lučkoj upravi štetu ili ako zanemaruje ili nesavjesno obavlja svoje dužnosti tako da su nastale ili mogu nastati veće smetnje u obavljanju poslova i djelatnosti lučke uprave
- (3) Prije donošenja odluke o razrješenju, ravnatelju se mora dati mogućnost da se izjasni o razlozima za razrješenje.

Financiranje županijske lučke uprave

Članak 129.

- (1) Prihodi lučke uprave jesu:
1. lučke tarife
 2. naknada od koncesija na lučkom području
 3. naknada od posebne upotrebe lučkog područja
 4. naknada za odobrenja
 5. sredstva iz proračuna osnivača
 6. sredstva iz državnog proračuna
 7. bespovratne potpore iz strukturnih fondova Europske Unije
 8. ostali prihodi u skladu s ovim Zakonom i općim aktima lučke uprave.
- (2) Sredstvima osiguranim u državnom proračunu može financirati samo izgradnju i održavanje lučke podgradnje.
- (3) Ostala sredstva iz stavka 1. ovog članka pripadaju u cijelosti lučkoj upravi na čijem području se ubiru i namijenjena su za:
1. izgradnju i održavanje lučke nadgradnje i podgradnje
 2. opremanje luke opremom za zaštitu mora od onečišćenja s brodova
 3. održavanje dubine u luci i na sidrištu luke
 4. troškove poslovanja lučke uprave.
- (4) Sredstvima osiguranim u državnom proračunu ne smiju se financirati projekti izgradnje i održavanje lučke podgradnje lučke uprave na čije izvješće o ostvarenju godišnjeg plana ministar nije dao suglasnost iz članka 123. stavka 2. točke 4. ovog Zakona.

Lučke tarife

Članak 130.

- (1) Lučka uprava naplaćuje jedinstvenu lučku tarifu koja se sastoji od lučke pristojbe i lučke naknade za pruženu uslugu prema članku 122. ovog Zakona.
- (2) Lučke tarife donosi lučka uprava i javno se objavljuju na oglasnoj ploči i službenim internetskim stranicama, a u skladu s njenim općim aktima.
- (3) Lučke tarife stupaju na snagu istekom osmoga dana od dana objave u skladu sa stavkom 2. ovog članka.
- (4) Lučke tarife ne plaćaju hrvatski ratni brodovi i brodice te hrvatski javni brodovi i brodice.

Članak 131.

- (1) Lučke tarife plaćaju se na temelju naloga za plaćanje.
- (2) Lučka uprava dužna je samostalno naplaćivati lučke tarife.
- (3) Nalog za plaćanje lučke tarife je ovršna isprava na čije izdavanje se primjenjuju odredbe propisa o ovrsi.
- (4) Nalog za plaćanje lučke tarife sadrži nalog obvezniku plaćanja lučke tarife da utvrđeni iznos tarife u određenom roku uplati na račun lučke uprave, kao i nalog Financijskoj agenciji za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima obveznika plaćanja lučke pristojbe sa svih njegovih računa i oročenih novčanih sredstava prema odredbama propisa koji uređuje provedbu ovrhe na novčanim sredstvima, u slučaju ako obveznik ne plati dužnu tarifu.
- (5) Ministar pravilnikom propisuje kriterije za određivanje iznosa lučkih tarifa i najviše iznose lučkih tarifa te sadržaj i obrazac naloga za plaćanje lučke tarife.

Koncesija za obavljanje osnovne lučke djelatnosti i odobrenje

Članak 132.

- (1) Lučka uprava iznimno daje koncesiju na lučkom području na rok do 20 godina u postupku propisanom ovim Zakonom za:
1. prihvati i predaju svih vrsta otpada s pomorskih objekata
 2. opskrbu plovnih objekata gorivom
 3. lučko tegljenje i potiskivanje
 4. za izgradnju i gospodarsko korištenje nove infrastrukture
 5. za servisne djelatnosti za plovne objekte

6. pomoćne lučke djelatnosti iz članka 112. stavka 3. točke 2., koje zahtijevaju gradnju i/ili korištenje novih objekata lučke podgradnje i nadgradnje.

(2) Lučka uprava će brodarima koji obavljaju linijski obalni putnički pomorski promet na zahtjev dodijeliti koncesiju za postavljanje i/ili gospodarsko korištenje objekta za prodaju karata, u postupku propisanom člankom 65. ovog Zakona.

(3) Odlukom o koncesiji lučka uprava dužna je propisati najviše iznose lučkih tarifa koju je koncesionar ovlašten naplaćivati za usluge pružene na koncesioniranom lučkom području te predvidjeti način i rokove izmjene tarifa lučkih naknada.

(4) Odobrenje za obavljanje pomoćnih lučkih djelatnosti i privremeno gospodarsko korištenje dijela luke otvorene za javni promet daje odlukom Upravno vijeće na zahtjev.

(5) Odobrenje se daje na rok do 10 godina.

(6) Na temelju odluke iz stavka 4. ovog članka zaključuje se ugovor o odobrenju kojom se detaljno uređuju uvjeti obavljanja djelatnosti, visina i način plaćanja naknade za odobrenje, jamstva za dobro izvršenje ugovora o odobrenju, te druga prava i obveze lučke uprave i ovlaštenika odobrenja.

(7) Protiv odluke o odobrenju može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(8) Poslove iz stavaka 1., 2. i 4. lučka uprava obavlja kao javnu ovlast.

Dijelovi luka županijskog i lokalnog značaja

Članak 133.

(1) Lučko područje luke županijskog i lokalnog značaja obuhvaća područje koje se dijeli na operativni dio luke, komunalni dio luke, ribarski dio luke (Ribarska luka), nautički dio luke, sidrište luke, sportski dio luke, dio luke za opskrbu gorivom i servisni dio.

(2) Pri određivanju namjene pojedinog djela luke županijskog i lokalnog značaja osigurava se prvenstveno operativni dio luke, prikladan za potrebe linijskog obalnog pomorskog prometa, a potom komunalni i ribarski dio luke čime se zadovoljava javna funkcija luke.

(3) Namjena ostalog područje luke određuje se sukladno mogućnostima i potrebama gravitirajućih plovila.

(4) Grafički prikaz s namjenom pojedinog dijela luke mora biti javno objavljen i dostupan korisnicima luke.

Članak 134.

(1) Operativni dio luke je dio luke namijenjen pristajanju brodova u javnom prijevozu u linijskom obalnom pomorskom prometu, brodova i brodica koji prevoze teret radi ukrcaja i iskrcaja, brodova i brodica za povremeni prijevoz putnika te jahti u svrhu ukrcaja i iskrcaja putnika i osoba.

(2) Na operativnom djelu luke može se odrediti iskrcajno mjesto za ribarska plovila sukladno posebnom propisu.

Članak 135.

(1) Komunalni dio luke je dio luke otvorene za javni promet namijenjen za stalni vez brodica i brodova.

(2) Komunalni dio luke dijeli se na dio luke namijenjen za stalni vez brodova i brodica registriranih za gospodarstvo i dio luke namijenjen za stalni vez brodica registriranih za osobne potrebe.

(3) Na komunalnom dijelu luke namijenjenom za gospodarstvo dozvoljeno je obavljanje djelatnosti ukrcaja i iskrcaja osoba, odnosno iznajmljivanje plovног objekta, sukladno namjeni broda ili brodice za koji je ugovor o stalnom vezu zaključen.

(4) Lučka uprava može sklopiti ugovor o stalnom vezu isključivo s vlasnikom plovног objekta za plovni objekt, koji pretežito boravi na tom području i upisan je na području nadležne lučke kapetanije ili ispostave.

(5) Prednost za dobivanje jednog veza imaju vlasnici plovnih objekata, koji imaju prebivalište, odnosno sjedište na području jedinice lokalne samouprave u kojoj se luka nalazi.

(6) Prilikom dodjele pojedinog veza na komunalnom dijelu luke potrebno je voditi brigu o dužini i namjeni plovila, te ista plovila prema tim kriterijima i grupirati.

(7) Lučka uprava dužna je javno objaviti listu sklopljenih ugovora o stalnom vezu i listu čekanja, koje liste sadrže podatak o imenu ili registarskoj oznaci plovног objekta i vlasniku istog.

Članak 136.

(1) Nautički dio luke je dio luke namijenjen za vez brodova, velikih putničkih jahti, jahti i brodica.

(2) Na nautičkom dijelu luke naplaćuje se jedinstvena tarifa na koju se obračunava PDV (porez na dodanu vrijednost).

Članak 137.

- (1) Ribarski dio luke (Ribarska luka) je dio luke namijenjen za vez ribarskih brodova i brodica, a sastoji se od operativne obale i stalnog veza za ribarske brodove i brodice.
- (2) Operativna obala iz stavka 1. ovog članka namijenjena je isključivo za ukrcaj, iskrcaj i prekrcaj ulova ribe i drugih morskih organizama ili njihovih proizvoda iz gospodarskog ribolova na moru.
- (3) Odluku o proglašenju operativne obale iz stavka 1. ovog članka, određivanju njenih granica i radnog vremena te ostale uvjete i način korištenja donosi Vlada Republike Hrvatske u skladu s posebnim propisom.
- (4) Operativna obala iz stavka 1. ovog članka mora biti posebno označeno.
- (5) Uz svako iskrcajno mjesto na operativnoj obali iz stavka 1. ovog članka potrebno je navesti podatke koji moraju biti javno dostupni sukladno posebnom propisu.
- (6) Lučka uprava može sklopiti ugovor o stalnom vezu isključivo s vlasnikom ribarskog broda/brodice, koji pretežito boravi na tom području i upisan je na području nadležne lučke kapetanije ili ispostave.
- (7) Prednost za dobivanje jednog veza ima vlasnik ribarskog broda/brodice, koji ima prebivalište, odnosno sjedište na području jedinice lokalne samouprave u kojoj se luka nalazi.

Članak 138.

Sportski dio luke je dio luke namijenjen za vez, dizanje i spuštanje brodica, te ostalih plovila za sportska natjecanja, a koja su u vlasništvu sportskih udruga i članova sportske udruge, te korištenje suprastrukture za pohranjivane tih plovila i opreme za sport.

Članak 139.

- (1) Servisni dio luke je dio luke namijenjen dizanje i spuštanje odnosno izvlačenje brodica, te ostalih plovila radi obavljanja djelatnosti servisiranja plovnih objekata.
- (2) Na servisnom dijelu luke mogu biti najviše tri privezna mjesta za pristajanje plovila radi servisa.

Članak 140.

Namjena dijelova luke županijskog i lokalnog značaja te način njihova korištenja i označavanja uređuje se pravilnikom o redu u luci sukladno članku 157. ovog Zakona.

Članak 141.

Na sva pitanja koja se odnose na luke otvorene za javni promet od županijskog i lokalnog značaja, koja nisu uređena u ovoj glavi Zakona, odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovog Zakona o lukama otvorenim za javni promet od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku.

GLAVA V. LUKA POSEBNE NAMJENE

Podjela luka posebne namjene

Članak 142.

Luka posebne namjene može biti:

1. vojna luka
2. brodogradilišna luka
3. industrijska luka
4. ribarska luka
5. luka nautičkog turizma
6. sportska luka
7. luka za opskrbu plovnih objekata gorivom.

Vojna luka

Članak 143.

(1) Vojna luka je luka namijenjena isključivo za pristajanje, sidrenje i zaštitu hrvatskih ratnih brodova i brodica i hrvatskih javnih brodova i brodica, u skladu s posebnim propisima.

(2) Lukom iz stavka 1. ovog članka upravlja ministarstvo nadležno za poslove obrane.

(3) Vojna luka osniva se odlukom Vlada Republike Hrvatske o vojnim područjima na pomorskom dobru iz članka 15. stavka 1. ovoga Zakona.

(4) Iznimno, ministarstvo nadležno za poslove obrane može odobriti uplovljavanje u vojne luke i trgovačkih brodova radi osiguranja opskrbe vojnih postrojbi ili osiguranja robnih rezervi ili drugih potreba od značaja za obranu i sigurnost zemlje.

(5) U slučaju iz stavka 4. ovog članka ministarstvo nadležno za poslove obrane mora

osigurati da luka udovoljava svim standardima sigurnosti plovidbe, sigurnosne zaštite i zaštite mora od onečišćenja s brodova propisanih međunarodnim i nacionalnim propisima za luke otvorene za međunarodni promet.

Brodogradilišna luka

Članak 144.

(1) Brodogradilišna luka je luka namijenjena obavljanju gospodarskih djelatnosti koje su u funkciji gradnje, popravka i održavanja pomorskih objekata.

(2) Koncesija za gospodarsko korištenje brodogradilišne luke može se dati samo gospodarskim subjektima koji su registrirani za obavljanje gradnje i/ili popravka i/ili održavnja pomorskih objekata.

Industrijska luka

Članak 145.

Industrijska luka je luka namijenjena ukrcaju, iskrcaju, prekrcaju i skladištenju ili dalnjem transportu tereta kojeg koncesionar koristi za vlastitu proizvodnju i/ili obradu i/ili preradu u obavljanju registrirane djelatnosti i za potrebe proizvodnog procesa koncesionara.

Ribarska luka

Članak 146.

(1) Ribarska luka, koja nije dio luke otvorene za javni promet, je luka namijenjena isključivo za prihvat, čuvanje i održavanje ribarskih plovila, ribarskih alata i opreme te ukrcaju, iskrcaju, prekrcaju i skladištenju ulova ribe i drugih morskih organizama ili njihovih proizvoda iz gospodarskog ribolova na moru.

(2) Koncesija za izgradnju i gospodarsko korištenje ribarske luke može se dati samo gospodarskim subjektima i zajednicama tih subjekata, koji su upisani u Registar subjekta u ribarstvu sukladno zakonu kojim se uređuje morsko ribarstvo.

Luka nautičkog turizma

Članak 147.

Luka nautičkog turizma je luka namijenjena za prihvat, smještaj i servis plovila, te je opremljena za pružanje usluga korisnicima i plovilima, a u poslovnom, građevinskom i funkcionalnom pogledu čini jedinstvenu cjelinu.

Sportska luka

Članak 148.

(1) Sportska luka je luka namijenjena pristajanju, čuvanju i održavanju brodica, upisanih u hrvatski upisnik brodica s namjenom za osobne potrebe, u vlasništvu članova i koncesionara sportske luke.

(2) Upravljanje sportskom lukom daje se pravnim osobama u sustavu sporta, neovisno o njihovom organizacijskom obliku, koji se bave sportovima na ili u moru i koji imaju aktivne natjecatelje u najmanje tri uzrasne kategorije.

(3) Koncesionar koji je dobio koncesiju za sportsku luku dužan je ostvareni prihod namjenski koristiti za razvoj sporta te održavanje i unaprjeđenje lučke suprastrukture i infrastrukture, bez ostvarivanja dobiti.

Luka za opskrbu plovnih objekata gorivom

Članak 149.

Luka za opskrbu plovnih objekata gorivom je luka namijenjena pristajanju i opskrbi gorivom plovnih objekata i vozila, a po svom smještaju predstavlja zasebnu lučku cjelinu.

SIDRIŠTE

Prirodno morsko sidrište

Članak 150.

(1) Prirodno morsko sidrište je dio morskog akvatorija potpuno očuvanih prirodnih karakteristika, izvan zaštićenih područja, a služi za sigurno sidrenje i označeno je na nautičkim kartama i službenim pomorskim publikacijama.

(2) Prirodno sidrište je u općoj upotrebi te se sidrenje ne može naplaćivati.

Nautičko sidrište

Članak 151.

(1) Nautičko sidrište je dio morskog akvatorija opremljeno napravama za sidrenje, a gospodarski se koristi putem koncesije.

(2) Obuhvat nautičkog sidrišta određuje se odlukom o koncesiji vodeći računa o nesmetanoj plovidbi i nesmetanom pristupu obali, a može imati jedan interventni vez na obali.

(3) Obuhvat nautičkog sidrišta mora biti vidno i javno označen plutačama crvene boje najmanjeg promjera 30 cm, a sidreni sustav mora posjedovati ateste, sukladno posebnim propisima.

(4) Koncesionar nautičkog sidrišta odgovara za sigurnost i red na sidrištu, dužan je prihvati komunalni otpad s plovila, a može pružati i ostale usluge nautičarima sukladno ugovoru o koncesiji i ovom Zakonu.

PRIVEZIŠTE

Privezište

Članak 152.

(1) Privezište čini nedjeljni prostor upotrebljive obale duljine do 50 metara s pripadajućim sidrenim sustavom i dio morskog akvatorija, koje služi za privez brodica i jahti, a gospodarski se koristi na temelju koncesije sukladno ovom Zakonu.

(2) Na privezištu iz stavka 1. ovog članka se mogu pružati usluge opskrbe plovila (voda, električna energija, i sl.), a koncesionar je dužan naplatiti vez i prihvati komunalni otpad s plovila.

Servisno privezište

Članak 153.

(1) Servisno privezište čini nedjeljni prostor upotrebljive obale duljine do 50 metara opremljeno opremom za dizanje i spuštanje odnosno izvlačenje plovila na koji se naslanja kopneni dio privezišta maksimalne površine 1000 metara četvornih te dio morskog akvatorija, koje služi obavljanju djelatnosti servisiranja plovnih objekata i namijenjeno je za pristajanje plovila radi servisa, a gospodarski se koristi na temelju koncesije sukladno ovom Zakonu.

(2) Na servisnom privezištu ne smije se naplatiti vez, a pristajati smiju isključivo plovila radi servisa.

Privremeno pontonsko privezište

Članak 154.

(1) Iznimno, koncesija se može dati za postavljanje privremenog pontonskog privezišta do 50 metara upotrebljive obale s pripadajućim sidrenim sustavom i dio morskog akvatorija,

koji služi za privez brodica i jahti, a kojim se ne obavlja djelatnost na pomorskom dobru, nego služi obavljanju ugostiteljske djelatnosti u ugostiteljskom objektu koji je razvrstan kao restoran ili konoba sukladno posebnom propisu i smješten je uz pomorsko dobro, ukoliko pristup gostiju tom objektu nije moguć na drugi način osim morskim putem ili cestovnim putem nije moguća opskrba objekta niti pristup gostiju.

(2) Koncesija iz stavka 1. ovog članka može se dati uz kumulativno ispunjene sljedećih uvjeta:

1. da se ugostiteljska djelatnost obavlja iz ugostiteljskog objekta razvrstanog kao restoran ili konoba sukladno posebnom propisu
2. da je ugostiteljski objekt smješten uz pomorsko dobro
3. da pristup gostiju ugostiteljskom objektu nije moguć na drugi način osim morskim putem ili cestovnim putem nije moguća opskrba objekta niti pristup gostiju
4. da ugostiteljski objekt ima važeće rješenje o udovoljavanju minimalnim uvjetima za restoran ili konobu
5. da privremeno pontonsko privezište bude postavljeno najduže šest mjeseci u jednoj kalendarskoj godini, s time da je ugostitelj dužan sam ukloniti i spremiti pontonski objekt
6. da privremeno pontonsko privezište ima potvrdu o tipskom odobrenju i odobrenju sidrenog sustava izdanom od Hrvatskog registra brodova
7. da nema zapreka s osnova sigurnosti plovidbe što se dokazuje prethodno pribavljenim rješenjem nadležne lučke kapetanije o uvjetima sigurnosti plovidbe radi postavljanja privremenog pontona.

(3) Na privezištu iz stavka 1. ovog članka ne smije se naplatiti vez, a koncesionar je dužan prihvati komunalni otpad s plovila.

GLAVA VI. RED U LUCI

Članak 155.

(1) Tijelo koje upravlja lukom dužno je i ovlašteno održavati red u luci.

(2) Red u luci je skup pravila kojima se uređuju uvjeti i način upotrebe i korištenja luke, primjerice: način odvijanja lučkog prometa te uvjete uplovljavanja, pristajanja, vezivanja, premještaja, sidrenja i isplovljavanja plovnih objekta i hidroaviona, namjena pojedinih

dijelova luke te mjesto, opseg i način obavljanja lučkih djelatnosti, kao i način kontrole nad obavljanjem tih radnji, a koji nisu uređeni drugim propisima koji se odnose na sigurnost plovidbe i zaštitu okoliša.

(3) U putničkom i ro-ro dijelu luke pod redom u luci smatra se i obilježavanje lučkog područja u cilju usmjeravanja putnika i vozila te organizacija ulaska i prolaska putnika i vozila kroz lučko područje.

(4) Red u luci propisuje se pravilnikom koji donosi tijelo koje upravlja lukom.

(5) Prethodnu suglasnost na Pravilnik iz stavka 4. ovog članka daje nadležna lučka kapetanija.

(6) Pravilnikom iz stavka 4. ovog članka može se propisati red u dvije ili više luka ako njima upravlja isto tijelo.

(7) Pravilnik iz stavka 4. ovog članka sastoji se od tekstualnog i grafičkog dijela i javno se objavljuje na oglasnoj ploči i službenim internetskim stranicama tijela koje upravlja lukom.

(8) Pravilnik o redu u vojnoj luci donosi ministar nadležan za poslove obrane uz prethodnu suglasnost ministra.

Članak 156.

(1) Provedbu lučkog reda u lukama otvorenim za javni promet obavljaju lučki redari.

(2) Na lučkom području luke otvorene za javni promet zabranjene su radnje kojima se prijeći redovito i nesmetano odvijanje pomorskog prometa.

(3) Lučke redare zapošljava i ovlašćuje nadležna lučka uprava koja je dužna osigurati dovoljan broj lučkih redara, za provedbu lučkog reda.

(4) U provedbi lučkog reda lučki redari su ovlašteni:

1. rješenjem narediti fizičkim osobama, fizičkim osobama vlasnicima obrta i pravnim osobama radnje u svrhu održavanja reda u luci
2. rješenjem narediti osobi koja onečišćuje more ili odbacuje otpad da odmah prekine onečišćenje i ukloni otpad
3. narediti uklanjanje plovnih objekata, protupravno postavljenih predmeta, objekata, uređaja, reklama i reklamnih panoa
4. zabraniti obavljanje radova

5. zabraniti upotrebu lučkih objekata, uređaja i naprava ukoliko postoje nedostaci sve dok se oni ne uklone
6. narediti vraćanje lučke površine u prvobitno stanje
7. izreći novčanu kaznu na mjestu počinjenja prekršaja i izdati potvrdu o istoj
8. izdati obavezni prekršajni nalog
9. pokrenuti prekršajni postupak.

(5) Ako fizičke osobe, fizičke osobe vlasnici obrta ili pravne osobe ne postupe po nalogu lučkog redara, potrebne radnje obavit će se na njihov trošak putem treće osobe.

(6) Protiv rješenja lučkog redara luke od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku iz stavka 4. točaka 1. i 2. ovog članka može se izjaviti žalba Ministarstvu, a protiv rješenja lučkog redara luke županijskog i lokalnog značaja upravnom tijelu jedinice područne (regionalne) samouprave nadležnom za poslove pomorstva u roku od 15 dana od dana dostave rješenja.

(7) Žalba protiv rješenja iz stavka 4. točaka 1. i 2. ovog članka ne odgađa izvršenje rješenja.

(8) Rješenje iz stavka 4. točaka 1. i 2. ovog članka može se donijeti i usmeno kad je potrebno poduzeti hitne mjere radi osiguranja sigurnosne zaštite luke te radi otklanjanja neposredne opasnosti za život i zdravlje ljudi ili imovinu veće vrijednosti.

Članak 157.

(1) Koncesionar je dužan osigurati da se fizičke osobe, fizičke osobe vlasnici obrta i pravne osobe koje koriste luku posebne namjene pridržavaju lučkog reda.

(2) Ako se fizičke osobe, fizičke osobe vlasnici obrta i pravne osobe koje koriste luku posebne namjene ne pridržavaju lučkog reda, koncesionar, odnosno ovlaštenik posebne upotrebe dužan im je otkazati pružanje usluge i zatražiti da napuste luku i o tome obavijestiti lučku kapetaniju.

(3) Nadzor nad provedbom lučkog reda u lukama posebne namjene, osim vojnih luka, na odgovarajući način primjenjuje se dio šesto ovog Zakona.

DIO ŠESTI NADZOR NAD PROVEDBOM ZAKONA

GLAVA I. OPĆE ODREDBE

Članak 158.

Nadzor nad provedbom ovog Zakona ostvaruje se kao upravni nadzor, inspekcijski nadzor i nadzor izvršenja obveza preuzetih ugovorom o koncesiji i ugovorom o posebnoj upotrebi.

Članak 159.

Nadzor na provedbom ovog Zakona obuhvaća nadzor gospodarskih subjekata koji upotrebljavaju, odnosno gospodarski koriste pomorsko dobro, tijela jedinica lokalne samouprave i jedinica područne (regionalne) samouprave, lučkih uprava te svih fizičkih i pravnih osoba koje upotrebljavaju pomorsko dobro.

Članak 160.

Nadzor nad vojnim lukama obavlja se u skladu s propisom koji uređuju ustrojstvo i djelokrug rada ministarstva nadležnog za poslove obrane.

GLAVA II. UPRAVNI NADZOR

Članak 161.

(1) Upravni nadzor nad poslovima upravljanja pomorskim dobrom (poslovi državne uprave), koji su ovim Zakonom dodijeljeni na obavljanje jedinicama lokalne samouprave, jedinicama područne (regionalne) samouprave i lučkim upravama obavlja Ministarstvo.

(2) Upravni nadzor nad poslovima inspekcijskog nadzora (poslovi državne uprave), koji su ovim Zakonom lučkim upravama, obavlja Ministarstvo.

(5) U provedbi upravnog nadzora iz stavka 1. i 2. ovog članka, Ministarstvo nadzire provedbu ovog Zakona i propisa donesenih na temelju ovog Zakona, zakonitost rada i postupanja te zakonitost općih akata tijela jedinica lokalne samouprave, jedinica područne (regionalne) samouprave i lučkih uprava.

Ovlast Ministarstva u obavljanju poslova upravnog nadzora

Članak 162.

(1) Ako u obavljanju upravnog nadzora iz članka 161. stavak 1. i 2. ovog Zakona, Ministarstvo utvrdi nezakonitosti ili nepravilnosti u sadržaju ili postupku donošenja općih akata jedinica lokalne samouprave i jedinica područne (regionalne) samouprave te lučkih uprava, nezakonitosti ili nepravilnosti u njihovom radu i postupanju, nedostatnu osposobljenost ili nepravilan odnos službenih osoba prema građanima, ovlašteno je:

- zatražiti odgovarajuća izvješća i podatke te neposredno utvrditi činjenice i okolnosti od značaja za obavljanje poslova državne uprave koji su predmet nadzora
- raspraviti utvrđeno stanje i pisanom uputom odrediti mjere koje se moraju poduzeti radi otklanjanja utvrđenih nepravilnosti i osiguranja zakonitog, pravilnog i pravodobnog obavljanja poslova državne uprave koji su predmet nadzora.

(2) Ako jedinica lokalne samouprave ili jedinica područne (regionalne) samouprave ili lučka uprava u ostavljenom roku ne postupi po uputi iz stavka 1. podstavka 2. ovog članka, Ministarstvo je ovlašteno:

- obustaviti od izvršenja opći akt koji je predmet nadzora te uputiti zahtjev za ocjenu zakonitosti općeg akta Visokom upravnom суду Republike Hrvatske
- predložiti pokretanje postupka za utvrđivanje odgovornosti službenih osoba
- neposredno obaviti poslove državne uprave koji su predmet nadzora na trošak jedinice lokalne samouprave ili jedinice područne (regionalne) samouprave ili lučke uprave.

(3) U slučaju iz stavka 2. podstavka 3. prihod od obavljenih poslova državne uprave prihod je državnog proračuna.

GLAVA III. INSPEKCIJSKI NADZOR

Obavljanje poslova inspekcijskog nadzora, nadzora opće upotrebe pomorskog dobra i nadzora reda u luci

Članak 163.

(1) Poslove inspekcijskog nadzora pomorskog dobra obavljaju ovlašteni službenici Ministarstva i inspektorji lučke kapetanije (u dalnjem tekstu: inspektorji pomorskog dobra), u skladu s odredbama ovog Zakona i propisa kojima se uređuje rad lučkih kapetanija.

(2) Poslove nadzora opće upotrebe pomorskog dobra kojim upravlja jedinica lokalne samouprave, propisane odredbama ovoga Zakona, na temelju rješenja o ovlaštenju, obavljaju redari u upravnim odjelima za komunalno gospodarstvo i jedinstvenim upravnim odjelima jedinica lokalne samouprave u skladu s odredbama ovog Zakona i reda na pomorskom dobru iz članka 39. ovog Zakona.

(3) Poslove nadzora reda u luci na lučkim područjima luka otvorenih za javni promet, propisane odredbama ovoga Zakona i reda u luci, na temelju rješenja o ovlaštenju, obavljaju lučki redari državnih i županijskih lučkih uprava (dalje u tekstu: lučki redari), u skladu s odredbama ovog Zakona i reda u luci iz članka 155. ovoga Zakona.

(4) Rješenje o ovlaštenju iz stavka 2. i 3. ovog članka donosi Ministarstvo u postupku i na način propisan ovim Zakonom.

(5) Protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom.

Poslovi i mjere inspekcijskog nadzora

Članak 164.

(1) Poslovi inspekcijskog nadzora pomorskog dobra, poslovi su nadzora primjene ovog Zakona i drugih propisa donesenih na temelju ovog Zakona, a obuhvaćaju:

- nadzor u svrhu zaštite pomorskog dobra
- nadzor redovnog i izvanrednog održavanja pomorskog dobra
- nadzor opće i posebne upotrebe pomorskog dobra
- nadzor gospodarske korištenja i posebne upotrebe pomorskog dobra
- nadzor koncesija i dozvola
- nadzor nad odobrenjima
- nadzor reda na pomorskom dobru
- nadzor reda u luci i lučkom području
- nadzor nad privremenim gospodarskim korištenjem pomorskog dobra.

(2) Upravne mjere inspekcijskog nadzora pomorskog dobra su:

- zabrana korištenja pomorskog dobra
- naredba za uklanjanje
- naredba za povrat pomorskog dobra u prvotno stanje
- naredba za otklanjanje nepravilnosti.

(3) Prekršajne mjere inspekcijskog nadzora pomorskog dobra poduzimaju se u skladu s općim prekršajnim propisom.

(4) Ako se inspekcijskim nadzorom utvrdi da je povredom propisa počinjeno kazneno djelo, inspektor pomorskog dobra ili druga službena osoba koja je ovim Zakonom ovlaštena obavljati inspekcijski nadzor pomorskog dobra, će protiv takvog počinitelja podnijeti kaznenu prijavu nadležnom državnom odvjetništvu.

Članak 165.

Ako ovim Zakonom nije drugačije određeno, u provedbi inspekcijskog nadzora pomorskog dobra, inspektor pomorskog dobra i druge službene osobe koje su u skladu s odredbama ovog Zakona ovlaštene obavljati inspekcijski nadzor pomorskog dobra, ovlašteni su:

1. pregledati pomorsko dobro i sve ono što je s pomorskim dobrom trajno spojeno na površini ili ispod nje (pripadnosti pomorskog dobra), kao i sve ono što je postavljeno ili odloženo na pomorsko dobro
2. pregledati pomorske objekte, osim u svrhe nadzora sigurnosti plovidbe, sigurnosne zaštite brodova te linijskog i povremenog obalnog pomorskog prometa

3. pregledati predmete i sredstva kojima se obavlja gospodarska djelatnost na pomorskom dobru
4. pregledati luke, lučka područja i lučke uređaje, osim u svrhu nadzora sigurnosne zaštite luka
5. pregledati poslovne i druge prostore koji služe kao sjedište poduzetnika ili se u njima obavlja gospodarska ili druga poslovna aktivnost
6. zatražiti i pregledati isprave (osobna iskaznica, putovnica, izvod iz sudskog registra i sl.) na temelju kojih može utvrditi identitet subjekta nadzora odnosno njegovog zakonskog zastupnika, kao i drugih osoba nazočnih prilikom nadzora
7. uzimati izjave od subjekta nadzora i drugih osoba radi pribavljanja dokaza o činjenicama koje se ne mogu izravno utvrditi
8. zatražiti od subjekta nadzora i drugih osoba točne i potpune podatke te dostavu dokumentacije potrebne u nadzoru
9. prikupljati dokaze i utvrđivati činjenično stanje na vizualni i drugi odgovarajući način (fotografiranjem, snimanjem kamerom, videozapisom i sl.)
10. davati naredbe i naloge subjektu nadzora i drugim osobama nazočnim nadzoru
11. obavljati druge radnje u svrhu provedbe nadzora, sukladno propisima.

Stjecanje i gubitak ovlaštenja za obavljanje nadzora opće upotrebe pomorskog dobra i nadzora reda u luci

Članak 166.

(1) Redari i lučki redari stječu i gube ovlaštenje za obavljanje određenih poslova inspekcijskog nadzora pomorskog dobra na temelju rješenja kojeg donosi Ministarstvo u postupku i na način propisan odredbama ovog Zakona.

Članak 167.

(1) Rješenje kojim redar i lučki redari stječu ovlaštenje za obavljanje poslova nadzora opće upotrebe pomorskog dobra, odnosno nadzora reda u luci, Ministarstvo donosi s rokom važenja od tri godine i na zahtjev izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave, odnosno ravnatelja državne ili županijske lučke uprave.

(2) Zahtjevu iz stavka 1. ovog članka prilaže se preslika rješenja o rasporedu na radno mjesto redara za kojeg se ovlaštenje traži, odnosno preslika ugovora o radu lučkog redara te važeća potvrda o uspješno završenom stručnom osposobljavanju kojom se dokazuje osposobljenost redara ili lučkog redara za obavljanje određenih poslova nadzora pomorskog dobra u općoj upotrebi, odnosno reda u luci otvorenoj za javni promet.

(3) Redari i lučki redari gube ovlast obavljanja određenih poslova nadzora pomorskog dobra u općoj upotrebi, odnosno reda u luci otvorenoj za javni promet istekom roka važenja rješenja kojim su tu ovlast stekli ili prije isteka tog roka, donošenjem rješenja kojim im se

ukida izdano rješenje o ovlaštenju za obavljanje određenih poslova inspekcijskog nadzora pomorskog dobra.

(4) Ministarstvo će na zahtjev izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave, odnosno ravnatelja državne ili županijske lučke uprave ili po službenoj dužnosti, ukinuti rješenje kojim je komunalni ili lučki redar stekao ovlaštenje za obavljanje određenih poslova inspekcijskog nadzora pomorskog dobra, u slijedećim slučajevima:

1. zbog prestanka službe redara
2. zbog prestanka radnog odnosa lučkog redara
3. zbog udaljenja iz službe redara
4. zbog premještaja redara ili lučkog redara na drugo radno mjesto
5. zbog isteka važenja potvrde o sposobljenosti
6. u drugim slučajevima kada je to propisano ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovog Zakona.

(5) Protiv rješenja Ministarstva donesenog na temelju odredbi ovog članka, žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom.

Stručno osposobljavanje redara i lučkih redara

Članak 168.

(1) Stručno osposobljavanje redara i lučkih redara za obavljanje određenih poslova inspekcijskog nadzora pomorskog dobra organizira i provodi Ministarstvo, a troškove tog osposobljavanja snosi jedinica lokalne samouprave, odnosno državna i županijska lučka uprava.

(2) Troškovi stručnog osposobljavanja iz stavka 1. ovog članka uključuju materijalne troškove za njegovo održavanje te naknadu osobama koje ga provode.

(3) Odluku o iznosu participacije za sudjelovanje na stručnom osposobljavanju iz stavka 1. ovog članka te iznosu naknade za one koji ga provode, donosi ministar.

(4) Ministarstvo izdaje potvrdu o uspješno završenom stručnom osposobljavanju kojom se dokazuje sposobljenost komunalnog i lučkog redara za obavljanje određenih poslova inspekcijskog nadzora pomorskog dobra.

(5) Potvrda o stručnoj sposobljenosti iz stavka 4. ovog članka, izdaje se s rokom važenja od tri godine i može se obnoviti nakon što redar ili lučki redar ponovno pristupi te s uspjehom završi stručno osposobljavanje iz stavka 1. ovog članka.

(6) Ministar pravilnikom propisuje program i način provođenja stručnog osposobljavanja za obavljanje određenih poslova nadzora pomorskog dobra u općoj upotrebi, odnosno reda u

luci otvorenoj za javni promet, a provode ga inspektorji pomorskog dobra i drugi ovlašteni službenici Ministarstva i lučkih kapetanija.

Minimalni broj redara i lučkih redara s ovlaštenjem

Članak 169.

(1) Jedinice lokalne samouprave dužne su u svom upravnom tijelu iz članka 39. stavka 6. ovog Zakona ili upravnom tijelu ustrojenom s drugom jedinicom lokalne samouprave, imati najmanje jednog redara ovlaštenog za obavljanje određenih poslova nadzora pomorskog dobra u općoj upotrebi.

(2) Državne i županijske lučke uprave dužne su imati najmanje jednog lučkog redara ovlaštenih za obavljanje poslova nadzora reda u luci otvorenoj za javni promet.

Zabrana korištenja pomorskog dobra

Članak 170.

(1) Zabrana korištenja pomorskog dobra je upravna mjera inspekcijskog nadzora koja uvijek uključuje zabranu i obustavu: gradnje, izvođenja radova, provedbu zahvata u prostoru koji se prema posebnim propisima o gradnji ne smatraju građenjem, postavljanje objekata gotove konstrukcije, tipskih i drugih objekata, odlaganje i skladištenja na pomorskom dobru, obavljanje gospodarske ili druge djelatnosti na pomorskom dobru, odnosno zabranu gospodarske i bilo kakve druge upotrebe i korištenja pomorskog dobra.

(2) Mjera zabrane korištenja pomorskog dobra može se donijeti kao zasebna upravna mjera inspekcijskog nadzora ili uz druge upravne mjere propisane odredbama ovog Zakona.

Članak 171.

(1) Kada okolnosti slučaja zahtijevaju hitno izvršenje radi sprječavanja daljnog protupravnog ponašanja, mjera zabrane korištenja pomorskog dobra može se donijeti i usmenim rješenjem koje se izvršava na licu mjesta postavljanjem službenog znaka zabrane ili pečaćenjem objekta nadzora i/ili sredstva kojim se protupravno ponašanje na pomorskom dobru obavlja, bez donošenja posebnog rješenja o izvršenju.

(2) Subjekt nadzora dužan je odmah i bez odgađanja postupiti po usmenom rješenju iz stavka 1. ovog članka.

(3) Kada donosi usmeno rješenje iz stavka 1. ovog članka, inspektor pomorskog dobra, dužan je sastaviti pisani otpovjednik usmenog rješenja i dostaviti ga subjektu nadzora bez odgode, a najkasnije u roku osam dana.

(4) Protiv usmenog rješenje iz stavka 1. ovog članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim sudom, koji o tome odlučuje u hitnom postupku.

(5) Nitko ne smije neovlašteno skinuti ili povrijediti službeni pečat ili znak koji je inspektor pomorskog dobra postavio u skladu s odredbom stavka 1. ovog članka.

Naredba za uklanjanje

Članak 172.

(1) Naredba za uklanjanje je upravna mjera inspekcijskog nadzora koja se donosi radi uklanjanja građevine i njenih dijelova, objekata gotove konstrukcije, tipskih i drugih objekata jednostavne gradnje, pomorskih objekata, lučkih uređaja, vozila, olupina, podrtina, štandova, raznih drugih predmeta, stvari, otpada i svega ostalog što je izgrađeno, postavljeno ili odloženo na pomorsko dobro:

1. bez valjane pravne osnove propisane ovim Zakonom i drugim propisima donesenim na temelju ovog Zakona
2. protivno uvjetima utvrđenim u koncesiji, posebnoj upotrebi, dozvoli i odobrenju
3. protivno odredbama ovog Zakona i drugih propisa donesenim na temelju ovog Zakona, i/ili
4. za koje je ovim Zakonom i drugim propisima propisana obveza uklanjanja s pomorskog dobra, i/ili
5. koji su odloženi ili ostavljeni na pomorskom dobru protivno propisima o redu na pomorskom dobru jedinice lokalne samouprave ili protivno općim aktima lučke uprave, i/ili
6. u drugim slučajevima kada je to propisano ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovog Zakona.

(2) Uklanjanje obuhvaća odlaganje uklonjenih stvari na otpad sukladno propisima kojima se uređuje održivo gospodarenje otpadom.

(3) Naredba za uklanjanje može se donijeti kao zasebna upravna mjera inspekcijskog nadzora ili uz druge upravne mjere propisane odredbama ovog Zakona.

Članak 173.

(1) Kada okolnosti slučaja zahtijevaju hitno izvršenje radi sprječavanja daljnog protupravnog ponašanja, a predmet uklanjanja su pomorski objekti, lučki uređaji, vozila, olupine, podrtine, štandovi, razni drugi predmeti, stvari, otpad i slično, koji se mogu brzo i jednostavno ukloniti s pomorskog dobra, tada se mjeru uklanjanja može donijeti i usmenim rješenjem koje se izvršava na licu mjesta putem komunalnog ili lučkog redarstva ili putem treće osobe, bez donošenja posebnog rješenja o izvršenju.

(2) Subjekt nadzora dužan je odmah i bez odgađanja postupiti po usmenom rješenju iz stavka 1. ovog članka.

(3) Kada donosi usmeno rješenje iz stavka 1. ovog članka, inspektor pomorskog dobra, dužan je sastaviti pisani otpravak tog rješenja i dostaviti ga subjektu nadzora bez odgode, a najkasnije u roku osam dana.

(4) Protiv usmenog rješenje iz stavka 1. ovog članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom, koji o tome odlučuje u hitnom postupku.

Naredba za povrat pomorskog dobra u prvotno stanje

Članak 174.

(1) Naredba za povrat pomorskog dobra u prvotno stanje je upravna mjera inspekcijskog nadzora kojom se nalaže saniranje i vraćanje pomorskog dobra u prvotno stanje, sukladno njegovoj prirodi i namjeni, s ciljem otklanjanja posljedica protupravnog zahvata u prostoru ili drugih ljudskih radnji zbog kojih se može donijeti upravna mjera zabrane korištenja pomorskog dobra i/ili druga upravna mjera inspekcijskog nadzora propisana odredbama ovog Zakona.

(2) Naredba za povrat pomorskog dobra u prvotno stanje može se donijeti kao zasebna upravna mjera inspekcijskog nadzora ili uz druge upravne mjere propisane odredbama ovog Zakona.

Naredba za otklanjanje nepravilnosti

Članak 175.

(1) Naredba za otklanjanje nepravilnosti je upravna mjera inspekcijskog nadzora koja se donosi radi otklanjanja nepravilnosti u primjeni ovog Zakona i propisa donesenih na temelju ovog Zakona, odnosno u primjeni propisa o redu na pomorskom dobru jedinice lokalne samouprave ili općih akata lučke uprave, koje su manjeg značaja i obima te se relativno lako i u kratkom roku mogu otkloniti.

(2) Naredba za otklanjanje nepravilnosti donosi se uvijek kao zasebna upravna mjera inspekcijskog nadzora, uz prijetnju donošenja mjere zabrane korištenja pomorskog dobra i/ili drugih upravnih mjera propisanih ovim Zakonom, ako se uočene nepravilnosti ne otklone u ostavljenom roku koji ne može biti duži od 30 dana.

Inspektor pomorskog dobra

Članak 176.

(1) Inspektor pomorskog dobra ovlašten je obavljati sve poslove inspekcijskog nadzora i poduzimati sve inspekcijske mjere propisane ovim Zakonom, na cijelom području pomorskog dobra Republike Hrvatske u općoj i posebnoj upotrebi te koje je dano u koncesiju, bez ograničenja.

(2) Inspektor pomorskog dobra neovisan je u poduzimanju mjera inspekcijskog nadzora pomorskog dobra.

(3) Inspektor pomorskog dobra koji je raspoređen na rad u lučku kapetaniju, prilikom obavljanja poslova inspekcijskog nadzora pomorskog dobra, nije ograničen granicama teritorijalne nadležnosti lučke kapetanije u koju je raspoređen na rad.

(4) Ministarstvo može, ako ocijeni to svrshishodnim, pojedini predmet koji je u radu i kojeg rješava inspektor pomorskog dobra u jednoj lučkoj kapetaniji, dodijeliti na rad i u rješavanje drugom inspektoru pomorskog dobra iz iste ili druge lučke kapetanije, odnosno Ministarstva.

Članak 177.

(1) Inspektor pomorskog dobra ovlašten je donijeti rješenje o zabrani korištenja pomorskog dobra ako u obavljanju inspekcijskog nadzora utvrdi:

1. protupravno ograničavanje opće upotrebe pomorskog dobra, i/ili
2. protupravnu posebnu upotrebu i gospodarsko korištenje pomorskog dobra ili korištenje protivno uvjetima utvrđenim u koncesiji, odobrenju i dozvoli, i/ili
3. protupravno korištenje veza, priveza ili sidrišta na lučkom području ili izvan njega, i/ili
4. protupravno nasipavanje pomorskog dobra, i/ili
5. protupravno odlaganja na pomorsko dobro pomorskih objekata, lučkih uređaja, vozila, olupina, podrtina, štandova, raznih drugih predmeta, stvari, otpada i sličnog, i/ili
6. gradnje i izvođenja radova na pomorskom dobru bez valjane pravne osnove propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovog Zakona ili protivno odredbama tih propisa, neovisno radi li se o gradnji ili radovima kojima se može pristupiti sa ili bez građevinske dozvole, glavnog projekta, tipskog projekta ili drugog akta, i/ili
7. poduzimanje zahvata u prostoru pomorskog dobra koji se prema posebnim propisima o gradnji ne smatraju građenjem, a poduzimaju se bez valjane pravne osnove propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovog Zakona ili protivno odredbama tih propisa, i/ili
8. u drugim slučajevima kada je to propisano ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovog Zakona.

(2) Rješenje kojim nalaže mjeru zabrane korištenja pomorskog dobra, inspektor pomorskog dobra može donijeti kao usmeno rješenje u skladu s odredbama članka 174. ovog Zakona.

(3) Protiv rješenja inspektora pomorskog dobra donesenog na temelju odredbi ovog članka, žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom, koji o tome odlučuje u hitnom postupku.

Članak 178.

(1) Inspektor pomorskog dobra ovlašten je, ako to okolnosti zahtijevaju, donijeti privremeno rješenje o zabrani korištenja pomorskog dobra kada utvrdi postojanje osnove sumnje u počinjenje povrede propisa iz nadležnosti drugog tijela državne uprave ili kada to od njega zatraži tijelo državne uprave koje je utvrdilo povredu propisa iz svoje nadležnosti, ako se tom mjerom postiže učinkovita zaštita pomorskog dobra, kao općeg dobra od posebnog interesa za Republiku Hrvatsku, koje uživa njezinu osobitu zaštitu.

(2) O donošenju privremenog rješenja iz stavka 1. ovog članka, inspektor pomorskog dobra dužan je bez odgađanja obavijestiti tijelo državne uprave u čijoj nadležnosti je provedba propisa zbog koje je donio privremeno rješenje i zatražiti provođenje inspekcijskog nadzora o pitanjima koja su u nadležnosti tog tijela.

(3) Nadležno tijelo državne uprave, kada postupa po zahtjevu inspektora pomorskog dobra, dužno je traženi inspekcijski nadzor provesti i pisano obavijestiti inspektora pomorskog dobra o rezultatima provedenog nadzora u roku od 30 dana računajući od dana kada je zaprimilo obavijest o donošenju privremenog rješenja iz stavka 1. ovog članka, u protivnom inspektor pomorskog dobra može, u narednom roku od osam dana, ukinuti privremeno rješenje o zabrani korištenja pomorskog dobra koje je donio u skladu sa stavkom 1. ovog članka.

(4) Inspektor pomorskog dobra vezan je rezultatima inspekcijskog nadzora nadležnog tijela državne uprave te će na temelju tih rezultata, u rokovima iz stavka 3. ovog članka, odlučiti o donošenju rješenja o zabrani korištenja pomorskog dobra ili će odlučiti o ukidanju privremenog rješenja kojeg je donio u skladu s odredbom stavka 1. ovog članka.

(5) Protiv rješenja inspektora pomorskog dobra donesenog na temelju odredbi ovog članka, žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom, koji o tome odlučuje u hitnom postupku.

Članak 179.

(1) Inspektor pomorskog dobra ovlašten je u slučajevima iz članka 176. ovog Zakona, naložiti subjektu nadzora da o svom trošku i na svoj rizik ukloni građevinu i/ili njene

dijelove, pomorski objekt, lučki uređaj, vozilo, olupinu, podrtinu, štand, razne druge predmete, stvari, otpad i sve ostalo što je subjekt nadzora protupravno izgradio, postavio ili odložio na pomorsko dobro.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovog članka inspektor pomorskog dobra ovlašten donijeti kao usmeno rješenje u skladu s odredbama članka 174. ovog Zakona, ako su predmet uklanjanja pomorski objekti, lučki uređaji, vozila, olupine, podrtine, štandovi, razni drugi predmeti, stvari, otpad i slično, koji se mogu brzo i jednostavno ukloniti s pomorskog dobra.

(3) Protiv rješenja koje inspektor pomorskog dobra donosi na temelju odredbi ovog članka, žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom, koji o tome odlučuje u hitnom postupku.

Članak 180.

(1) Inspektor pomorskog dobra ovlašten je rješenjem kojim izdaje mjeru zabrane korištenja pomorskog dobra ili rješenjem kojim je naložio uklanjanje s pomorskog dobra ili posebnim rješenjem, naložiti subjektu nadzora da o svom trošku i na svoj rizik izvrši povrat pomorskog dobra u prvotno stanje sukladno njegovoj prirodi i namjeni te odrediti uvjete koje je subjekt nadzora pri tome dužan izvršiti.

(2) Protiv rješenja koje inspektor pomorskog dobra donosi na temelju odredbi ovog članka, žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom, koji o tome odlučuje u hitnom postupku.

Članak 181.

(1) Kada inspektor pomorskog dobra u obavljanju inspekcijskog nadzora utvrdi nepravilnosti u provedbi ovog Zakona i drugih propisa koji su na temelju njega doneseni, a uočeni nedostaci su manjeg značaja i obima te se relativno lako i u kratkom roku mogu otkloniti, tada može rješenjem naložiti subjektu nadzora da uočene nepravilnosti otkloni, uz prijetnju donošenja mjere zabrane korištenja pomorskog dobra i drugih mjera inspekcijskog nadzora, ukoliko se uočene nepravilnosti ne otklone u ostavljenom roku koji ne može biti duži od 30 dana.

(2) Protiv rješenja koje inspektor pomorskog dobra donosi na temelju odredbi ovog članka, žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom.

Redar

Članak 182.

Redar je ovlašten, na temelju rješenja o ovlaštenju, obavljati određene poslove nadzora pomorskog dobra u općoj upotrebi na području jedinice lokalne samouprave u kojoj je raspoređen na rad, odnosno na području onih jedinica lokalne samouprave koje su s jedinicom lokalne samouprave u koju je raspoređen na rad ustrojile zajedničko upravno tijelo iz članka 39. stavka 6. ovog Zakona.

Članak 183.

- (1) Redar neovisan je u poduzimanju mjera nadzora pomorskog dobra u općoj upotrebi.
- (2) Redar dužan je na zahtjev Ministarstva dostaviti izvješće o obavljanju poslova nadzora pomorskog dobra iz svoje nadležnosti, na način i u obliku kako to zatraži Ministarstvo.

Članak 184.

- (1) Redar odgovaran je:
- za zakonitost svog rada u obavljanju poslova na koja je ovlašten rješenjem Ministarstva
 - za propuštanje poduzimanja mjera ili radnji na koje je ovlašten ovim Zakonom
 - za neizvršavanje, nesavjesno, nepravodobno ili nemarno izvršavanje poslova nadzora pomorskog dobra u općoj upotrebi
 - za davanje netočnih podataka kojima se utječe na donošenje upravnih i prekršajnih mjera ili drugih odluka tijela državne uprave
 - za zlouporabu položaja i prekoračenje ovlasti.
- (2) Ministarstvo može iz razloga utvrđenih stavkom 1. ovog članka:
- donijeti rješenje o ukidanju rješenja kojim je redar stekao ovlast za obavljanje određenih poslova inspekcijskog nadzora pomorskog dobra u općoj upotrebi, i/ili
 - predložiti izvršnom tijelu jedinice lokalne samouprave pokretanje postupka protiv komunalnog redara pred nadležnim službeničkim sudom, i/ili
 - podnijeti kaznenu prijavu, ako je komunalni redar u obavljanju poslova inspekcijskog nadzora pomorskog dobra počinio kazneno djelo.

Poslovi iz nadležnosti redara

Članak 185.

- (1) Ako ovim Zakonom nije drugačije određeno, poslovi nadzora pomorskog dobra u općoj upotrebi iz nadležnosti redara obuhvaćaju:
- nadzor u svrhu zaštite pomorskog dobra
 - nadzor opće upotrebe pomorskog dobra
 - nadzor dozvola

- nadzor reda na pomorskom dobru.

(2) Redar ovlašten je poduzimati sve mjere nadzora pomorskog dobra u općoj upotrebi u granicama svojih nadležnosti određenih ovim Zakonom.

Članak 186.

- (1) Redar je u provedbi nadzora nad općom upotrebom pomorskog dobra ovlašten:
 1. provjeriti identitet osobe,
 2. davati upozorenja i zapovijedi,
 3. prikupiti podatke i obavijesti,
 4. privremeno ograničiti kretanje na određenom području,
 5. osigurati mjesto događaja,
 6. naplatiti novčanu kaznu, štetu i učinjene troškove od prekršitelja uz izdavanje potvrde,
 7. zatražiti uspostavu prijašnjeg stanja, odnosno narediti mjere za sprječavanje i uklanjanje štetnih posljedica,
 8. podnijeti kaznenu prijavu,
 9. pokrenuti prekršajni postupak podnošenjem optužnog prijedloga
- (2) Redar je u provedbi nadzora nad općom upotrebom pomorskog dobra osobito nadzirati
 1. protupravno ograničavanje opće upotrebe pomorskog dobra,
 2. i korištenje pomorskog dobra protivno uvjetima iz dozvole,
 3. protupravno nasipavanje pomorskog dobra,
 4. protupravno odlaganje pomorskih objekata, vozila, olupina, podrtina, štandova, raznih drugih predmeta, stvari, otpada i sličnog na pomorsko dobro,
 5. gradnju i izvođenje radova na pomorskom dobru bez valjane pravne osnove propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovog Zakona ili protivno odredbama tih propisa, ako se radi o gradnji ili radovima kojima se prema posebnim propisima o gradnji može pristupiti na temelju rješenja koje se donosi u skladu s propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo, odnosno koji se mogu graditi ili izvoditi bez građevinske dozvole, glavnog projekta, tipskog projekta ili drugog akta,
 6. poduzimanje zahvata u prostoru pomorskog dobra koji se prema posebnim propisima o gradnji ne smatraju građenjem, a poduzimaju se bez valjane pravne osnove propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovog Zakona ili protivno odredbama tih propisa

Lučki redar

Članak 187.

Lučki redar je na temelju rješenja o ovlaštenju ovlašten obavljati određene poslove inspekcijskog nadzora pomorskog dobra na lučkom području luke otvorene za javni promet, kojom upravlja državna ili županijska lučka uprava u kojoj ostvaruje prava iz radnog odnosa.

Članak 188.

(1) Lučki redar neovisan je u poduzimanju mjera nadzora lučkog reda u luka otvorene za javni promet.

(2) Lučki redar dužan je na zahtjev Ministarstva dostaviti izvješće o obavljanju poslova nadzora lučkog reda u luci otvorenoj za javni promet iz svoje nadležnosti, na način i u obliku kako to zatraži Ministarstvo.

Članak 189.

(1) Lučki redar odgovaran je:

- za zakonitost svog rada u obavljanju poslova na koja je ovlašten rješenjem Ministarstva
- za propuštanje poduzimanja mjera ili radnji na koje je ovlašten ovim Zakonom
- za neizvršavanje, nesavjesno, nepravodobno ili nemarno izvršavanje poslova nadzora lučkog reda
- za davanje netočnih podataka kojima se utječe na donošenje upravnih i prekršajnih mjera ili drugih odluka tijela državne uprave
- za zlouporabu položaja i prekoračenje ovlasti.

(2) Ministarstvo može iz razloga utvrđenih stavkom 1. ovog članka:

- donijeti rješenje o ukidanju rješenja kojim je lučki redar stekao ovlast za obavljanje određenih poslova inspekcijskog nadzora pomorskog dobra u općoj upotrebi, i/ili
- predložiti ravnatelju lučke uprave pokretanje disciplinskog postupka i poduzimanje disciplinskih mjera protiv lučkog redara u skladu s općim aktom lučke uprave, i/ili
- podnijeti kaznenu prijavu, ako je lučki redar u obavljanju poslova inspekcijskog nadzora pomorskog dobra počinio kazneno djelo.

Članak 190.

(1) Ako ovim Zakonom nije drugačije određeno, poslovi nadzora lučkog reda u luci otvorenoj za javni promet iz nadležnosti lučkog redara su:

- nadzor u svrhu zaštite pomorskog dobra
- nadzor koncesija, odobrenja i posebne upotrebe koje daje lučka uprava
- nadzor reda u luci i lučkom području
- naplatiti novčanu kaznu, štetu i učinjene troškove od prekršitelja uz izdavanje potvrde,
- podnošenje kaznenu prijavu,
- pokretanje prekršajnog postupak podnošenjem optužnog prijedloga.

(2) Lučki redar ovlašten je poduzimati sve mjere nadzora reda u luci otvorenoj za javni promet u granicama svojih nadležnosti određenih ovim Zakonom.

Članak 191.

(1) Lučki redar ovlašten je donijeti rješenje o zabrani korištenja pomorskog dobra, ako u obavljanju inspekcijskog nadzora utvrdi:

1. protupravnu gospodarsku upotrebu i korištenje luke i lučkog područja, i/ili
2. protupravno korištenje veza, priveza ili sidrišta luke, i/ili
3. protupravno odlaganje pomorskih objekata, vozila, olupina, podrtna, štandova, raznih drugih predmeta, stvari, otpada i sličnog u luci ili na lučkom području, i/ili
4. gradnju i izvođenje radova u luci ili na lučkom području, bez koncesije ili protivno uvjetima iz koncesije koju daje lučka uprava, i/ili
5. poduzimanje zahvata u prostoru pomorskog dobra koji se prema posebnim propisima o gradnji ne smatraju građenjem, a poduzimaju se u luci ili na lučkom području bez koncesije ili protivno uvjetima iz koncesije koju daje lučka uprava, i/ili
6. u drugim slučajevima kada je to propisano ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovog Zakona.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovog članka lučki redar može donijeti kao usmeno rješenje u skladu s odredbama članka 177. ovog Zakona.

(3) Protiv rješenja lučkog redara donesenog na temelju odredbi ovog članka, može se u roku 15 dana od dana dostave rješenja stranci, podnijeti žalba Ministarstvu.

(4) Žalba iz stavka 3. ne odgađa izvršenje Rješenja.

Članak 192.

(1) Lučki redar ovlašten je u slučajevima iz članka 176. ovog Zakona, naložiti subjektu nadzora da o svom trošku i na svoj rizik ukloni građevinu koju je izgradio bez koncesije ili protivno uvjetima iz koncesije koju daje lučka uprava, ili može naložiti uklanjanje dijelova te građevine, odnosno može naložiti uklanjanje pomorskog objekta, vozila, olupine, podrtna, štanda, raznih drugih predmeta, stvari, otpada i svega ostalog što je subjekt nadzora protupravno izgradio, postavio, odložio, vezao, privezao ili usidrio u luci ili na lučkom području.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovog članka lučki redar može donijeti kao usmeno rješenje u skladu s odredbama članka 177. ovog Zakona, ako su predmet uklanjanja pomorski objekti, vozila, olupine, podrtna, štandovi, razni drugi predmeti, stvari, otpad i slično, koji se mogu brzo i jednostavno ukloniti s pomorskog dobra.

(3) Protiv rješenja lučkog redara donesenog na temelju odredbi ovog članka, može se u roku 15 dana od dana dostave rješenja stranci, podnijeti žalba Ministarstvu. Žalba ne odgađa izvršenje.

Članak 193.

(1) Lučki redar ovlašten je rješenjem kojim izdaje mjeru zabranu korištenja pomorskog dobra ili rješenjem kojim je naložio uklanjanje s pomorskog dobra ili posebnim rješenjem naložiti subjektu nadzora da o svom trošku i na svoj rizik izvrši povrat pomorskog dobra u prvotno stanje sukladno njegovoj prirodi i namjeni te odrediti uvjete koje je subjekt nadzora pri tome dužan izvršiti.

(2) Protiv rješenja lučkog redara donesenog na temelju odredbi ovog članka, može se u roku 15 dana od dana dostave rješenja stranci, podnijeti žalba Ministarstvu. Žalba ne odgađa izvršenje.

Članak 194.

(1) Kada lučki redar u obavljanju inspekcijskog nadzora iz svoje nadležnosti utvrdi nepravilnosti u provedbi ovog Zakona i propisa koji su na temelju njega doneseni, odnosno općih akata lučke uprave o redu u luci i lučkom području, a radi se o nepravilnostima koje su manjeg značaja i obima te se relativno lako i u kratkom roku mogu otkloniti, tada može rješenjem naložiti subjektu nadzora da uočene nepravilnosti otkloni, uz prijetnju donošenja mjere zabrane korištenja pomorskog dobra i drugih mjera inspekcijskog nadzora ukoliko se uočene nepravilnosti ne otklone u ostavljenom roku koji ne može biti duži od 30 dana od dana dostave rješenja.

(2) Protiv rješenja lučkog redara donesenog na temelju odredbi ovog članka, može se u roku 15 dana od dana dostave rješenja stranci, podnijeti žalba Ministarstvu. Žalba ne odgađa izvršenje.

GLAVA IV. NADZOR IZVRŠENJA OBVEZA PREUZETIH UGOVOROM O KONCESIJI I UGOVOROM O POSEBNOJ UPOTREBI

Članak 195.

Nadzor nad izvršenjem obveza preuzetih ugovorom o koncesiji, ugovorom o posebnoj upotrebi, dozvolom i odobrenjem provodi davatelj koncesije, davatelj dozvole, davatelj posebne upotrebe, davatelj odobrenja i inspekcija.

DIO SEDMI PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 196.

(1) Postupak o pomorskim prekršajima na pomorskom dobru utvrđenih ovim Zakonom vodi se po propisima koji uređuju prekršaje.

(2) Lučke kapetanije odlučuju u prvom stupnju o pomorskim prekršajima iz stavka 1. ovog članka.

(3) Prekršajni postupak iz stavka 1. ovog članka vodi Voditelj prekršajnog postupka.

(4) Voditelja prekršajnog postupka iz stavka 3. ovog članka može se imenovati za područje dvaju ili više lučkih kapetanija.

(5) Ako se za pomorski prekršaj iz stavka 1. ovog članka ne može odrediti mjesna nadležnost lučke kapetanije, prekršajni postupak u prvom stupnju vodi Lučka kapetanija Rijeka.

Članak 197.

O žalbama protiv odluka Voditelja prekršajnog postupka iz članka 196. stavka 3. ovog Zakona odlučuje Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske.

Članak 198.

(1) Voditelju prekršajnog postupka iz članka 204. stavka 3. ovog Zakona može se odrediti zamjenik sa svim ovlaštenjima koje ima i voditelj prekršajnog postupka.

(2) Voditelja prekršajnog postupka i njegovog zamjenika imenuje i razrješava ministar na prijedlog lučkog kapetana iz redova stručnih djelatnika lučke kapetanije, odnosno Ministarstva.

(3) Zapisničara prekršajnog postupka imenuje i razrješava lučki kapetan.

(4) Voditelj prekršajnog postupka i njegov zamjenik mora biti diplomirani pravnik s položenim pravosudnim ispitom.

Članak 199.

(1) Novčanom kaznom od 1.300,00 do 6.000,00 eura kaznit će se za pomorski prekršaj izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave ako propusti štititi pravo na opću upotrebu pomorskog dobra, nije spriječeno nezakonito postupanje, samovlasno zauzeće, devastaciju pomorskog dobra i nije bez odgode obavijestila nadležno inspekcijsko tijelo.

(2) Novčanom kaznom od 6.000,00 do 33.000,00 eura kaznit će se za pomorski prekršaj pravna osoba koja je na temelju akta koji predstavlja valjanu pravnu osnovu određenu ovim

Zakonom, stekla pravo posebne upotrebe i/ili gospodarskog korištenja pomorskog dobra, obavljanja djelatnosti na pomorskom dobru, gradnje i/ili obavljanja drugih radova i zahvata u prostoru pomorskog dobra, nasipavanja mora, ograničenja ili isključenja dijela pomorskog dobra od opće upotrebe te drugog ovlaštenja stečenog na temelju odredbi ovog Zakona, ako to ovlaštenje ne koristiti u skladu s načinom, u obimu i granicama kako su određeni aktom kojim su to ovlaštenje stekle te u skladu s odredbama ovog Zakona i drugih propisa koji su na temelju njega doneseni (članak 10. stavak 2. ovoga Zakona).

(3) Za prekršaj iz stavka 3. ovog članka kaznit će se novčanom kaznom od 2.000,00 do 6.000,00 eura i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(4) Za prekršaj iz stavka 3. ovog članka kaznit će se novčanom kaznom od 4.000,00 do 15.000,00 eura fizička osoba vlasnik obrta.

Članak 200.

(1) Novčanom kaznom od 33.000,00 do 130.000,00 eura kaznit će se za pomorski prekršaj pravna osoba:

1. ako pomorsko dobro gospodarski koristi ili upotrebljava ili ograničava opću upotrebu pomorskog dobra bez ugovora o koncesiji, ugovora o posebnoj upotrebi ili dozvole, odnosno odluke o davanju na privremeno gospodarsko korištenje pomorsko dobro, (članak 50., članak 48., članak 74. i članak 78. ovog Zakona)
2. ako gradi/postavlja ili izgradi/postavi objekt na pomorskom dobru bez pravne osnove predviđene odredbama ovog Zakona ili propisa kojima se uređuju koncesije (članak 17. ovog Zakona)
3. ako se ne pridržava odredaba pravilnika o redu u luci kojeg donosi tijelo koje upravlja lukom (članak 157. stavak 4.)
4. ako na lučkom području luke otvorene za javni promet obavlja radnje kojima se prijeći redovito i nesmetano odvijanje pomorskog prometa (članak 158. stavak 2.)
5. ako nasipava more bez pravnog temelja propisanog ovim Zakonom (članak 12. stavak 3.)
6. ako ne ukloni nasip na temelju izvršnog rješenja iz članka 14. stavka 3.
7. ako ne ukloni privremeno pontonsko privezište u roku propisnom člankom 155. stavak 2. točka 5. ovog Zakona
8. ako osobama u nevolji zabrani pristup pomorskom dobru (članak 11. stavak 3.).

(2) Za prekršaj iz stavaka 2. ovog članka kaznit će se novčanom kaznom od 6.000,00 do 10.000,00 eura i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 70.000,00 eura kaznit će se obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka fizička osoba kaznit će se novčanom kaznom od 6.000,00 do 10.000,00 eura.

Članak 201.

(1) Novčanom kaznom od 6.000,00 do 33.000,00 eura kaznit će se za pomorski prekršaj pravna osoba:

1. ako pomorsko dobro ne koristi u skladu s ugovorom o koncesiji, ugovorom o posebnoj upotrebi, odnosno odlukom o davanju na privremeno gospodarsko korištenje pomorskog dobra (članak 50., članak 48. i članak 78. ovog Zakona)
2. ako nasljednici fizičke osobe, vlasnika obrta ili pravni slijednici pravne osobe koriste koncesiju bez provođenja postupka prijenosa koncesije od strane davatelja koncesije (članak 66. Zakona o koncesijama)
3. ako koncesiju prenese, dade u potkoncesiju ili dozvoli obavljanje sporednih djelatnosti bez suglasnosti davatelja koncesije (članak 68. Zakona o koncesijama, članak 62. stavak 2., članak 63. stavak 3. ovog Zakona).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 6.000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka novčanom kaznom u iznosu od 4.000,00 do 10.000,00 kaznit će se obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.

Članak 202.

(1) Novčanom kaznom od 6.000,00 do 33.000,00 eura kaznit će se za pomorski prekršaj pravna osoba ako pomorsko dobro ne koristi u skladu s dozvolom (članak 75. stavak 1.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 6.000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka novčanom kaznom u iznosu od 4.000,00 do 10.000,00 eura kaznit će se obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.

Članak 203.

(1) Novčanom kaznom od 1.300,00 do 6.000,00 eura kaznit će se za pomorski prekršaj nadležna lučka uprava, odnosno koncesionar:

1. ako ne doneše pravilnik o redu u luci sukladno članku 157. stavku 4. ovog Zakona
2. ako ne provodi red u luci sukladno donešenom pravilniku (članak 157. stavci 1.,3. i 4.)
3. ako ne objavi lučke tarife sukladno člancima 104. stavku 2. i 130. stavku 2. ovog Zakona

4. ako nema najmanje jednog zaposlenog lučkog redara ovlaštenog za obavljanje poslova inspekcijskog nadzora pomorskog dobra (članak 172. stavak 2. ovog Zakona).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka kaznit će se novčanom kaznom od 660,00 do 1.300,00 eura i odgovorna osoba lučke uprave, odnosno odgovorna osoba koncesionara.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 3.300,00 eura kaznit će se obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.

Članak 204.

(1) Novčanom kaznom od 6.000,00 do 33.000,00 eura kaznit će se za pomorski prekršaj pravna osoba ako lučko područje ne koristi u skladu s odobrenjem (članak 116. ovog Zakona).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 6.000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka novčanom kaznom u iznosu od 4.000,00 do 10.000,00 eura kaznit će se obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.

Članak 205.

(1) Novčanom kaznom od 1.300,00 do 6.000,00 eura kaznit će se za pomorski prekršaj pravna osoba:

1. ako inspektoru ne omogući obavljanje nadzora prema odredbama ovog Zakona ili mu na bilo koji drugi način onemogući pregled ili ne osigura uvjete za neometan rad ili mu ne dostavi ili ne pripremi podatke, obavijesti i materijale u određenom roku ili mu dostavi ili pripremi netočne i nepotpune podatke, obavijesti i materijale (članak 168. ovog Zakona)

2. ako na zahtjev inspektora ne stavi na uvid javnu ispravu iz koje se može utvrditi njezin identitet (članak 168. ovog Zakona).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka kaznit će se novčanom kaznom od 1.000,00 do 3.900,00 eura i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 3.300,00 eura kaznit će se obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka fizička osoba kaznit će se novčanom kaznom od 1.000,00 do 3.900,00 eura.

Članak 206.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 1.300,00 do 3.900,00 eura kaznit će se izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave:

10. ako ne poduzme potrebne radnje na pomorskom dobru u općoj upotrebi, a sve u skladu s obavezom propisanom člankom 40. ovog Zakona

11. ako ne dostavlja podatke sukladno članku 77. stavku 4. ovog Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 1.300,00 do 3.900,00 eura kaznit će se izvršno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave ako ne dostavlja podatke sukladno članku 77. stavku 4. ovog Zakona

Članak 207.

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 33.000,00 eura kaznit će se pravna osoba koja ne poštuje propise kojima se uređuje red u luci, ako onečišćuje more ili odbacuje otpad, protupravno postavlja predmete, objekte, uređaje, reklame i reklamne panoe i ako koristi lučke objekte, uređaje i naprave za koje je utvrđeno da imaju nedostatke (članak 157. ovog Zakona).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka kaznit će se novčanom kaznom od 2.000,00 do 6.000,00 eura i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka novčanom kaznom u iznosu od 4.000,00 do 15.000,00 eura kaznit će se obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka fizička osoba kaznit će se novčanom kaznom od 500,00 do 6.000,00 eura.

Članak 208.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 33.000,00 do 130.000,00 eura kaznit će pravna osoba koja u ostavljenom roku iz rješenja ne ukloni pripadnost pomorskom dobru i sve ono što je postavila na pomorsko dobro bez valjane pravne osnove propisane ovim Zakonom i drugim propisima kojima se uređuje pomorsko dobro i koncesija na pomorskom dobru (članak 176. ovog Zakona).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi, novčanom kaznom u iznosu od 6.000,00 do 10.000,00 eura.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka kaznit će se fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost novčanom kaznom od 20.000,00 do 70.000,00 eura.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom od 6.000,00 do 10.000,00 eura.

(5) Ako je prekršaj iz stavka 1. ovog članka počinjen iz koristoljublja, odnosno ako je počinjenjem prekršaja počinitelj ostvario imovinsku korist, takav počinitelj će se kazniti novčanom kaznom u dvostrukom iznosu od iznosa novčanih kazni propisanih ovim člankom.

DIO OSMI **PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE**

Članak 209.

(1) Ako se iz pomorskog dobra izuzima građevina izgrađena na nasipu i/ili kopnenom dijelu pomorskog dobra, koja nije u funkcionalnoj vezi s korištenjem mora, a ostaje u prostoru, iz pomorskog dobra izuzima se i zemljište ispod te zgrade i zemljište nužno za redovitu upotrebu zgrade, a koje se određuje po pravilima o utvrđivanju nužnog prolaza.

(2) Osobe koje mogu dokazati valjanu pravnu osnovu korištenja građevine, nakon što je određena granica pomorskog dobra i zgrada, zemljište ispod te zgrade i zemljište nužno za redovitu upotrebu zgrade upisano kao vlasništvo Republike Hrvatske, dužne su urediti pravne odnose s tijelom državne uprave nadležnim za raspolaganje i upravljanje državnom imovinom sukladno posebnim propisima.

Članak 210.

(1) Građevine na pomorskom dobru, kao što su mulovi, gatovi, sunčališta, istezališta, lukobrani, rive, i sinonimi tih pojmoveva, kao i građevine u lukama i drugi samostalni infrastrukturni objekti, koje su vidljivi na DOF-u 5/2011, a izgrađene su bez valjane dokumentacije, ostaju u prostoru pomorskog dobra, ako su u skladu s prostornim planom uredenja jedinice lokalne samouprave.

(2) Graditelji, odnosno investitori gradnje građevina iz stavka 1. ovog članka nemaju nikakva prava po osnovi građenja ovih građevina.

(3) Iznimno od stavka 1. ovog članka, u slučaju da neka od ovih građevina i drugih prepreka ugrožava sigurnost plovidbe, onemogućava ili ometa opću upotrebu pomorskog dobru, ili za istu postoji izvršno rješenje o uklanjanju do dana stupanja na snagu ovog Zakona bez obzira na vrijeme gradnje, ista će se ukloniti rješenjem inspektora pomorskog dobra o trošku osobe koja je građevinu izgradila, a ako se ta osoba ne može utvrditi, tada o trošku jedinice lokalne samouprave na čijem području se građevina nalazi, u okviru redovnog upravljanja pomorskim dobrom.

Članak 211.

(1) Osoba ovlaštena za obavljanje poslova inspekcijskog nadzora dužna je u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovog Zakona donijeti rješenje kojim se nalaže uklanjanje nasipa iz članka 14. stavka 3. ovog Zakona i građevina na pomorskom dobru, građevina u lukama i drugih samostalnih infrastrukturnih objekata iz članka 218. stavka 1. ovog Zakona.

(2) Iznimno od stavka 1. ovog članka jedinica lokalne samouprave, u roku od dvije godine od stupanja na snagu ovog Zakona može prostornim planom, omogućiti zadržavanje u prostoru nasipa u funkciji opće upotrebe iz članka 14. stavka 3. ovog Zakona (nezakoniti nasip), u kojem slučaju se isti u cijelosti smatraju pomorskim dobrom.

(3) Iznimno od stavka 1. ovog članka, ako građevine iz stavka 1. ovog članka nisu u skladu s prostornim planom uređenja jedinice lokalne samouprave, jedinica lokalne samouprave može prostornim planom, u roku od dvije godine od stupanja na snagu ovog Zakona, omogućiti zadržavanje u prostoru takvih građevina, u osobito opravdanim razlozima, u kojem slučaju se iste u cijelosti smatraju pomorskim dobrom.

(4) Iznimno od stavka 1. ovog članka nasip i građevine se neće uklanjati ako bi njegovo uklanjanje izazvalo nerazmjernu štetu na prirodi i okolišu te nerazmjerne troškove, pod uvjetom da takav nasip ne ugrožava sigurnost plovidbe niti uzrokuje daljnje štete na okolišu (primjerice, utjecaj na morske struje, uništenje ekosustava, naruženje krajolika itd.), a jedinice samouprave dužne su takav nasip uvrstiti u prostorni plan.

Postojeće granice pomorskog dobra

Članak 212.

Ako nekretnine unutar granice pomorskog dobra iz stavka 1. ovog članka u zemljišnoj knjizi nisu upisane tako da je učinjeno vidljivim pomorsko dobro, nadležno upravno tijelo u jedinici područne (regionalne) samouprave će putem nadležnog državnog odvjetništva pokrenuti odgovarajući postupak za brisanje postojećeg upisa uz istovremeni upis pomorskog dobra u bazi zemljišnoknjižnih podataka.

Članak 213.

(1) Postupci za određivanje granica pomorskog dobra započeti prema odredbama Pomorskog zakonika (Narodne novine, br. 17/94, 74/94 i 43/96) i postupci za utvrđivanje granica pomorskog dobra započeti prema odredbama Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (Narodne novine, br. 158/2003, 100/2004, 141/2006, 38/2009, 123/2011, 56/2016 i 98/2019) do stupanja na snagu ovog Zakona, dovršit će se prema odredbama propisa koji su bili na snazi u vrijeme njihova pokretanja.

(2) Nadležno upravno tijelo u jedinici područne (regionalne) samouprave dužno je u roku od četiri godine od dana stupanja na snagu ovog Zakona izraditi geodetske elaborate i putem nadležnog državnog odvjetništva pokrenuti postupak radi uknjižbe pomorskog dobra za sve granice pomorskog dobra i granice lučkog područja utvrđene do stupanja na snagu ovog Zakona, a za koje do sada nije izrađen geodetski elaborat niti pokrenut postupak radi upisa utvrđenog pomorskog dobra u bazi zemljišnoknjižnih podataka.

Članak 214.

(1) Pomorsko dobro utvrđeno u skladu sa Zakonom o pomorskom dobru i morskim lukama (Narodne novine, br. 158/2003, 100/2004, 141/2006, 38/2009, 123/2011, 56/2016 i 98/2019), za koje je izrađen parcelacijski, odnosno geodetski elaborat s ucrtanom granicom pomorskog dobra, upisat će se u zemljišne knjige kao pomorsko dobro, a upisanim vlasnicima pripada pravo na naknadu kao da je provedeno izvlaštenje pod uvjetima iz članka 8. stavka 5. ovog Zakona.

(2) Nadležno državno odvjetništvo pokrenut će postupak uknjižbe pomorskog dobra iz stavka 1. ovog članka na temelju akta kojim je granica pomorskog dobra, odnosno lučkog područja utvrđena i prijavnog lista, koje izrađuje tijelo nadležno za katastar.

Postojeće koncesije na pomorskom dobru i postupci u tijeku

Članak 215.

(1) Postupci davanja i izmjene koncesija koji su započeti prema odredbama Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (Narodne novine, br. 158/2003, 100/2004, 141/2006, 38/2009, 123/2011, 56/2016 i 98/2019) dovršit će se prema odredbama toga Zakona.

(2) Ugovori o koncesijama sklopljeni do stupanja na snagu ovog Zakona ostaju na snazi do isteka vremena na koje su sklopljeni te se, na prijedlog davatelja koncesije ili koncesionara, mogu izmijeniti sklapanjem dodatka ugovora o koncesiji, kojim će se koncesijska naknada utvrditi prema odredbama ovog Zakona i propisa donesenih temeljem ovog Zakona.

(3) Koncesionar će zatražiti upisa tereta koncesije u listu C zemljišnoknjižnih uložaka u kojima su upisane čestice zemljišta, koje su predmet koncesije.

(4) Koncesionari luka posebne namjene mogu zatražiti od davatelja koncesije promjenu obuhvata koncesije ili promjenu namjene koncesije ukoliko je takav zahvat odnosno namjena prostora planirana prostornim planovima, u kojem slučaju davatelj koncesije može odlučiti o izmjeni koncesije, te utvrditi nove uvjete, koncesijsku naknadu, opseg, namjenu i obuhvat korištenja pomorskog dobra, sukladno odredbama ovog Zakona.

(5) Za ugovore o koncesiji za luke posebne namjene – sportske luke sklopljene do stupanja na snagu ovog Zakona, koncesionari su dužni u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog Zakona dostaviti davatelju koncesije dokaz o ispunjavanju uvjeta iz članka 148. stavka 2. ovog Zakona.

(6) Koncesionari sportskih luka iz stavka 5. ovoga članka, koji zadovoljavaju uvjete iz članka 148. stavka 2. ovog Zakona, nastavljaju koristiti sportsku luku u opsegu dodijeljene koncesije.

(7) Ukoliko davatelj koncesije utvrdi da sportska luka ne udovoljava propisanim kriterijima bez odgode će pokrenuti postupak uključivanja područja sportske luke u obuhvat luke otvorene za javni promet, neovisno o namjeni luke prema prostornim planovima.

Članak 216.

(1) Davatelj koncesije dužan je u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona unijeti u elektroničkom obliku podatke o svim koncesijama, sklopljenim do stupanja na snagu ovog Zakona, u Jedinstvenu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske.

(2) Upravno tijelo dužno je u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona unijeti u elektroničkom obliku grafičke podloge svih utvrđenih granica pomorskog dobra do stupanju na snagu ovog Zakona, uz navođenje propisa na temelju kojega je granica utvrđena, u Jedinstvenu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske.

Članak 217.

Za infrastrukturni objekt privezište vidljiv na DOF- u 5/2011, a koji se nalazi izvan naselja i čini funkcionalnu cjelinu s jednim ugostiteljskim objektom i nije povezan s drugim ugostiteljskim objektom, vlasnik, odnosno korisnik ugostiteljskog objekta može sukladno članku 65. ovog Zakona podnijeti nadležnom tijelu zahtjev za dodjelu koncesije za gospodarsko korištenje privezišta u trajanju do pet godina.

Članak 218.

(1) Lučka uprava koja upravlja lukom otvorene za javni promet koja je od osobitog (međunarodnoga) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku osnovana sukladno propisima koji su bili na snazi do stupanja na snagu ovoga Zakona nastavlja sa svojim radom.

(2) Vlada Republike Hrvatske uskladit će akte o osnivanju lučkih uprava, donesenih temeljem Zakona o pomorskem dobru i morskim lukama (Narodne novine, br. 158/2003, 100/2004, 141/2006, 38/2009, 123/2011, 56/2016 i 98/2019), s ovim Zakonom u roku od šest mjeseci od dana njegova stupanja na snagu.

(3) Lučke uprave dužne su uskladiti statute, opće akte i pravilnik o redu u luci s ovim Zakonom i aktima iz stavka 1. ovog članka u roku od 90 dana od dana njihova stupanja na snagu.

(4) Izabrani ravnatelji lučkih uprava i njihovi pomoćnici ostaju na dužnosti do isteka mandata na koji su izabrani.

(5) Osnivač lučke uprave dužan je uskladiti sastav upravnih vijeća s odredbama ovog Zakona u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 219.

(1) Županijska lučka uprava osnovana sukladno propisima koji su bili na snazi do stupanja na snagu ovoga Zakona nastavlja sa svojim radom.

(2) Jedinice područne (regionalne) samouprave uskladit će akte o osnivanju županijskih lučkih uprava, donesenih temeljem Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (Narodne novine, br. 158/2003, 100/2004, 141/2006, 38/2009, 123/2011, 56/2016 i 98/2019), s ovim Zakonom u roku od šest mjeseci od dana njegova stupanja na snagu.

(3) Županijske lučke uprave dužne su uskladiti statute i opće akte s ovim Zakonom i aktima iz stavka 1. ovog članka u roku od 90 dana od dana njihova stupanja na snagu.

(4) Izabrani ravnatelji županijskih lučkih uprava i njihovi pomoćnici ostaju na dužnosti do isteka mandata na koji su izabrani.

(5) Osnivač lučke uprave dužan je uskladiti sastav upravnih vijeća s odredbama ovog Zakona u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 220.

Županijska povjerenstva za granice osnovana temeljem Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (Narodne novine, br. 158/2003, 100/2004, 141/2006, 38/2009, 123/2011, 56/2016 i 98/2019) nastavljaju s radom do izbora novog povjerenstva sukladno odredbama ovoga Zakona.

Članak 221.

Stupanjem na snagu ovog Zakona prestaju s radom Savjeti za luke od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku, osnovani na temelju Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (Narodne novine, br. 158/2003, 100/2004, 141/2006, 38/2009, 123/2011, 56/2016 i 98/2019).

Članak 222.

Vlada Republike Hrvatske donijet će u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona podzakonske propise iz članka 49. stavka 3., članka 60. stavka 4., članka 75. stavka 8., članka 78. stavka 7. i članka 88. stavka 3. i stavka 4. ovog Zakona i akt strateškog planiranja iz članka 37. stavka 3. ovoga Zakona.

Članak 223.

Ministar će donijeti u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona podzakonske propise iz članka 31., članka 45. stavka 6., članka 76. stavka 4., članka 77. stavka 6., članka 88. stavka 4. članka 110. stavka 3. članka 131. stavka 5. članka 152., članka 156. i članka 171. stavka 6. ovog Zakona.

Članak 224.

Ministar nadležan za poslove obrane će u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona donijeti pravilnike o redu u vojnim lukama (članak 157. stavak 8. ovog Zakona.).

Članak 225.

(1) Do stupanja na snagu uredbe iz članka 49. stavka 3. ovoga Zakona i uredbe iz članka 60. stavka 6. ovog Zakona ostaje na snazi Uredba o postupku davanja koncesije na pomorskom dobru (Narodne novine, br. 23/04, 101/04, 39/06, 63/08, 125/10, 102/11, 83/12 i 10/17) u dijelu u kojem nije u suprotnosti s ovim Zakonom.

(2) Do stupanja na snagu uredbe iz članka 75. stavka 8. ovog Zakona ostaje na snazi Uredba o postupku davanja koncesijskog odobrenja na pomorskom dobru (Narodne novine, br. 36/04, 63/08, 133/13 i 63/14) u dijelu u kojem nisu u suprotnosti s ovim Zakonom.

(3) Do stupanja na snagu uredbe iz članka 88. stavka 3. ovoga Zakona ostaje na snazi Uredba o razvrstaju luka otvorenih za javni promet i luka posebne namjene (Narodne novine, br. 110/04 i 82/07) u dijelu u kojem nije u suprotnosti s ovim Zakonom.

(4) Do stupanja na snagu uredbe iz članka 88. stavka 4. ovog Zakona, ostaje na snazi uredbe o uvjetima kojima moraju udovoljavati luke (Narodne novine, broj: 110/04)

(5) Do stupanja na snagu pravilnika iz članka 31. ovog Zakona ostaje na snazi Pravilnik o evidentiranju i obilježavanju pomorskog dobra (Narodne novine, broj: 29/05).

(6) Do stupanja na snagu pravilnika iz članka 131. stavka 5. ovog Zakona ostaje na snazi Pravilnik o kriterijima za određivanje namjene pojedinog dijela luke otvorene za javni promet županijskog i lokalnog značaja, način plaćanja veza, uvjete korištenja, te određivanja

maksimalne visine naknade i raspodjele prihoda (Narodne novine, br. 94/07, 79/08, 114/12 i 47/13) u dijelu u kojem nisu u suprotnosti s ovim Zakonom.

(7) Do stupanja na snagu pravilnika iz članka 76. stavka 4. ovog Zakona ostaje na snazi Pravilnik o Upisniku koncesija na pomorskom dobru (Narodne novine, broj: 176/2004).

(8) Do stupanja na snagu pravilnika iz članka 88. stavka 5. ovoga Zakona ostaju na snazi Naredba o razvrstaju luka otvorenih za javni promet na području Dubrovačko-neretvanske županije (Narodne novine, broj: 15/17), Naredba o razvrstaju luka otvorenih za javni promet na području Istarske županije (Narodne novine, broj: 113/2019), Naredba o razvrstaju luka otvorenih za javni promet na području županije Ličko-senjske (Narodne novine, broj: 100/2018), Naredba o razvrstaju luka otvorenih za javni promet na području Primorsko-goranske županije (Narodne novine, br. 3/2015, 38/2015, 98/2019, 47/2020), Naredba o razvrstavanju luka otvorenih za javni promet na području Splitsko-dalmatinske županije (Narodne novine, br. 90/2014 i 79/2022), Naredba o razvrstaju luka otvorenih za javni promet na području Šibensko-kninske županije (Narodne novine, broj: 84/2015) i Naredba o razvrstaju luka otvorenih za javni promet na području Zadarske županije (Narodne novine, br. 7/21, 24/21)

(9) Do stupanja na snagu odluke iz članka 15. stavka 1. ovog Zakona ostaje na snazi Odluka o osnivanju luka posebne namjene – vojnih luka (Narodne novine, br. 89/04, 73/08, 12/13 i 43/18).

Članak 226.

Vlada Republike Hrvatske imenovat će Savjet za pomorsko dobro i morske luke u roku 90 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona (članak 46. stavak 1. ovog Zakona.).

Članak 227.

Danom stupanja na snagu ovog Zakona prestaje važiti Zakon o pomorskom dobru i morskim lukama (Narodne novine, br. 158/2003, 100/2004, 141/2006, 38/2009, 123/2011, 56/2016, 98/2019).

Članak 228.

Ovaj Zakon stupa na snagu na osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

O B R A Z L O Ž E N J E

DIO PRVI – UVODNE ODREDBE

Članci 1. i 2.

U ovom dijelu definira se materija Zakona i daju definicije pojmove koji se u Zakonu koriste.

DIO DRUGI – POMORSKO DOBRO

GLAVA I. – OSNOVNE ODREDBE

Članak 3. – Pravni status pomorskog dobra

Utvrđuje se da je pomorsko dobro određeno Zakonom, kao opće dobro od posebnog interesa za Republiku Hrvatsku, koja je nositelj upravljanja na pomorskom dobru. Ovom odredbom daju se Republici Hrvatskoj najšira ovlaštenja u upravljanju pomorskim dobrom.

Članak 4.

Ovim člankom propisuje se da je pomorsko dobro izvan pravnog prometa, da se na njemu ne može steći vlasništvo niti druga stvarna prava, a da su građevine i objekti trajno povezani s istim njegova pripadnost. Člankom se dalje propisuje kako se u odnosu pomorsko dobro ne može pozivati na zaštitu povjerenja u zemljишne knjige. Naime, s obzirom da je pomorsko dobro, kao opće dobro na kojem se ne može steći pravo vlasništva niti druga stvarna prava, u hrvatski pravni sustav uvedeno još davne 1939. godine Uredbom sa zakonskom snagom, a takav status zadržan je u svim propisima koji su naknadno doneseni, stjecanje prava vlasništva na morskoj obali nije moguće već gotovo stotinu godina, stoga se odredba Zakona, kojom se propisuje da se u odnosu na pomorsko dobro ne može pozivati na zaštitu povjerenja u zemljishne knjige, temelji na dugogodišnjoj zabrani stjecanja vlasništva.

Članak 5. – Pomorsko dobro – pojam

Ovim članku propisuje se što sve obuhvaća pojam pomorskog dobra po samom zakonu. U ovom je dijelu bitno istaknuti kako se definicija pomorskog dobra također nije bitno mijenjala od 1939. godine, već samo dopunjavala novim pojavnostima na obali.

Članak 6. – Načela upravljanja, planiranja i zaštite pomorskog dobra

Propisuje se obveza osobama koje na temelju ovlasti dane na temelju ovog zakona ili drugog propisa upravljaju pomorskim dobrom da to čine kao dobar gospodarstvenik, to jest, domaćin. Propisuje se obveza osiguranja održivog razvoja, očuvanja okoliša, prirode, kulturne baštine i javnog interesa u upravljanju pomorskim dobrom, po bilo kojoj osnovi.

Članak 7. – Upravljanje pomorskim dobrom

Ovim člankom definira se položaj Republike Hrvatske kao upravljača pomorskim dobrom, te odredba koja definira da poslove brige i upravljanja pomorskim dobrom u ime Republike Hrvatske izvršava Vlada Republike Hrvatske, kao i da se dio poslova upravljanja pomorskim dobrom povjerava jedinicama područne (regionalne) i lokalne samouprave i lučkim upravama. Člankom se nadalje propisuje da je Republika Hrvatska stranka, zainteresirana osoba ili umješač u svim sudskim i upravnim postupcima koji se tiču pomorskog dobra.

Ovim člankom propisuje se da Vlada Republike Hrvatske ima najšira prava upravljanja i gospodarenja pomorskim dobrom, a s tim u vezi i najšire obveze, dok jedinice područne (regionalne) i jedinice lokalne samouprave pojedine poslove upravljanja pomorskim dobrom obavljaju u ime Republike Hrvatske, te sukladno prenesenim pravima preuzimaju i obveze.

Članak 8. – Određivanje i evidentiranje pomorskog dobra

Utvrdjuje se deklatorni karakter odluke suda ili upravnog tijela kojim se identificiraju nekretnine koje čine pomorsko dobro na temelju zakona, kako je definirano člankom 5. ovog Zakona. Također, propisuju se uvjeti kada upisani vlasnici imaju pravo na naknadu vrijednosti zemljišta kao da je provedeno izvlaštenje. Ovim člankom propisuje se kako je raspolaganje pomorskim dobrom moguće tek kada je isto upisano u bazi zemljišnonjižnih podataka, ali i iznimka u slučaju posebne upotrebe za infrastrukturne građevine.

Članak 9. – Upotreba i gospodarsko korištenje pomorskog dobra

Ovim člankom definira se što obuhvaćaju posebna upotreba i gospodarsko korištenje pomorskog dobra te način stjecanja prava na posebnu upotrebu i pravo na gospodarsko korištenje pomorskog dobra.

Članak 10.

Ovim člankom propisuju se djelatnosti koje nije dozvoljeno obavljati na pomorskom dobru bez valjanog temelja, kao i koji je temelj za iste djelatnosti valjan.

Članak 11. Opća upotreba pomorskog dobra i njeno ograničenje

ovim članom propisuju se instituti na temelju kojih je moguće ograničiti opću upotrebu dijela pomorskog dobra te odrediti stupanj ograničenja, odnosno isključenja opće upotrebe,

GLAVA II.

Članci 12. do 14. – Nasip

Člancima se definira što je nasipavanja mora i status takvog nasipa, ovisno o tome je li nasipavanje dozvoljeno ili ne u sklopu pravne osnove predviđene ovim Zakonom.

Kao referentni podaci uzimaju nasipi vidljivi na DOF 5/2011, digitalnoj ortofoto karti u mjerilu 1:5000 Državne geodetske uprave, izrađenoj na temelju aerofotogrametrijskog snimanja Republike Hrvatske započetog 21. lipnja 2011. godine, odnosno druga digitalna ortofoto karta Državne geodetske uprave izrađena na temelju aerofotogrametrijskog snimanja do 21. lipnja 2011. godine. Tako se svi postojeći nasipi izgrađeni do aerofotogrametrijskog snimanja Republike Hrvatske započetog 21. lipnja 2011. godine smatraju u cijelosti priraštajem kopnenog dijela pomorskog dobra - morske obale te se granica pomorskog dobra utvrđuje prema novo uspostavljenom stanju morske obale. Ukoliko je za nasip izgrađen prije aerofotogrametrijskog snimanja Republike Hrvatske započetog 21. lipnja 2011. godine izdano izvršno rješenje o uklanjanju ili je nasip nezakonito izgrađen nakon aerofotogrametrijskog snimanja Republike Hrvatske započetog 21. lipnja 2011. godine isti se ne smatra priraštajem morske obale te se granica pomorskog dobra utvrđuje od izvorne morske obale od koje je izvršeno nasipavanje, a nasipi se uklanjaju sukladno posebnim propisima o građenju.

Nadalje, propisuje se kako su dio kopna koji je nastao nasipavanjem i dio morske obale od koje je izvršeno nasipavanje, a koji su izgubili pravni status pomorskog dobra vlasništvo Republike Hrvatske.

Članak 15. Ovim člankom uređuje se pitanje svih vojnih područja na pomorskom dobru, uključujući vojne luke, pontonska privezišta, bove u vojnoj upotrebi i dr. Vojna područja isključuju se iz opće područje te daju na isključivo korištenje Ministarstvu nadležnom za poslove obrane.

Članak 16.- Svjetionici

U članku se definira pravni status svjetionika izgrađenih na pomorskom dobru, kao i onih koji nisu izgrađeni na pomorskom dobru te se upućuje na posebni propis kojim se detaljno uređuje tko je ovlašten njima upravljati i gospodarski ih iskorištavati.

Članak 17. – Građenje na pomorskom dobru

Ovim člankom propisana je zabrana građenje na pomorskom dobru bez ishodenja pravne osnove za istu. Nadalje propisuje se što se smije smatrati dokazom prava na građenje na pomorskom dobru.

Članak 18. – Prostorno uređenje i gradnja

U ovom članku definira obvezu uključivanja Ministarstva u postupke donošenja prostornih planova, obvezu ishodenja suglasnosti davatelja koncesije za planirane izmjene ili ograničenja namjene područja danog u koncesiju te se propisuje nadležnost za izdavanje dozvola za zahvate, to jest, u za slučajevе kada takva dozvola nije obavezna, ishodenje posebnih uvjeta od nadležne lučke kapetanije.

GLAVA III. – ODREĐIVANJE GRANICE POMORSKOG DOBRA

Članci 19. do 29.

Ovim člancima definira se granica pomorskog dobra te cilj i svrha njenog utvrđenja. Propisuje se nadležnost i sastav županijskog povjerenstva za granice pomorskog dobra te način pokretanja postupka utvrđenja granice pomorskog dobra. Novina je da granice pomorskog dobra u upravnom području određuje Ministarstvo nadležno za poslove pomorstva. Propisani su smjernice i redoslijed primjene smjernica za određivanje granice pomorskog dobra, kao i iznimke od pravila i uvjeti pod kojim se neće primijeniti pravilo nego iznimka. Definira se granica lučkog područja i propisani su kriteriji za određivanje i mijenjanje granice lučkog područja.

Nadalje, propisuje se sadržaj rješenja o određivanju granice pomorskog dobra i lučkog područja luka posebne namjene.

Ovim se člancima određuju se stranke u postupku određivanja granica pomorskog dobra i lučkog područja, te propisuje tko snosi troškove postupka.

GLAVA IV. – KATASTARSKA EVIDENCIJA I UPIS POMORSKOG DOBRA U ZEMLJIŠNOJ KNJIZI

Članci 30. do 36.

Ovom glavom uređuje se postupak evidentiranja pomorskog dobra kroz katastar nekretnina i zemljišne knjige, sukladno posebnim propisima. Novina jest što se propisuje obveza određivanja granice pomorskog dobra prije provedbe postupka nove katastarske izmjere. Nadalje, novina je obveza Republika Hrvatska, jedinica područne (regionalne) i lokalne samouprave, kao i pravne osobe u vlasništvu istih na davanje tabularnu izjavu za upis pomorskog dobra, bez prava na isplatu naknade kao da je provedeno izvlaštenje te su dužne

GLAVA V. – UPRAVLJANJE POMORSKIM DOBROM

Članak 37.

Ovim člankom propisuju se načela upravljanja pomorskim dobrom te obveza izrade Strateškog plana upravljanja i gospodarenja pomorskim dobrom i morskim lukama s kojim svi planovi moraju biti usklađeni.

Članci 38. – 43.

Ovim člancima definira se i razgraničuje redovno i izvanredno upravljanje pomorskim dobrom te jasno propisuju nadležnosti jedinice lokalne, područne (regionalne) samouprave te ministarstva.

Nadalje definira se i uređuje Red na pomorskom dobru cjelovit sustav mjera i radnji kojima se osigurava zaštita i održavanje pomorskog dobra u općoj upotrebi uz obvezu predstavničkog tijela jedinice lokane samouprave na donošenje istoga, a upravno tijelo jedinice lokalne samouprave određeno općim aktom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o ustroju upravnih tijela na provođenje istoga.

članci 44. i 45.

Ovim člancima uređuju se sredstva za upravljanje pomorskim dobrom kao i način raspodjele sredstava uprihođenih na pomorskom dobru.

Članak 46.

Ovaj članak uređuje osnivanje i rad Savjeta za pomorsko dobro kao međuresorno stručno savjetodavno tijelo za integralno upravljanje pomorskim dobrom, koje imenuje Vlada Republike Hrvatske, a saziva i njegovim radom rukovodi ministar.

DIO TREĆI

UPOTREBA I GOSPODARSKO KORIŠTENJE POMORSKOG DOBRA

GLAVA I – POSEBNA UPOTREBA POMORSKOG DOBRA

Članak 47.

Ovim člankom propisuju se instituti raspolaganja pomorskim dobrom

Članci 48. – 49. – Posebna upotreba pomorskog dobra

Ovim člancima propisuje se što je posebna upotreba pomorskog dobra i koja prava se mogu stići na temelju ugovora o posebnoj upotrebi. Odobrenje za posebnu upotrebu daje se odlukom, na zahtjev. Razradene su odredbe propisivanjem nadležnosti za davanje odobrenja te način utvrđenja naknade za posebnu upotrebu.

GLAVA II – GOSPODARSKO KORIŠTENJE POMORSKOG DOBRA

Članak 50.

Ovim člankom definira se na koje se koncesije uređene Zakon o koncesijama primjenjuje ovaj Zakon. Nadalje, propisuje se kako se koncesije na pomorskom dobru daju, u pravilu na temelju provedenog javnog natječaja, a iznimno na zahtjev.

Članak 51.

Ovim člankom upućuje se na Zakon o koncesijama za sva pitanja izuzev posebitosti koje se odnose isključivo na koncesije na pomorskom dobru.

Članci 52. do 58.

Zakonom se, radi usklađenja sa Zakonom o koncesijama, propisuju odredbe kojima se uređuju koncesije za gospodarsko korištenje pomorskog dobra. Navedenim člancima uređuju se specifičnosti koncesija za gospodarsko korištenje pomorskog dobra, dok se u ostalom dijelu primjenjuje Zakon o koncesijama kao krovni propis koji uređuje koncesijski sustav.

Određuje se nadležnost za davanje koncesija, mogućnost delegacije nadležnosti jedinice regionalne na jedinicu lokalne samouprave, najduži rokovi na koje pojedini davatelj koncesije može dati koncesiju, posebne pretpostavke koje mora ispunjavati koncesionar, pored općih koje propisuje Zakon o koncesijama te sastav Stručnog povjerenstva za koncesije.

Članak 59.

Ovim člankom propisana je obveza davatelja koncesije na ishođenje lokacijske dozvole za koncesije koje uključuju gradnju, uz mogućnost davanja ovlaštenja zainteresiranoj osobi da istu ishodi u ime davatelja koncesije.

Članak 60.

Ovim člankom propisuje se kako se naknada za koncesiju na pomorskom dobru treba sastojati od stalnog i promjenjivog dijela, a početne iznose naknade kod raspisa javnog prikupljanja ponuda Uredbom će propisati Vlada Republike Hrvatske. Također, propisuje se mogućnost određivanja koncesijske naknade isključivo u stalmom dijelu, ako takvu potrebu utvrdi studijom opravdanosti davanja koncesije.

Članak 61.

Ovim člankom uređuje se poseban slučaj izmjene ugovora o koncesiji sukladno mogućnosti propisanoj člankom 62. stavkom 1. točkom 1. Zakona o koncesijama, dok se na sve ostale izmjene ugovora o koncesiji primjenjuju odredbe Zakona o koncesijama.

Članci 62. i 63.

Ovim člancima jasno se razgraničuju djelatnosti koje se mogu dati u potkoncesiju u odnosu na sporedne djelatnosti za koje koncesionar može sklopiti ugovor o poslovnoj suradnji.

Članak 67. – Prestanak koncesije

Ovim člankom uređuju se prava koncesionara kod isteka koncesije. Novina jest pravo koncesionara na povrat neamortizirane građevinske vrijednosti objekata.

Članak 65.

ovim člankom propisuju se slučajevi kada je moguće ishoditi koncesiju na zahtjev, postupak dodjele takve koncesije kao i iznos naknade za koncesiju.

Članci 66. do 73. Založno pravo na koncesiju

Predmetnim člancima uređuju se samo specifičnosti koje se odnose na zalog na koncesiji za gospodarsko korištenje pomorskog dobra, dok se za ostala pitanja pravnog odnosa nastalog sklapanjem sporazuma o osnivanju zaloga na koncesiji upućuje na odredbe propisa kojima se uređuju koncesije i založno pravo. Navedena je i obveza upisa zaloga na koncesiji kao tereta u upisniku koncesija, a ovlaštenici podnošenja zahtjeva za upis su založni vjerovnik ili dužnik. Navedena su i prava vjerovnika na pravu koncesije u slučaju zakašnjenja koncesionara.

Članci 74. i 75. – Dozvole na pomorskom dobru

Novina u Zakonu je institut dozvola, koji zamjenjuje dosadašnja koncesijska odobrenja.

Dozvole daje predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave, na temelju provedenog javnog natječaja na rok do 4 godina. Naime, Ministarstvo nadležno za poslove pomorstva zaprimalo je veliki broj žalbi na rješenja vijeća za davanje koncesijskih odobrenja i pritužbi u kojima su se iznosile sumnje u pristranost vijeća i pogodovanje. Iz istoga razloga Zakon propisuje obvezan javni natječaj kako bi se osigurala nepristranost ali i veći prihodi od dozvola.

Propisan je rok do 4 godina u cilju osiguravanja povrata uloženog u sredstva rada.

Članak 76. – Upisnik koncesija i odobrenja

Propisana je dužnost ustrojavanja i vođenja jedinstvenog upisnika davateljima koncesija–javne knjige u elektroničkom obliku, koji čini dio Jedinstvena nacionalna baza podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske.

Članak 77. – Jedinstvena nacionalna baza podataka pomorskog dobra Republike Hrvatske

Propisana dužnost ustrojavanja i vođenja nacionalne baze podataka koja se tiče pomorskog dobra, koncesija, odobrenja za posebnu upotrebu i dozvola. Cilj ustrojavanja ove baze podataka je učinkovitije upravljanje pomorskim dobrom, ali i informiranje zainteresirane javnosti.

Članak 78. – Privremeno gospodarsko korištenje pomorskog dobra

Novi institut privremenog gospodarskog korištenja pomorskog dobra omogućuje Vladi Republike Hrvatske da u izvanrednim okolnostima, radi sprečavanja nastanka štete. Privremeno gospodarsko korištenje može se dati dosadašnjem urednom koncesionaru, odnosno lučkoj upravi.

DIO ČETVRTI – MORSKE PLAŽE

Članci 79. do 86.

U ovom dijelu razvrstane su morske plaže, propisani kriterij razlikovanja, obveze održavanja uređenih morskih plaža te obvezu utvrđenja kapaciteta. Uvodi se i kategorija morske plaže za posebnu namjenu za posebne grupe korisnika. Navodi se i obveza davatelja koncesije da prilikom odlučivanja o stupnju ograničenja i isključenja opće upotrebe morske plaže, koja po položaju i funkciji služi većem broju korisnika, a posebno da osigura zaštitu javnog interesa.

PETI DIO - MORSKE LUKE

GLAVA I. – RAZVRSTAJ MORSKIH LUKA

Članci 87. do 90.

Ovim člancima razvrstavaju se morske luke prema namjeni i prema značaju.

GLAVA II.

LUKE OTVORENE ZA JAVNI PROMET

Članak 91. - Osnovne odredbe

Ovim člankom definiraju se luke otvorene za javni promet, način namjene dijelova luke, te kako luke mogu obuhvaćati više lučkih bazena, sidrišta i izdvojenih lučkih bazena.

Članak 92. - Utvrđivanje obuhvata lučkog područja luke otvorene za javni promet

Ovim člankom utvrđuje se utvrđivanje lučkog područja luka otvorenih za javni promet.

Članak 93.

Definiraju se tijela lučke uprave

GLAVA III.

LUKE OTVORENE ZA JAVNI PROMET OD OSOBITOGL (MEĐUNARODNOG) GOSPODARSKOG INTERESA ZA REPUBLIKU HRVATSKU

Članci 94. do 96.

Ovim člancima uređuje osnivanje lučke uprave koja upravlja luke otvorene za javni promet koja je od osobitog (međunarodnoga) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku. Zakon uređuje razliku između djelatnosti lučke uprave, koja je upravljanje lukom, i poslova koje obavlja lučka uprava.

Članci 97. do 102.

Ovim člancima uređuju se tijela lučke uprave, njihove nadležnosti i način izbora, odnosno imenovanja.

Članak 103 .do 111.

Ovim člancima uređuje se financiranje lučke uprave, definiraju se lučke tarife koje se sastoje od lučkih pristojbi i lučkih naknada. Također, detaljno se propisuju za što se koja pristojba naplaćuje i tko je obveznik plaćanja. U odnosu na lučke naknade iste plaćaju korisnici usluga u lukama koncesionaru, s time da najviše iznose određuje lučka uprava.

Članci 112.

Ovim člankom lučke djelatnosti dijele se na osnovne lučke djelatnosti i pomoćne lučke djelatnosti te se jasno propisuje koje se lučke djelatnosti smatraju osnovnim a koje pomoćnim.

Članak 113.

Ovim člankom uređuje se način na koji se stječe pravo na obavljanje lučkih djelatnosti, a sve u ovisnosti da li se radi o osnovnim ili pomoćnim djelatnostima te da li je za obavljanje istih isključivog korištenja izgrađene lučke podgradnje i nadgradnje i/ili pravo na gradnju nove lučke podgradnje i nadgradnje. Tako pravo na obavljanje osnovnih lučkih djelatnosti stječe na temelju koncesije koja se može davati na temelju javnog natječaja ili na zahtjev, dok se pravo na obavljanje pomoćnih lučkih djelatnosti u pravilu stječe na temelju odobrenja, a iznimno na temelju koncesije.

Članci 114. i 115.

Ovim člancima pobliže se uređuje davanje koncesija u lukama otvorenim ja javni promet.

Članak 116.

Ovim člankom pobliže se uređuje davanje odobrenja u lukama otvorenim ja javni promet.

Članci 117. i 188.

Ovim člankom daje se pravo lučkim upravama za davanje posebne upotrebe dijela lučkog područja, te uređuje postupak davanja posebne upotrebe, a što je novina u Zakonu.

Članaka 119.

Ovim člankom uređuje se privremeno gospodarsko korištenje dijela luke otvorene za javni promet za održavanje kulturnih manifestacija, sajmova, ribarske večeri i sl., a što je novina u Zakonu. Ovo pravo se stječe na temelju odobrenja.

Članak 120.

Ovim člankom upućuje se na primjenu osnovnih odredaba Zakona u odnosu na sva pitanja vezana za koncesije.

GLAVA IV. – LUKE OTVORENE ZA JAVNI PROMET OD ŽUPANIJSKOG I LOKALNOG ZNAČAJA.

Članak 121.

Ovim člankom uređuje se osnivanje županijske lučke uprave.

Članak 122.

Ovim člankom uređuje se djelatnost lučke uprave. U ovom dijelu uvodi se novina u smislu da se ovlašćuje lučka uprava da obavlja lučke djelatnosti sama a ne putem koncesionara. Na taj način povećat će se prihodi lučkih uprava, osigurati obavljanje djelatnosti od javnog interesa te osigurati bolje upravljanje i bolji red u lukama.

Članci 123. do 128.

Ovim člancima uređuju se tijela lučke uprave, njihove nadležnosti i način izbora, odnosno imenovanja.

Članci 129. i 130.

Ovim člancima uređuje se financiranje lučke uprave, uvodi se jedinstvena lučka tarifa koja se sastoji od lučke pristojbe i naknade za pruženu uslugu, te propisuje da se lučke pristojbe plaćaju na temelju naloga, koji je ovršna isprava.

Članci 132.

Propisuje se iznimna mogućnost davanja koncesije na lučkom području isključivo za prihvat otpada, opskrbu gorivom, izgradnju nove infrastrukture, servisne djelatnosti za plovne objekte i pomoćne lučke djelatnosti koje zahtijevaju gradnju i ili korištenje novih objekata lučke podgradnje i nadgradnje, kao i način određivanja lučkih naknada koje je ovlaštenik koncesije ovlašten naplaćivati. Također, uređuje se i način davanja odobrenja za obavljanje pomoćnih lučkih djelatnosti.

Članci 133. do 141.

Ovim člancima definiraju se dijelovi luka županijskog i lokalnog značaja. Novina je uvođenje ribarskog, sportskog i servisnog dijela luke.

GLAVA V . – LUKA POSEBNE NAMJENE

Članci 142. do 149.

Ovim člancima definiraju se luke posebne namjene. Novina se odnosi na sportske luke gdje se propisuje obveza koncesionara da ima aktivne natjecatelje u tri uzrasne kategorije, kao i obveza ulaganja ostvarenog prihoda za razvoj sporta i infrastrukturu same luke. Nadalje, definira se luka za opskrbu plovnih objekata gorivom, koja u važećem Zakonu nije bila posebno definirana.

Članci 150. do 151.

Ovim člancima uređuje se pitanje prirodnih i nautičkih sidrišta.

Članci 152. do 154.

Ovim člancima privezište, koje može biti namijenjeno za vez plovnih objekata ili za servis plovnih objekata. Privezište se Zakonom prostorno ograničava kako u praksi ne bi bilo problema vezanih za razlikovanje privezišta od luka nautičkog turizma, odnosno brodogradilišta. Također, uvodi se i institut privremenog pontonskog privezišta, za koji se koncesija može dati ugostiteljskom objektu koji je razvrstan kao restoran ili konoba sukladno posebnom propisu i smješten je uz pomorsko dobro, ukoliko pristup gostiju tom objektu nije moguć na drugi način osim morskim putem ili cestovnim putem nije moguća opskrba objekta niti pristup gostiju.

GLAVA VI. – RED U LUCI

Članci 155. do 157.

Ovim člancima uređuje se red u luci, sadržaj pravilnika o redu u luci te dužnost objave istoga. Nadalje definiraju se lučki redari koji provode nadzor nad lučkim redom u lukama otvorenim za javni promet, te se propisuju ovlasti istih u provedbi lučkog reda. Također, obvezuje se lučka uprava osigurati dovoljan broj lučkih redara za održavanje rada u svim lukama kojima upravlja.

DIO ŠESTI – NADZOR NAD PROVEDBOM ZAKONA

GLAVA I. – OPĆE ODREDBE

Članci 158. do 160.

ovim člancima definiraju se vrste nadzora te subjekti koji mogu biti predmet nadzora.

GLAVA II. – UPRAVNI NADZOR

Članci 161. do 162.

Ovim člancima propisuje se nadležnost za obavljanje poslova upravnog nadzora nad poslovima upravljanja pomorskim dobrom, te nad provedbom ovog Zakona i propisa donesenih na temelju istog.

GLAVA III. – INSPEKCIJSKI NADZOR

Članci 163. DO 165.

Ovim člancima propisuje se nadležnost za obavljanje inspekcijskog nadzora, poslova inspekcijskog nadzora, nadzora opće upotrebe pomorskog dobra i nadzora reda u luci, poslovi i mjere inspekcijskog nadzora te ovlasti u obavljanju inspekcijskog nadzora.

Članci 166. do 169.

Ovim člancima uređuje se način stjecanja i gubitka ovlaštenja za obavljanje nadzora opće upotrebe pomorskog dobra i nadzora reda u luci. Nadalje, propisuje se dužnost stručnog ospozobljavanja redara i lučkih redara koje ospozobljavanje organizira i provodi Ministarstva, a sve kako bi se osiguralo da redari i lučki redari stručno obavljaju svoje dužnosti. Također, obvezuju se jedinice lokalne samouprave i lučke uprave imati najmanje jednog redara, odnosno lučkog redara ovlaštenog za obavljanje poslova nadzora opće upotrebe pomorskog dobra i nadzora reda u luci.

Članci 170. do 181.

Ovim člancima uređuje se postupanje inspektora pomorskog dobra, mjere koje ima pravo poduzimati, nalozi koje ima pravo donijeti, rješenja koja donosi i postupak po žalbi na ista. U odnosu na važeći Zakon značajno detaljnije se uređuje inspekcijski nadzor, a sve u cilju osiguranja boljeg nadzora nad pomorskim dobrom.

Članci 182. do 186.

Ovim člancima uređuju se ovlasti, prava i nadležnosti redara u obavljanju poslova nadzora opće upotrebe pomorskog dobra.

Članci 187. do 194.

Ovim člancima uređuju se ovlasti, prava i dužnosti lučkih redara u obavljanju poslova održavanja reda u luci.

GLAVA IV. - NADZOR IZVRŠENJA OBVEZA PREUZETIH UGOVOROM O KONCESIJI I UGOVOROM O POSEBNOJ UPOTREBI

Članak 195.

ovim člankom propisuje se nadležnost za nadzor nad izvršenjem preuzetih obveza iz ugovora koncesiji, ugovora o posebnoj upotrebi i dozvola.

DIO SEDMI – PREKRŠAJI

Članci 196. do 208.

ovim člancima propisuju se prekršaji na pomorskom dobru i iznosi novčanih kazni.

DIO OSMI – PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 209. do 211.

Ovim člancima uređuje se pitanje zatečenih nasipa, građevina na nasipima te građevina na pomorskom dobru, kao što su mulovi, gatovi, sunčališta, istezališta, lukobrani i rive.

Članak 212. i 213.

Ovim člancima propisuje se kako do sada utvrđene granice pomorskog dobra ostaju na snazi, dok će se započeti postupci utvrđivanja granica pomorskog dobra i lučkog područja dovršiti prema odredbama propisa koji su bili na snazi u vrijeme njihova pokretanja.

Članak 214.

Uređuje se uknjižba pomorskog dobra utvrđenog do stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 215.

Ovim člankom uređuju se postojeće koncesije na pomorskom dobru i postupci u tijeku.

Članak 216.

ovaj članak uređuje dužnost unosa podataka u Jedinstvenu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra podatke o koncesijama i utvrđenim granicama pomorskog dobra.

Članak 217.

Daje mogućnost dodjele koncesije na zahtjev za infrastrukturni objekt privezište vidljiv na DOF- u 5/2011, a koji se nalazi izvan naselja i čini funkcionalnu cjelinu s jednim ugostiteljskim objektom.

Članci 218. i 219.

Utvrđuju se rokovi za usklađivanje akata o osnivanju lučkih uprava i akata lučkih uprava s ovim Zakonom.

Članak 220.

Ovaj članak uređuje nastavak djelovanja Županijskih povjerenstava za granice do izbora novog.

Članak 221.

Propisuje prestanak s radom Savjeta za luke od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku osnovanih na temelju važećeg Zakona.

Članci 222 do 224.

Utvrđuje nadležnost i rokove za donošenje podzakonskih propisa na temelju ovog Zakona te za osnivanje Savjeta za pomorsko dobro i morske luke.

Članak 225.

Ovim člankom zadržavaju se na snazi podzakonski propisi do donošenja podzakonskih propisa temeljem ovog Zakona.

Članak 226.

Uređuje se osnivanje Savjeta za pomorsko dobro i morske luke.

Članak 227.

Uređuje se prestanak važenja Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (Narodne novine, br. 158/2003, 100/2004, 141/2006, 38/2009, 123/2011, 56/2016, 98/2019).

Članak 228.

Propisuje vrijeme stupanja na snagu Zakona.